



జనవరి-8

రూ.5/-

అంతర్జాతీయ కౌన్సిల్ ఆఫ్ టెక్స్టైల్ టెక్నాలజీస్ ఆఫ్ ఇండియా



భారత
వెర్మిసెల్లని

తీసేసా ఖారా అయిన బొంబాయిలోని గువేరు!





ఆమెరిక, సుఖం, ఆకర్షణలలో పాటలేసింది...

ట్రాన్స్‌టెక్స్

జి. రమార



ఆధునికమైన
గాస్సెట్ విడుదల పద్ధతి ద్వారా

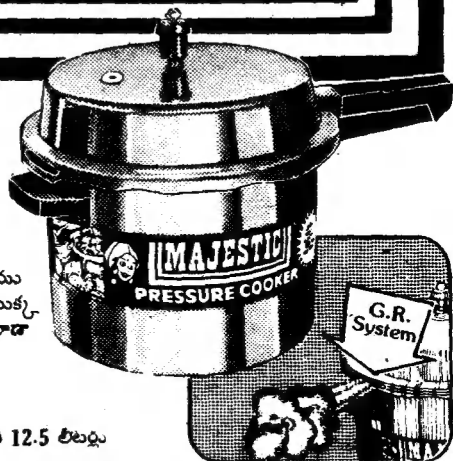
®

మెజెస్టిక్

భారత దేశపు
100% సురక్షిత
ప్రెషర్ కుక్కర్

అది మీ వంటచెఱుకును, డబ్బును మరియు
సమయాన్ని ఆదా చేస్తుంది. ఆహారముయొక్క
విటమిన్లు, రుచి మరియు సువాసనలను కూడా
ఉంచేలా చేస్తుంది.

చుట్టు ఉంచిన వైర్ స్టాండ్ మరియు
సవరేటర్లతో అల్బ్యుమినియం మరియు
స్టేన్లెస్ స్టీల్ కుక్కర్ మూడు లీటర్లనుండి 12.5 లీటర్లు
గల ఎనిమిది సైజులలో లభిస్తుంది.



మా ఇతర పేరెన్నికగల ఈలవేసే వంటింటి పరికరాలు

IS 1660



1-000



వైర్ కుక్కర్



మెజెస్టిక్ హామెల్ట్



లీటర్ కుక్కర్



స్టేన్లెస్ హామెల్ట్

అంద్రప్రదేశ్కు
ద్యుబ్బాటర్లు



మహావీర్

ఎంటర్ప్రైజెస్, శాంతినగరం శాంపైక్స్

హిందూకోట్, హైదరాబాద్ - 1

PH : 221198, 34361



స్థావకుడు వి. వి. రాఘవయ్య
పినేటింగ్ ఎడిటర్ -

లీలావతి రాఘవయ్య

88 జనవరి.

సంపుటి - 22

సంచిక 12

పాపంచెయ్
పుణ్య మొస్తుంది

—వసుంధర

అంశ్చ! ధనువరస.

కథలు :

విముక్తి	జె. సుబ్బరాష్రి	40
నన్ను ప్రేమించకు	కాటూరి రవీంద్రకృష్ణారెడ్డి	80
తెలుగు వేషి	మోహి	118
తమ్ముడు	ప్రతాప రవిచంద్ర	124

నీరియల్స్ :

రాబందు రెక్కలవప్పుడు	యర్రంకెట్టి శాయి	12
(కొత్త నీరియల్)		
రాక్షసుడు	యంతమూరి విశ్వేంద్రనాథ్	90
పైతాక్	మైనంపాటి రామ్మూర్తి	88
నెవ్వర్ మిచ్చేస్తే ఇంక	మన్నెం శారద	93

ఫీచర్స్ :

ఆద్ర గళ్ళనుడికట్టు	ఆద్ర	8
కంఠ్యాచర్ డిజింగ్	కంఠ్యాచర్	28
దర్శామరాలజీ (88)	యర్రంకెట్టి శాయి	62
అవసరం రామకృష్ణారావు కథలు (11)		84

ముద్రితం : జయసుధ

తొలి: పి. వి. నెం 1824 ప్రాదరావాడు-20 ఫోన్, 81180



కామధేను

క్విట్టైల కాంప్లెక్స్
జునెటర్స్. విజయవాడ-2

62420

శ్రీ మహాలక్ష్మీవారి సరికొత్త నవలలు

85 డిశంబరు - 15 విడుదల

- | | | |
|---------------------|--|-------|
| 1. బలికోరిన వజ్రాలు | మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి | 12-00 |
| 2. పారిపోయిన ఫైదీలు | " | 12-00 |
| 3. కాంచన శిఖరం | ఎ. వి. మోహనరావు, వాణిశ్రీ
(పై మూడు "అపన" సీరియల్) | 20-00 |
| 4. అజ్ఞాత శత్రువు | ప్రభావరసశంకర్
(“అపన” తరహా డైరక్టు : వల) | 20-00 |
| 5. పుష్పాంజలి | లల్లాదేవి
(స్వాతి సీరియల్) | 18-00 |
| 6. నాగమల్లికల | మాదిరెడ్డి సులోచన | 20-00 |

‘మీరా’లక్ష్మీగారి రచనలు తప్పక చదవండి!

కడిగిన ముత్యం (ఆరెక్టు నవల) - 20-00

మీరా - 30-00

నంఘర్షణ - 20-00

అగ్ని శిఖ - 18-00

ప్రేమ మందిరం - 20-00

నేడే అద్వాన్సుతోపాటు మీ ఆర్డరు పంపండి

శ్రీ మహాలక్ష్మీ బుక్ ఎంటర్ప్రైజెస్

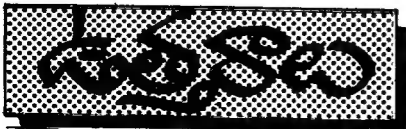
ఏలూరురోడ్ కార్పర్, మ్యాజియం రోడ్డు,

గవర్నరుపేట, విజయవాడ-2

డిశంబరు 85 జ్యోతి సంచికచదివిన తరువాత నాకి ఉత్తరం వ్రాయాలని పించింది. మిగతా మాసపత్రికలన్నిటిలోకి మీరే మిన్న అని నిరూపిస్తున్నారు. ప్రింట్ కీప్ ఇట్ అప్ యండమూరి వారి "రాక్షసుడు" కామగారి 'హ్యూమరాంజీ' మన జ్యోతి మాసపత్రికలో మకుటాయ మాయమైన శీర్షికలు.

బి. రామకోదేశ్వరరావు
గుంటూరు.

ఆంధ్రదేశంలో ముళ్ళపూడి, ఆది విష్ణు, యర్రంబెట్టి కామి తప్ప హాస్య రచయిత (త్రు) లే లేరనుకున్నాను. కాని ఈ నెల నవరాసుబంధం "శంకరావు



'పెళ్ళి' చదివిన తర్వాత నా అభిప్రాయం బిచ్చని తెలిసింది. నవల అద్యంతమూ చక్కని హాస్యంతో నవ్వించారు రచయిత్రీ పొత్తురి విజయలక్ష్మిగారు.

కె. కిరణ్ కుమార్
ప్రైరాబాద్-87

కాథాస్సు చాలాబాగున్నాయి. పొత్తురి విజయలక్ష్మిగారి "శంకరావు పెళ్ళి" చాలాబావుంది ఈ నెల ముఖచిత్రం అయిన రాధ చాలాబావుంది.

లంక వాసుదేవరావు
దొబ్బిలి.

విజయకాంతి ముఖచిత్రంతో వెలువడ్డ డిశంబరు జ్యోతి చాలాబావుంది. తల్లి కోసం వేలునే త్యాగంచేసి ప్రాణాలు

నైతం అర్పించటానికి సిద్ధపడుతున్న అతడు ఏమాతాదోనన్న భయం మమ్మల్ని అవరించింది. మన్నెం శారదగారి నెవర్ మిట్ ఏ స్ట్రేంజర్ సుపర్బగా సాగుతోంది. ఈ నెల నవలానుబంధం శంకరావు పెళ్ళి మమ్మల్ని కడుపుబ్బ నవ్వించింది.

యస్. బిదేశాని, పిడుగురాళ్ళు.

నవంబర్ సంచికతో బాటు మీరు అందించిన "మీరీ కథామాల చాలా బావుంది. అయితే ఇందులోని "అనుమానం అలోచనలు" అన్న బుస్సాబారి భండర్ గారి కథ అక్టోబర్ 78 'స్వాతి' మాసపత్రికలో ప్రచురింపబడిన వేదగిరి రాంబాబు గారి 'వయసు' అనే కథకు మొక్కి-మక్కి-కాపీ అని తెల్పడానికి విచారిస్తున్నాను.

మీ పరిగీలన నిమిత్తం 'వయసు' కథ కాపీని దీనితో పంపుతున్నాను. 'జ్యోతి' లో ఇకముందు ఇటువంటి కాపీ కథలు రాకుండా వుండడానికి (సంపాదకులు అనేక కథలలో కాపీ కథలేవో, ఓరిజినల్ కథలేవో తెలుసుకోవడంకష్టం కనుక, కాపీ కథలు పంపకపోవడం రచయిత (త్రు) ల కనీస బాధ్యత) తగు చర్య తీసుకుంటారని ఆశిస్తాను.

ధన్యవాదములతో,
రమ, మనపూర్

"జ్యోతి నవంబరు సంచికలో ప్రచురింపబడిన శ్రీమద్దు విజయశ్రీ, రామ నారాయణ్, విశాఖపట్నం గారి లేఖను చూడటం తటస్థించింది.

తెలుగుదేశంలో వందల్లో రచయితలు

రచయితలు వున్నారు. వెలల్లో కథలూ వస్తున్నాయి. వస్తున్న ఇన్ని వేలకథల్లో నేను ఆంధ్రప్రభలో ఈమధ్యన వ్రాసిన కథ ఎప్పుడో 1970 డిశంబరులో జ్యోతిలో ప్రచురింపబడిన మిత్రులు శ్రీ శాయి రాంబాబు గార్ల కథను పోలి వున్నదనటం హాస్యాస్పదంగా వున్నది. నాకయితే ఆ కథను చదివిన గుర్తు కూడా లేదు. ఇప్పుడు చదువుదామన్నా ఆ రాపీని ఎలా సంపాదించాలో ఆర్థం కావడంలేదు.

నేను ఇంతవరకూ రెండువందలకు పైగా కథలు వ్రాశాను. ప్రచురించిన కథావస్తువునే, తెలిసే, తిసుకొని ప్రమ పడవలసిన అవసరం నాకులేదు.

ఇంతమంది రచయితల్లో ఇన్ని కథల్లో అక్కడక్కడా అప్పుడప్పుడూ కథావస్తువులు యాభ్యుచ్చికంగా కలిసే అవకాశం వున్నది. అమరుటప్పుకు తెడ్డిట్టుకు డెబిషిట్టుకు తావులేదనిపిస్తోంది.

ప్రతి ప్రేమకథకు ఓ హీరో... హీరోయిన్.... విలన్ వుంటారు. ఈ ముగ్గురూ వున్నప్రతికథా అలాంటి మరో కథకు కాపీయే అన్నట్లున్నది పాఠకుని ఉత్తరం. అదే నిజమయితే ఈ తెలుగు భాషలో ఏ రచయితా ఇక కథలు వ్రాసే అవసరంలేదు.

పత్రికా సంపాదకులు పాఠకులు లేఖన ప్రచురించే ముందు నా అభిప్రాయాన్ని కూడా తెప్పించి రెండూ ఒకే సారే ప్రచురించి వున్నట్లుయితే నేను ఎంతో సంతోషించి వుండేవాడిని.

పి. యస్. నారాయణ
హైదరాబాద్

జ్యోతి దీపావళి సంచిక ముఖచిత్రం నుండి ఆఖరు పేజీ వరకూ శోభాయమానంగా ఉంది. కథలన్నీ చాలా బాగున్నాయి.

శాయిగారి సలహాలు, అరణ్య హెచ్ ఉత్తరాలు అమృతంగా ఉన్నాయి. నవలా చక్రవర్తి యందమూరి కవితవం కూడా బాగానే రాశారు.

సి. హెచ్. నళిని
మద్రాసు

దీపావళి సంచిక చాలా బావుంది. కాథ్వాన్లు ఎక్కువ వేయలేదు. పద్మరాజుగారి అముద్రిత కథ "సుబ్బి" శ్రీ గూటాం కృష్ణమూర్తి గారితో ఇంటర్వ్యూ ప్రత్యేక సంచిక హైలెడ్స్. సంక్రాంతికి కూడా జ్యోతి ప్రత్యేక సంచిక ప్రచురించమని కోరుతున్నాం.

చక్రిం అమృత
సియాన్
బొంబాయి

డిశంబర్ సంచికలో గమరంకథలో రచయిత ఒకేవీర్యం వల్ల పుట్టినవాళ్ళు తమకు తెలియకుండా ప్రేమించుకుని పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుంటే మన సాంఘిక వ్యవస్థ అల్లకల్లోలమైపోతుందని విచారపడ్డారు. 20, 11, 85 తేది ఆంధ్రప్రభ వారపత్రికలో సమస్యాతోరణం శీర్షికలో ఒక ఇంజనీరుగారు తన చెల్లెలితో కామసల్లాపాలు సాగించినట్లు రాసుకున్నారు. తెలిసిఉండి కామకలాపాలు జరుపుకునే స్థితికి మనం అప్పుడే ఎదిగిపోయాం. ఇక తెలియక చేస్తే వచ్చే ప్రమాదం ఏమీలేదు.

కె. రామారావు, హైదరాబాద్.

జ్యోతి దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక
ప్రత్యేక సంచికలలోనే ప్రత్యేకంగా
పొంది. పొగుమ్మి పద్మరాజు గారి
"సుబ్బి" ఈ సవత్సరం మాకందిన
మీ తరతరముక మీకు మా కృతజ్ఞతలు.

వి. వి. రావు

తెనాలి

డిశంబర్ సంచిక అమృతంగా ఉంది
యందమూరి మరో మెట్టు పైకి ఎక్కు
తున్నారు. హ్యూమరాస్ జ్యోతి పాఠకు
లకు నెలకొని శాయిగారు ఇస్తున్న
టానిక్.

చందు శారద

బళ్ళారి

మీకు చాలా ముఖ్యమైన సంగతి...

దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక భలే బావుందని ఉత్తరప్రసంగలు
పంపేరు - ఆ పాఠకులందరికీ

...మళ్ళీ మరో శుభవార్త...

సంక్రాంతి ముంగిళ్ళంత ముద్దొచ్చే

సంక్రాంతి ప్రత్యేక సంచిక

మామూలు సైజులోనే పేకండిస్తున్నాము.

సంక్రాంతి సంచిక రూపు అప్పుడే

దీనిమీదే పోరా!

సమస్త జాతి సుద్ధిచేయు మార్గముగా మహానాథులు
తేజవికాస భరణి, ఉత్తరభాద్రపద కృష్ణాష్టమి, వి. సంక్రాంతి,
అశ్వినిమాసాది, చైత్య-చంద్రికా శుభాది గార్హస్థి సాహితీదనం.

నీ మనసందా సరస్వతీమంది.

Sign of Confidence



NSIGHT

Parrot Coconut Oil

Available in 100/200/500/1000 Gms

నాణ్యత స్పష్టత కలగలవుల ప్యారట్ కోకోనట్ ఆయిల్ మీరు నమ్మినది... మీరు కోరేది... మీరు మెచ్చినది అన్నలైన అందానికి అనువైన ఆదరణం చిన్నారి హిన్నారి చిట్టి చియక అదే ప్యారట్ కొబ్బరి నూనె మీ శిరోశాంసు సురింత అందంగా సింగారించుకుంది చక్కని కమ్మని సుమేళించు అదే ప్యారట్ మార్కు కొబ్బరి నూనె కొనండి... మీ కేళి సంతోష మరింతగా అందాలను మీకు అనువైన ప్యాకేజీలో అన్ని షాపులలో దొరుకుతుంది అగగండి... ప్యారట్ కోకోనట్ ఆయిల్ కొనాలి



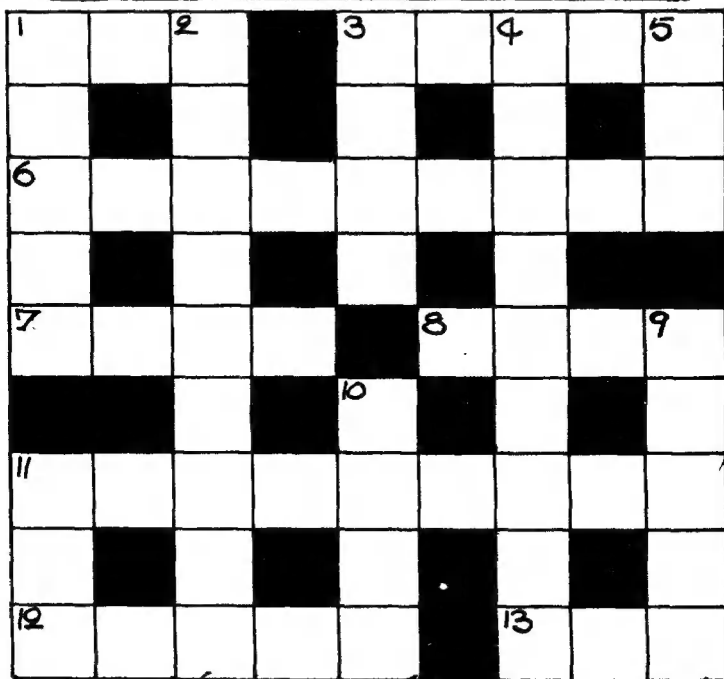
PROMOTERS

M/s PARVATAM TRADING COMPANY PRIVATE LIMITED

1-8-103, PARVATAM MANSION

CHIKKADPALLY - 500 020

Phone 61643



అడవి నాదం:-

అ డ వ న డ మ

అడవి:

1. నరం తేనిది; అయినా తాటి పచ్చికాదు. 8. గ్రాంథికకాంత కాదు; పల్లెపట్టు ఆడది. 6. శునకాన్ని కూర్చుండబెట్టిన గడ్డె. 7. పుట్టిజ్ఞేగాని తండ్రిది.
8. ధమ ధమలాడే పొగవన్నెకన్ను. 11. అసలు సినలు కార్యాలు కావు; చిన్న చిన్న నాణెములతో చేసేవి కాబోలు. 12. ఇమంలో చేసేకర్మ. 18.

మొరహత్త పాలైన ఒకప్పటి కాంగోప్రధాని.

నిలువు:

1 నాట్యకలాపిపాసలో కనబడుతుంది నర్తనమయ్యారి 2. ప్రసిద్ధ రంగస్థల నటుడు బందారు పెట్టిన పేరు 3 పల్లెటూరి మృగసాము 4. విదేశాల్లో వికారి రాజ్యాలు ప్రారంభించినదొరలు 5 యధారథంగా యధార్థమైనది 9. గజ్జెలు గుర్రం లేక అందెలు స్వాములారు. 10 అంధకవిరామమని ముండు సదరు తోగపు పడుచు. 11. ఇది పదిలే సొగసు వస్తుంది.

ఆరుద్ర గళ్యనుడికట్టు 19 వివేకలు

1. ఎ రమణి, మద్రాసు 2 దివిజె లక్ష్మీనారాయణ దివిగూడెం
3 దివిశివప్రసాద్ గుంటూరు 4 కె రామవరాజు మోపలూరు 5 సి పతంజలిశర్మ.
బొంబాయి 6 బి రామకృష్ణరాయ, గుంటూరు 7 కె సాంబశివరాయ, అత్తలూరు.
8 కె ఏ, సింగరాధ్యులు, హైదరాబాద్ 9 బి ఎల్ యశోదర విజయవాడ 10
ఎ ఎన్ ఎన్ ప్రసాద్, విజయవాడ 11 నేమాని ప్రసాద్, బొంబాయి 12 ఎమ్.
నరసింహారాయన్, కోలార్ గోల్డ్ ఫీల్డ్స్

1 వం	2 త	3 మ	4 మం	5 త	6 మ	7 బ	8 స
9 త	10 మ	11 మ	12 మ	13 మ	14 మ	15 మ	16 మ
17 ప	18 ర	19 జ	20 మం	21 స	22 స	23 స	24 ప
25 ట	26 ల	27 మ	28 మ	29 మ	30 మ	31 మ	32 మ
33 మ	34 మ	35 మ	36 మ	37 మ	38 మ	39 మ	40 మ
41 మ	42 మ	43 మ	44 మ	45 మ	46 మ	47 మ	48 మ
49 మ	50 మ	51 మ	52 మ	53 మ	54 మ	55 మ	56 మ
57 మ	58 మ	59 మ	60 మ	61 మ	62 మ	63 మ	64 మ

నిబంధనలు

1. ప్రతినెలా పూరించిన గళ్యనుడికట్టు మా కార్యాలయానికి 20వ తేదీకి చేరాలి
2. సంచికలో గడినే వారాలి. విడికాయలాంపై గళ్యగీసి నింపరాదు.
3. గళ్యనుడిపై మీ చిరునామా రాయడం మరచకండి.
4. నుడికట్టు పంపే కవరుపై "ఆరుద్ర గళ్య నుడికట్టు" అని విడిగా రాయాలి



రజతోత్సవ నాయకుడు

నవంబరు 17. ఆదివారం, ఉదయం పరగటలు.... హైదరాబాద్ లో క్కడపల్లి.... శ్రీకృష్ణరాయగారసభలో సాహిత్య రంగానికి చెందిన వారు, గీతకరంగానికి చెందిన వారు, సాంస్కృతిక రంగానికి చెందినవారు....

అంతా హడావుడి

ఆరోజు అక్కడ తెలుగు కథకి సన్మానం జరిగింది.

తెలుగు నాటకానికి సన్మానం జరిగింది.

తెలుగు నవలకి, తెలుగు హాస్యానికి సన్మానం జరిగింది.

—మంచి తెలుగు కథలు, మంచి తెలుగు నవలలు, మంచి తెలుగు నాటకాలు గాని తనదైన ముద్ర ప్రతిరచనలోను చూపించిన మందిరచయిత శ్రీ ఆదివిష్ణుకి సన్మానం జరిగింది.

ఆదిబోధిమంనిండా ఆదివిష్ణు మిత్రకోటి, విద్యకోటి, అభిమానకోటి....

దీవెన, తెరలాంటి కథలు, నగదుమనిషి, రాక్షసి నీ పేరు రాజకీయమా! లాంటి నవలలు, సిద్ధార్థ, మంచుతెర లాంటి నాటకనాటికలు అదివిష్ణు ఒక్కచే గయగలడు.

రచయితగా అదివిష్ణుకి ఇది రజతోత్సవ వత్సరం.

సన్మానం అద్భుతంగా జరిగింది. అక్కెనేని, అర్. ప్రభాకరరావు, డి.నా. రె., అనంరాధామం. జీడిగుండు, యర్రంశెట్టి శాన్లు, డి.ప్రభాకర్. గౌరవ శ్రీనివాసరావు, రవిభో, వమ్మి, అతిరథ మహారథులు చాలామంది అదివిష్ణు గురించి మాట్లాడారు.

రజతోత్సవ పెళ్ళికొడుకు అదివిష్ణుకి జేవేలు :



అర్చితై న్నాథాత్మకం
చివటి రెజిస్ట్రేషన్
ఆదేశం

రాజమండ్రి
రెవెన్యూ చట్టం

చివటి ఆధున పేజీ రెజిస్ట్రేషన్
యన్ట్రాన్స్మిట్టే శాసనం

ప్రకటనా సంహిత ప్రకారం



కాబండుల తెక్కలచప్పుడు యర్రంసెట్టి నాయి నాంది

అది 1911వ సంవత్సరం.

గుంటూరు సబ్ డివిజన్ పంథకోణం నుంచి ఓ తమిళఅయ్యర్ రావటం జరిగింది. ఆయన కార్యాలయంలో ఓ అపెండెంట్ పోస్ట్ థాటీ అయింది. ఆ పోస్ట్ కోసం గుంటూరుకి చెందిన చాలామంది నిరుద్యోగులు దరఖాస్తు పెట్టు కున్నారు. కానీ ఆ జడ్జిగారు అవన్నీ అవతల పోరేసి పంథకోణం నుంచి ఓ తమిళడిని తీసుకొచ్చి ఉద్యోగమిచ్చాడు. అనాటి ప్రముఖ న్యాయవాది న్యాయ. పతి నారాయణరావు ఆ దారుణాన్ని నవించ లేక పోయాడు. అయినే స్వయం గా ప్రత్యేక ఆంధ్ర రాష్ట్ర ఉద్యమం ప్రారంభించాడు. ప్రజల్లో ప్రత్యేకి



ఆంధ్రరాష్ట్రం బీజాలు నాటిన ఉద్యమాల్లో ఇదే అతి ముఖ్యమైనది.

ఆశువాళ 1917లో ఆంధ్రరాష్ట్ర నివాసం కలకత్తా కాంగ్రెస్ సమావేశంలో పట్టాభి లేవదీశారు. అందుకు సర్దార్ వల్లభాయ్ పటేల్ అనిది సెంట్రల్ "ఆంధ్రులకు అంత ప్రాముఖ్యత ఎముంది" అంటూ విరాళపడారు. వెంటనే పట్టాభి కోవంగా తన జేబులోనుంచి ఓ రూపాయి నాణెంతిని తేబులో మీదకు విసిరేశారు.

"ఓ సారి ఈ నాణెం చూడండి: దీనిమీద ఇంగ్లీష్, బెంగాలీ, ఉర్దూ భాషలతో పాటు తెలుగులో కూడా రాశారు. ఇంగ్లీష్ పాళ్ళే తెలుగుకి అంత ప్రాముఖ్యత ఇస్తోంటే మీ కింకా తెలుగు వారి ప్రాధాన్యత అర్థం కావటం లేదా?" అని ప్రశ్నించారాయన.

రాజకీయంగా ఆంధ్రరాష్ట్రానికి జాతీయస్థాయిలో అంకురార్పణ జరిగిన సంఘటన ఇది. ఆ తరువాత ఏవరూ ఆంధ్రరాష్ట్ర వాదాన్ని ఎదుర్కోవడానికి ధైర్యం చేయలేదు.

ప్రస్తావన అది 1945 వ సంవత్సరం.

భారతదేశ స్వాతంత్ర్యానికి అంకురార్పణ జరిగిన సమయం. ఆ సమయంలోనే ఆంధ్రదేశంలో అతి ముఖ్యమయిన జననాలు నాలుగు జరిగాయ్.

సిప్టెంబర్ లార్డ్ వావెల్ ఏర్పాటుచేసిన కాన్ఫరెన్స్ కి కాంగ్రెస్ తరపున ప్రతినిధిగా వచ్చాడు ప్రకాశరావు. ఘమారు నెలరోజులపాటు సమావేశాలు జరిగాయి.

లార్డ్ వావెల్ చేసిన ప్రతిపాదనలు కాంగ్రెస్ పార్టీ ఆమోదించింది. అయితే ముస్లింలీగ్ మొండితనంవల్ల లార్డ్ వావెల్ చేయగలిగిందేమీ లేకపోయింది.

ఆ కాన్ఫరెన్స్ విఫలమయిందని అధికార పూర్వకంగా ఇంకా ప్రకటన నెలువడలేదు, అప్పుడు వచ్చింది టెలిగ్రామ్ ప్రకాశరావుకి.

"మగపిల్లడు పుట్టాడు. తల్లికి నీరియన్ గా ఉంది. వెంటనే బయల్దేరింది. మోహనరావు."

ప్రకాశరావు వెంటనే బయలుదేరాడు.

రెండోరోజు సాయంత్రానికి గానీ బందరు చేరుకోవటం సాధ్యం కాలేదు. మాసి, నరికిపోయిన బద్దరుబట్టలతో, ఆకుచెప్పుల వేసుకుని గుళానికి సంవికో బస్ స్టాండ్ నుంచి ఇంటివేపు నడుస్తున్నారతను అప్పటికే చీకటి పడుతోంది

ఇట్లు అంతదూరం ఉండగానే ఏడుపులు వినిపించాయ్ అతనికి. బొగమంచులో

దీపం వెలుగు గుడ్డిగా కనబడుతోంది.

ప్రకాశరావుకి అర్థమైపోయింది.

కామేశ్వరి చనిపోయి ఉంటుంది. అంతవరకూ వడివడిగా నడిచినవాడల్లా నెమ్మదిగా నడవటం ప్రారంభించాడు. అంతవరకూ రాజకీయాలు ఆలోచిస్తున్న వాడల్లా మనసులోని ఆలోచనలన్నీ కామేశ్వరిమీదకు మళ్ళినయ్యే.

నుదురు రూపాయి నానెనుంత కుంకుమబొట్టుతో, చిరునవ్వుతో - తనకోసం గడపదగ్గరే పడిగాపులుకావే ఆమె రూపం కళ్ళముందు మెదిలింది.

ఇంటిముందు చుట్టుపక్కలవాళ్ళు కొంతమంది నిలబడి ఉన్నారు.

అందరూ ప్రకాశరావుని చూడగానే పక్కకు తొలిగి దారి యిచ్చారు.

“అద్భుతమవుతుడు! ఆఖరిమాపుకి అందుకున్నాడు!” అటుందొకావిడ,

బాగా కిందకు పంగి పాకలోకి నడిచాడతను. కామేశ్వరి గదిమధ్యలో చాప మీద పడుకుని ఉంది. మొఖంలో అదే నైర్మల్యం! అదే ప్రశాంతత! నిద్రపోతున్నట్లుంది. ఎన్నోసార్లు ఇదేభంగిమలో ఆమె నిద్రపోతున్నప్పుడు ఆ అందమయిన విశాలమయిన కనురెప్పలమీద తను ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

ఆమెచుట్టూ మార్పున్న కొంతమంది స్త్రీలు లేచి నిలబడ్డారు. కొద్దిక్షణాలు కామేశ్వరి కాళ్ళదగ్గరే నిలబడి ఆమెనంకే మాస్తూండిపోయాడతను. మనసంతా ఖాళీ అయిపోయినట్టు, మొద్దువారినట్టు అనిపిస్తోంది. ఆమెతలదగ్గర ఉంచినప్రమిదలోని దీపం నిశ్చలంగా వెలుగుతోంది.

పదిహేడేళ్ళ సహవాసం! పేరుకే పదిహేడేళ్ళ సహవాసం అది! ఆ పదిహేడేళ్ళల్లో ఎంతకాలం రామిద్దరూ కలిసి ఉన్నారు? ఎన్నిరోజులు పూర్తి ఆర్థంతో సంసారం చేశారు? ఎన్నివేల ఏకాంత క్షణాలు అనుభవించారు?

విజ్ఞప్తి

అంద్రదేశానికి సంబంధించిన యధార్థసంఘటనలను కథాసౌలభ్యం కోసం ఉపయోగించుకోవటం జరిగింది. అంత మాత్రాన ఈ కథ, కథలోని పాత్రలూ, సంఘటనలూ, వివరినీ వేటినీ అనుకరించిగానీ, ఉద్దేశించిగానీ రాయలేదనీ అన్నీ కల్పితాలేననీ మనవి చేస్తున్నాను. ఒకవేళ ఇందులోని పాత్రలుగానీ సంఘటనలుగానీ వివరికయినా దగ్గరగా పోలి ఉన్నట్లయితే అది కేవలం కాకతాళియమేనని భావించవలసిందిగా ప్రార్థిస్తున్నాను.

రచయిత

అన్నీ బహుకౌద్ది మాత్రమే

భార్యభర్తలుగా సీసలైన జీవితం గడిపింది వివాహమయిన మొదటి రెండు వత్సరాలే, ఆ తరువాత అంతా గందరగోళమే!

1930 లో బందరు నల్లజెండాలు కేసులో మొదటిసారిగా తను అరెస్టయిన డు కామేశ్వరి ఎంత తల్లడిల్లిపోయింది? జైలుకి వచ్చిన తనతో కొద్దిసేపు మాట్లాడగానే ఆమె మనసు కుప్పటపడలేదు తమతోపాటు జైల్లో ఉన్న ముట్టూరి కృష్ణావు, తల్తానందస్వామిలాంటి ప్రముఖులను కూడా చూడక ఆమెకు ధైర్యం వచ్చింది- ఈ స్వాతంత్రోద్యమం ప్రజాఉద్యమమని ఎంతోమంది మహనీయులు నతోపాటు ఉన్నారనీ! ఆ తరువాత ఉప్పు సత్యాగ్రహంలో పాల్గొన్నందుకు జైలు, 1932లో శాసనోల్లంఘనకు జైలు-

గుడివాడలో విధారణ ఒరిపి జై సంవత్సరాలు శిక్ష, 1100 రూ॥ జరిమానా ధించారు. జైలులో 'సి' క్లాస్ ఇవ్వటంతో అతి కఠినమయిన జీవితం రుచిచూడం జరిగింది తన పరిస్థితి చూచిన రోజున కామేశ్వరి ఏడుస్తూ ఇంటికి వెళ్ళింది. రోజునుంచీ ఆమె ఒక్క పూటే భోజనం చేస్తోందని తన తమ్ముడు మోహనావ్ ప్పాడు తనంత నచ్చజెప్పినా ఉపయోగం లేకపోయింది

తరువాత పట్టాభిగారితో దేశమంతా తిరగటం- 1941 లో వ్యక్తిత్వాగ్రహం

1942 క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం-

జైలు, లారీదెబ్బలు, హాస్పిటలు-

ఈ జీవితంలో సంసారానికి చోటేదీ? కామేశ్వరి ఒళ్ళురే ఒంటరిగా, తన సోం ఎదురుమాస్తూ, తను జైల్లో ఉన్నప్పుడు రోజూ తనకోసం వస్తూ, తను హాస్పిటల్లో ఉన్నప్పుడు తనకు శుశ్రూషలు చేస్తూ-

"అన్నయ్యా! వదిన ఇంక లేదన్నయ్యా..." అప్పుడే బయటనుంచినచ్చిన మోహనావ్ ప్రకాశరావుని కౌగిలించుకుని చిన్నపిల్లాడిలా బావురుమన్నాడు.

అంతవరకూ ఎలాగోలా దుఃఖం చిగపట్టుకోగలిగిన ప్రకాశరావుకి కన్నీళ్ళు ననకట్ట తెగిపోయింది. అక్కడే కూలబడి మౌనంగా రోదించసాగాడు.

కొద్దిసేపటి తర్వాత దహన కార్యక్రమం మొదలయింది రాత్రి పడయింది ఇంటికి తిరిగి వచ్చేసరికి ఆప్పుడు చూశాడు పసికందుని

అప్పుం కామేశ్వరి పోలికే! ఆ కళ్ళూ, ముక్కు.. నోరూ- అన్నీ కామేశ్వరే! ఏదే ఆడపిల్ల అయినట్లయితే మరో కామేశ్వరిలాగుండేదీ!

ఆ పాపాయిని పెంచేభారం తనమీద వేసుకుంది- కామేశ్వరి అక్క శాంతాదేవి ఆమె వితంతువు.

ఆ తర్వాత పాపాయిని తిరిగి ఇరవై ఒకబోరోజునే చూశాడు ప్రకాశరావు.

మరింత అందంగా చురుగ్గా ఉన్నాడప్పుడు పేరుకూడా బంధువులే పెట్టారు

సిద్ధార్థ.

బ్రిటన్ లో లేబర్ పార్టీ అధికారంలోకొచ్చింది. రాష్ట్రంలో ప్రజాప్రభుత్వాలు ఏర్పాటు చేయబోతున్నామని లార్డ్ వేవెర్ ప్రకటించాడు. అప్పటికే ప్రజలలో పూర్తిగా మద్యకు పోగొట్టుకున్న జస్టిస్ పార్టీ సభ్యులు- తిరిగి కాంగ్రెస్ లో చేరి పదవులు సంపాదించాలని రావత్రయ పడసాగాడు. ఆ ప్రయత్నంలోనే మద్రాస్ చేసుకున్నాడు మానేపల్లి జమీందార్ మహేశ్వర్ రాజా. ప్రకాశం పంతులుగారిని, వట్టాగారిని కలుసుకుని ప్రయత్నాలు ప్రారంభించాడు. ఆ రాత్రి తన బసకు తిరిగి వచ్చే సరికి ఫోన్ మెసేజ్ వచ్చింది- తన భార్య రాజేశ్వరీదేవి మగపిల్లడిని కన్నదని! రాత్రికి రాత్రే కార్టో మానేపల్లికి బయలుదేరాడతను.

తెల్లారేసరికల్లా కారు ఇంటికి చేరుకుంది. తిన్నగా రాజేశ్వరి పడగ్గడిలోకి వెళ్ళాడు.

రాజు రాజేశ్వరీదేవి అతనిని చూచి గర్భంగా నవ్వింది.

“పాపాయిని చూడండి.” అంటే వక్కనే ఉన్న ఉయ్యాలకొట్టి చూపుతూ, మహేశ్వర్ రాజా నిద్రపోతోన్న వంశాంకురాన్ని చూశాడు.

ఆన్నివిధాలా తనపోలికే! విశాలమయిన నుదురు. గుబురుగా ఉన్న జుట్టూ, పొడుగాటి ముక్కు-

“సీ మాట నిలుపుకున్నావ్!” అన్నాడతను రాజురాజురాజేశ్వరీదేవితో మెచ్చుకోలుగా,

ఆమె ముఖంలో ఆనందం వెల్లివిరుస్తోంది.

“వాడికి పేరుకూడా ఆశోచించాను.” అందామె.

“ఏం పేరు?”

మీకు ఇంకో అసలుసంగతి చెప్పాలి. మన జ్యోతి సంక్రాంతి ప్రత్యేక సంచికతో మీకో మంచి బహుమతి ఏర్పాటు చేస్తున్నాం...

అదే.

జ్యోతి సాహితీకారలు శ్రీ శ్రీ, మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రి, అదుద్ర, తిలక్, కొడవటిగంటి వటుంబరావు, బాపుల భావోత్తం దూపొందించిన బుక్ మార్కెట్ తో,

సంక్రాంతి సంచిక మీ చేతుల్లో ఉంటుంది.

“మీ తాతగారి పేరే! గజపతిరాజా..”

మహేశ్వరరాజా సంతృప్తిగా తల వంకించాడు.

“బాగుంది! ఆ పేరే పెడదాం!

“మీరు వెళ్ళిన పనేమయింది?”

“చాలావరకూ అనుకూలంగానే జరుగుతోంది ..”

అయితే మరింత ఆనందం కలిగింది భర్త తలపెట్టిన కార్యం దిగ్విజయంగా జరగాలని వేయి దేవుళ్ళకు మొక్కుబడిగా ఉంది. అలా ఆరగింపుతో ఆతను మానసికంగా కృంగి కృశించిపోగొందని అయితే అర్థమయిపోయింది. ఆతను చల్ల పల్లిరాజా, బొబ్బిలిరాజా, పానుగల్లురాజా, రెడ్డిరాజులు, అల్లాడి కృష్ణస్వామి అయ్యర్ మొ॥ వారితో పాటు జన్మస్థానాల్లో చేరి కాంగ్రెస్‌కు వ్యతిరేకంగా, బ్రిటిష్ వారికి అనుకూలంగా పనిచేసాడు అందువలన చాలా లాభాలు ఉండాడు జస్టిస్‌పార్టీ ఆధికారంలో ఉన్నవరకూ ఆతను ఒక వెలుగు వెలిగాడు ఆ తరువాత ఇటు ప్రజలూ, అటు కాంగ్రెస్‌వాదా మూడూ తనకు వెలివేసిపట్టు చూడటం ప్రారంభించే సరికి ఆతను తలుపులేర్చుకున్నాడు. ముఖ్యంగా తన జమీన్‌లో తన కనుసన్నలలో మెలిగి ప్రజలే తనను ఆరస్యారభావంతో చూడడం మానసికంగా చాలా వేరై కలిగించింది. అప్పుడుంటే ఆతను అజ్ఞాతవాసం ప్రారంభించాడు తన భద్రతనం వదిలి బయటకు రావడం మానేశాడు

ఇన్నేళ్ళను ఇప్పుడు మళ్ళీ అతనిలో చలనం కలిగింది. అతని పరిస్థితి చూసి తల్లిదండ్రులైన రాజరాజేశ్వరిదేవికి మళ్ళీ ఆతను మునపటిలా మారతాడన్న ఆశలు చిగురించినయ్యే

గజపతిరాజా నామకరణ మహోత్సవం వైభవోపేతంగా జరిగింది. ఆ రోజే మహేశ్వరరాజాకు ఫోన్‌లో శుభవార్త వచ్చింది.

రాజోయే ఎన్నికలలో తను కాంగ్రెస్ పార్టీ తరపున పోటీ చేసేందుకు పార్టీ నాయకులు అంగీకరించారని..

“ఇదంతా వీడిపల్ల జరిగిన శుభమే!” అంది రాజరాజేశ్వరిదేవి పాపాయిని ఎత్తుకొచ్చి.

“అవును!” అంటూ పాపాయి బుగ్గలమీద సున్నితంగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు మహేశ్వరరాజా.

‘ఆంధ్రదేశం’ పత్రికాఫీస్ అంతా నిస్తబ్ధకవోలుదేవునుంది. ప్రెస్ కార్మికుల ఫీస్ ఆవరణలో కూర్చుని త్వరలో రాజోయే భారతదేశ పరిణామాలగురించి మాట్లాడు కుంటున్నారు. ఎడిటరు ‘ఆంధ్రదేశం’ యజమాని అయిన సీతారామ్ తనాఫీసులో ఫిస్సుదయి కూర్చుని ఉన్నాడు. అది రెండవరోజు తన దినపత్రిక వెలువడకపోవటం!

8కోట్ కుపెగా టీ.వి.సెట్టు అమ్ముడుపోయాయి ప్రపంచమంతటా

.... ఏ మహాస్పృహనైనా జరగనీదేశం నుండి గ్రందిగ్గి
దిక్పాలనీవో 8 కోట్ల టి.వె.లను ప్రపంచ వ్యాప్తంగా
అందించిందో అదే దిక్పాలన నుండి సింగ్లెమా కలర్
టి.వె.లభ్యమవుతుంది.



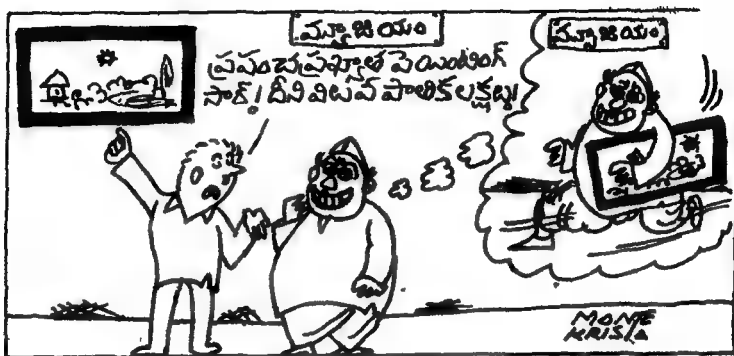
ఎనింటి. గమనించండి
పరిశీలించండి. పొర్చుగీసు
మాకు తెలుసు మా ఆలయం
రహస్యం మారు చేస్తుంది
ఎన్నోని స్వంతం చేసుకోవాలి
కోరుకుంటాలో
షాన్ ఆండ్ డ్రెస్ లి- అలా
నేడే మా సమీపంలో ఇచ్చి
సెట్లెయిర్ కలెక్షన్ కలెక్షన్
అతను మోకో. ల. ల. మహా
సెట్లగా ఎదురుచూచి
ఇంతవచ్చు. తక్కువే కలెక్షన్

Sinclair

TV

PRESTIGE PLUS PERFORMANCE





స్వాతంత్ర్యోద్యమ ప్రచారంకోసం ప్రారంభించిన కొద్దిరోజుల్లోనే విశేషాదరణ పొందింది. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ కఠిన చర్యలపై అనేక కష్టాలకు నష్టాలకు గురిఅయింది. అతను రాసిన కొన్ని సంపాదకీయాలు ప్రజలను రెచ్చగొట్టేవిగా ఉన్నాయన్న ఆరోపణమీద అనేకసార్లు జైలుకు పంపించారు. అతను జైల్లో ఉన్నప్పుడు అతని భార్య సావిత్రి పత్రికను ప్రచురించే భార్యతనీనుకొనేది. ఆమెకు అంతగా రాజకీయ పరిజ్ఞానం లేదు. అంచేత ఆ కొద్దిరోజులూ పత్రికలో సంపాదకీయం ఉండేదికాదు. పత్రిక నడిపేతీరులో సరయిన అవగాహన లేకపోవటంవల్ల ఎన్నో సస్థాయి వస్తుండేవి.

రానాను పరిస్థితులు మరింత దిగజారిపోయాయి. పత్రిక మధ్య మధ్యలో ఆగిపోవటం తిరిగి ప్రచురింపబడటం జరుగుతోంది.

ఆ పత్రిక జస్టిస్ పార్టీకి ప్రచారంచేసేట్లుయితే కావలసినంత ధనసహాయం చేస్తానని ఆ ప్రాంతపు జమీందారు సీతారామ్ కి కబురుదేశాడు. కానీ సీతారామ్ కది నచ్చలేదు. స్వాతంత్ర్యోద్యమ ధ్యేయంలో చీలికలుండకూడదని అతని ఆభిప్రాయం. పత్రికలు వ్యక్తులకు, పార్టీలకు అమ్ముడుపోకూడదనేది ఆయన సిద్ధాంతం. ముఖ్యంగా ఆ సిద్ధాంతమే ఆ పత్రిక ప్రస్తుత దుస్థితికి కారణమయింది.

సీతారామ్ తన కుర్చీలోనుంచి లేచి ఆఫీస్ బూమ్ బయటికొచ్చి, దూరంగా ఆవరణలో కూర్చున్న వర్కర్స్ దగ్గరకు నడిచాడు. అందరూ అతనిని చూడగానే వినయంగా లేచి నిలబడ్డారు.

“ఇంక ఇబ్బందికీలా భండలేదు. రేపు రండి! ఈలోగా ఇంకో చోటెక్కడయినా దబ్బుకోసం ప్రయత్నం చేస్తారు.” అన్నాడతను.

మరోమాట మాట్లాడకుండా అందరూ గేటుతీసుకుని బయటికెళ్ళిపోయారు. ఆఫీసుకి తాళాలు వేసుకుని తను సైకిల్ మీద కేశవరావు సైతం ఇంటికి చేరుకున్నాడతను. ఇంటిబయట అరుగుమీదే కూర్చుని కనిపించాడు కేశవరావు.

సీతారామ్ ని చూసి మొఖం విట్టించుకున్నాడు.

“నా వల్ల కావయ్యాబాబూ! చెనింక అప్పు ఇవ్వాలను: నిన్ను వేసివదు. అన్నాడు అందోళనగా.

సీతారామ్ అతనిని చూచి నవ్వుతూ అతనిపక్కనే కూర్చుని జేబు నుంచి రెండు బంగారుగాజులు తీశాడు.

“నువ్వు ఇవ్వలేదు అప్పుప్పుడు నిన్ను బలవంత పెట్టనులే గుప్తా! ఈ గాజులు తీసుకుని వీటికి ఎంతదబ్బు పస్తే అంత ఇవ్వు-” అన్నాడు గాజులు అతనికిందిస్తూ.

“ఎందుకొచ్చిన తిప్పలివి? ఆ పేపరు మూసీవేయకూడదు? సుఖంగా బ్రత కల్పినవాడివి = పేపరుమూలన ఎన్ని అవస్థలు పడుతున్నావో చూడు-”

మనకు జబ్బు వచ్చిందని ప్రాణాలు తీసేసుకుంటామా?”

గుప్తా మాట్లాడలేదు. తోపలికెళ్ళి ఆ గాజులు తూచి, రెబ్బలుకట్టి, దబ్బుతెచ్చి సీతారామ్ చేతికిచ్చాడు.

సీతారామ్ ఇంటికి చేరుకునేసరికి పక్కంటామె తోపలిగదిలో మరోఒద్దరు ముగ్గురు స్త్రీలతోపాటు హడావుడిగా మాట్లాడుతూ కనిపించింది.

“సావిత్రి! నాప్పురాచ్చాయయ్యా! వెళ్ళి మంత్రసానిని పిలుచుకురా!” సీతారామ్ దగ్గరకొచ్చి చెప్పిందామె.

సీతారామ్ చుట్టూ సైకిల్ మీద బయలుదేరాడు.

ఆ తరువాత కొద్దిసేపటికి సావిత్రి మగపిల్లవాడిని కన్నది. ఆ రోజునుంచి ‘ఆంధ్రదేశం’ పత్రిక స్థితి మెరుగవటం ప్రారంభించింది.

“రామవర్మ!” అన్న నామకరణం జరిగిపోయిందాపాపాయికి.

అదే సంవత్సరంలో నిజాంపాలననుండి విముక్తికోసం హైదరాబాద్ రాష్ట్రంలో ప్రజోద్యమాలు ప్రారంభమయ్యాయి.

తెలంగాణా గ్రామసీమల్లో రైతుల పీరోదిత పోరాటాలకు ఆంధ్రమహాసభ

ఆంధ్రజ్యోతిక వికసమునకు..

వీక్షణముత్తేర ఆంధ్రపత్రిక

సంవత్సరం రూ. 60/-

సర్క్యులేషన్ లాపురం, విజయవాడ-520011.



నాయకత్వం వహించింది. కృష్ణారెడ్డికి ఆ ఉద్యమం సడిపిన నాయకుల్లో చాలా ప్రాముఖ్యత ఉంది. ప్రప్రథమంగా అతనే నిజాం ప్రభుత్వానికి చెందిన ఇద్దరు అధికారుల వారి దురంతాలకు ప్రతీకారంగా ఎదుర్కొని దేహశుద్ధి చేసుటం జరిగింది. అతనికి ఆస్తిపాస్తులు కూడా తక్కువేమీ కాదు.

ఆరోజు అతనిల్లంతా చాలాహడావుడిగా ఉంది. లేక లేక చాలా కాలానికి కూతురు పుట్టడంనల్ల బంధుమిత్రులతో ఇల్లంతా కలకలలాడిపోయింది. ఆ రోజే పాపకు ఏం పేరు పెట్టాల్సిందీ నిర్ణయించుకోవటం కూడా జరిగిపోయింది. ఆ రోజే నిజాంకు వ్యతిరేకంగా ప్రారంభించిన పోరాటంలో సాధించిన ప్రథమ విజయానికి దిన్నంగా 'జయలక్ష్మి' అని పెట్టారు.

ఆ సాయంత్రమే నిజాం పోలీసులు ఆ గ్రామం మీద దాడిచేశారు. మగవారి నందరినీ బోలెడపీసలు పెట్టారు. స్త్రీలను మానభంగం చేశారు. ఆస్తులను దోచుకున్నారు. కృష్ణారెడ్డి చాలా గాయాలతో బ్రతికి బయటపడ్డాడు.

ఈ నాలుగు జననాలూ ఆంధ్రప్రదేశ్ రాజకీయాలను ఎన్నో అనూహ్యమయిన మలుపులు తిప్పాయి.

నవలాప్రారంభం :

సిద్ధార్థ హాస్పిటల్ ఆవరణలో ఓ బీకట్లో నింజుడ్డాడు. ఎదురుగా స్పెషల్ వార్డు అబాకూ ఎ. సి. రూమ్ లోపల కడులుతోన్న వీడలు దీపం వెలుగులో కిటికీ అద్దాల్లోనుంచి కనబడుతున్నాయి.

సిగరెట్ వెలిగించి టైమ్ చూచుకున్నాడు సిద్ధార్థ.

పన్నెండుగంటలవుతోంది.

దావర్ల ఇచ్చిన గడువు ముగియటానికి మరో అరగంట సమయం మిగిలి ఉంది! అంతే! ఈ అరగంటే తన తండ్రి ఆయుష్షుని నిర్ణయిస్తుంది.

అంతవరకూ తను ఇక్కడే గడపదబ్బుకున్నాడు. లోపలికెళ్ళటానికి మనస్కరించటం లేదు. తండ్రి తన కళ్ళెదురుగా చనిపోవడం తనుచూడలేదు. ఆయన దగ్గర తనకంతగా చనువు లేకపోయినా, మిగతా ఆందోషిల్లలా తండ్రిని గారంగా ప్రేమించకపోయినా, ఆయనంటే తనకు ఆభిమానం! గౌరవం!

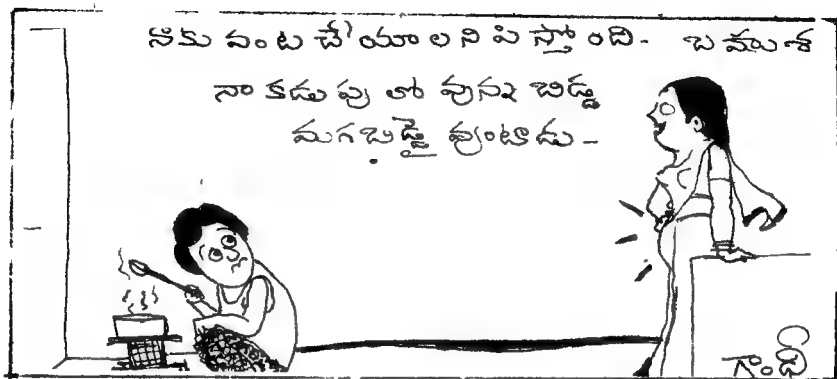
సిగరెట్ పూర్తిగా కాలిపోయింది.

మరో సిగరెట్ వెలిగించి టైమ్ చూచుకున్నాడు.

పన్నెండు! ఇరవై.

నెమ్మదిగా ఏదో అంతి ప్రారంభమయింది మనసులో! క్షణ క్షణానికి పెరిగిపోతోందది!

ఎ. సి. రూమ్ అద్దాంపంకే చూడసాగాడు



ఇప్పుడు నీడలు మరింత వేగంగా కదలుతున్నాయి. కిందనుంచి ఉండుండి వార్డ్ బామ్మలు నర్సులు హడావుడిగా సెక్షన్ వార్డ్ వేపు పడుతున్నాయి.

సిద్ధార్థ గుండు వేగంగా కొట్టుకుంటుంది. బహూ అంతిమక్షణాలంటే ఇలాగే ఉంటాయేమో!

సిగరెట్లు ఒకదానివెనుక ఒకటి వేగంగా కాలిపోతున్నాయి. హఠాత్తుగా గదిలో నీడల కదలిక స్తంభించిపోయింది.

సిద్ధార్థ ఊపిరి దిగవట్టి చూచాడు.

ఇంతద్విషబాలు మాత్రమే మిగిలిఉంది - పన్నెండున్నర అవటానికి.

ఒకవేళ. . ఒకవేళ. . గమనికముండే

నీడలు నెమ్మదిగా కదలుతున్నాయి ఇప్పుడు. ఇద్దరు బిడ్డలు సెక్షన్ వార్డ్ నుంచి వచ్చి తనను కొద్దిదూరంలో ఉన్న కారు దగ్గర నిలువబడ్డారు.

“అదృష్టవంతుడురండి! ఆర్థికాధలు పడకుండా పోయాడు.”

“అవును!”

“ఈన్నరంతా ఊపిరిపెట్టుకునిపోయినా ఆఖరికరమా ప్రిన్సిపుల్స్ వదలేద్దు మహానుభావుడు-”

“ఫలితంకూడా అనుభవించాడు కదా ఇప్పుడు-”

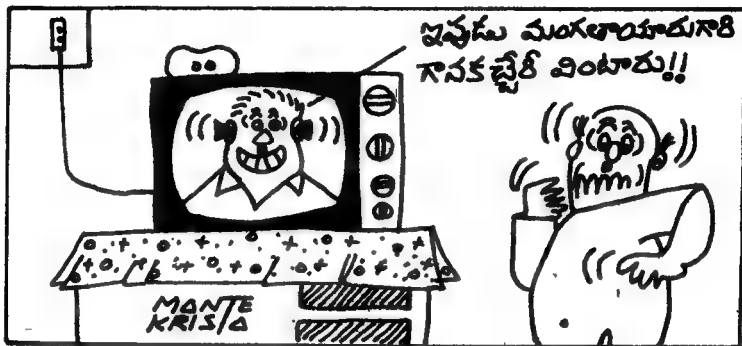
“ఈ రోజుల్లో ఇలాంటివాళ్ళ వల్ల నష్టమేగానీ లాభం లేదు సానైటీకి!”

“పద- త్వరగా వెళ్ళి మనవాళ్ళందరికీ చెప్పవద్దా!”

కారు స్టార్టయింది.

సిద్ధార్థ మొఖం విడర్థమైపోయింది. పరుగుతోవెళ్ళి తండ్రిని కాగలిచుకుని ఏడవాలని ఉంది. తనివీటిరా “నాన్నా” అంటూ పిలవాలని ఉంది. కానీ... ఏదో శక్తి తనను కదలనియేటంటేదు. కళ్ళమె. కి నీరు రావడా చూద్దా ఆదేశ క్రి అడ్డు పడుతోంది.

మూడు వెంటరోజులవురుండేమో ఆంధ్రా ఆఖరుస్థాయిగా తలపోయిట్టా!



ఆ తరువాత మళ్ళీ మాటాడే తీరికలేదు.

తను సెకండ్ షో సినీమాకి వెళ్ళి ఇంటికి చేరుకునేసరికి రాత్రి పన్నెండున్నర అయింది. ఇంట్లో ఇంకా లైట్లు వెలుగుతూండటం గమనించి తనకు ఆశ్చర్యం కలిగింది.

హాల్లో ఎదురుగా సోఫాలో విచారంగా కూర్చుని ఉన్నారాయన.

“ఇంకా పడుకోలేదా నాన్నగారూ” అని అడగాని నోటివరకూ వచ్చింది. కానీ తామిద్దరిమధ్యా ఎంతోలో అంత చనువులేదు. ఆయన పక్క-నుంచి నెమ్మదిగా తన గదిలోకి నడువబోయాడు.

“అగంపి!” అన్నారాయన హాత్తుగా. ఎవరినయినా సరే మర్యాదపూర్వకంగా పిలవడం, చిన్నపిల్లలనయినా సరే ‘ఏమండీ’ అని పలుకరించటం ఆయనకు అలవాటు.

తను ఆగిపోయి ఆశ్చర్యంగా ఆయనవంక చూశాడు.

“ఇలా రండి!” పిలిచారాయన.

తను ఆయనకు సమీపంగా వెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

“డిగ్రీ అయిపోయాక ఏంచేద్దామనుకుంటున్నారు మీరు?”

“ఇంకేమీ ఆలోచించలేదండీ!”

“అలోచించనక్కర్లేదు! ఏమయినా చేయండి- మీకిష్టమొచ్చినదేదయినా సరే! పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేషన్, ఇంజనీరింగ్, మెడికల్- ఏదయినా సరే ఓర్లేదు. కానీ ఇవేమీ సాధ్యంకావాలంటే డిగ్రీ పడేయి. డింగతనాలూ- ఏదయినా సరే చేయండి! కానీ రాజకీయాల్లోకి మాత్రం రాకండి!”

తను నివ్వెరపోయాడు.

ఆయన మొఖం గంభీరంగా ఉంది.

“నిజంగానే చెప్తున్నాండీ! డూ ఎస్ థింగ్- కానీ రాజకీయాలవేపు తొంగి చూడటంకూడా చేయకండి.”

తనేమీ మాట్లాడలేదు
 ఆయన లేచి దగంకొచ్చి మీద ఆపాయ గా తటారు
 వెళ్ళండి! వెళ్ళి నెద్రది -ది! కానీ నేను చిప్పన మూలము మాత్ర మరచి
 పోకండి!"

తను తల ఊపాడు.

ఆ రాత్రి తనకు నిద్ర పట్టలేదు.

ఆయనెందుకలా చెప్పారో అర్థం కావటంలేదు. రాజకీయాలంటే తనకు చిన్న
 పుటినుంచీ ఆమితమయిన ఆసక్తి. అందుకే తన లైబ్రరీ అంతా హిస్టరీ పుస్తకాల
 తో నిండిపోయింది. రాజకీయనాయకులందరి పోటోలు, వారికి సంబంధించిన
 కొన్ని సెన్సేషనల్ పేపర్ కటింగ్స్ తో ఓ ఆల్బమ్ తయారు చేసుకున్నాడు.

అంతేకాదు

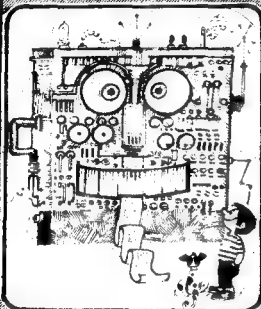
తను ఏనాడో నిర్ణయించుకున్నాడు. రాజకీయాలే తన ఊపిరి అని! అంటే
 తండ్రిలా కేవలం రాజకీయాలలో పాల్గొనటం తన అభిమతం కాదు! అత్యున్నత
 సయిన రాజకీయ శిఖరారోహణే తన జీవిత ధ్యేయం. ఇందులో రాజీప్రసక్తేలేదు.

స శే ష ం

సిసలైన ప్రత్యేక కానుక

మహ్యతరగతి జీవన రహదార్తా
 మనకు కనవడే రామజోగినుంచీ
 నాగమణి వరకూ అలుముకున్న ఆద
 ర్శాన్ని, వ్యధనీ వలికించిన మధుర
 కథకుడు శ్రీ మధురాంతకం రాజా
 రాంగారితో జ్యోతి ప్రత్యేకఇంటర్వ్యూ
 సంక్రాంతి సంచిక జ్యోతిలో మీకం
 దిస్తున్న ప్రత్యేక కానుక.





కంప్యూటర్ జీడింగ్!



ఓ హుమనిటారియన్ ప్రశ్న :

ఎస్. ఎస్. త్రూర, హుమన్
ప్ర. హుమన్ ఫ్యూచర్-హుమన్-హుమన్
హుమన్ ఫ్యూచర్
* జ. రాజీయ నాయక:



జె. తిరుమలకూర్, హైదరాబాద్.
ప్ర. రాష్ట్రపతి గారికి నమస్కారాలు
"అన్న" పేరుమీదాన్ని తెలియజేయండి
* జ. అక్షాన పుస్తక సంఘం పెంచ
టమే రాజకీయ నాయకల సంఘం.

ఎస్. కె. నూర్జహాన్,
కంశంనేని కొండూరు.
ప్ర. ఆలస్య నిమిషే పెట్టుకున్నాను
నిలాగై వచ్చింది వచ్చింది చేస్తావా?
* జ. ఎందులో?

డి. నీలవేణి, చంద్రాపూర్.
ప్ర. ఎస్. రి. ఆర్ ప్రభావి. ఎమ్మి ఆర్
రాష్ట్రపతి అయితే?
* జ. మంత్రులంతా ఎస్ ప్రభుల
తారు.

బావిగ నెంకట్, కురెళ్ళగూడెం.
ప్ర. పైకి కమ్యూనిజం గురించి మాట్లాడుతుంటే, రుసుమే పేర్లచివర ఉండేకులం తోక
లన్నీ రాంగింపలేమిటి?
* జ. మనసుకే తోక ఉండటంవలన.

కె. రమ, విజయవాడ.
ప్ర. రాష్ట్రపతి అనుమానం ఉన్నవరకే
ఏలా ఉన్నావు?
* జ. అ అనుమానం నిజంచేయడం
ద్వారా.

కె. సోమరంగప్ప, ఆంధ్రాపూర్.
ప్ర. కుమారులందరూవాడు కంప్యూటర్ లేట్
జిప్సగంవా?
* జ. కలంట్ అనే డోరు గ్రేన్
దేశంలో ఉండలేది. దీని అనలుపేరు
కలదు. కాలక్రమేణా నామాంతరం

7 ది క డ్ అయి ది జనాభా 14
 కలు ఇ దులో ౧ శ్రీ ఉ ది
 నీ వి స్తీర్ణము 26 వ 31 పీలు.
 ప్రజలు శాంతస్వభావులు. అత్యధిక
 రక్షపాతము, రక్షపాతము ఇచ్చుది
 పురుషులు....

స్వారసాని మంజూప్రియ, మేడ్చల్.
 ప్ర. మగాడు ఎదురుపడితే ఆడది పెట్టే
 రోజేసుకుంటుంది. మరి ఆడది ఏదురుపడితే
 మగాడు...!

■ జ. పైదు సరిచేసుకోక ముందే
 చూడటం.

ఎన్. శ్రీనాథ్, ధర్మవరం.

ప్ర. ముగ్గురే ఇంకా చరిత్రమైన పరి
 స్థితిలో ఉంచడానికి తాతలు కేవలం ప్రజల
 అని నేననుకుంటాను....

■ జ. అవును ప్రజా.

మొహమ్మద్ సిరాజ్, సోమలిం.

ప్ర. ప్రపంచములో చచ్చిన ఎవరు
 ఎవ్వరు చలామణిలోకి రావారు?

■ జ. డబ్బుని ప్రప్రథమంగా
 'ఎంజిలో' అను రోసునువనిక మొట్ట
 మొదటిసారిగా వాడుకలోకి తెచ్చింది.

తన ప్రయుగ చేప
 తానికి ౧౬ లక్షల వ లి మ
 కోవడానికి ఆమె డబ్బుని ప్రీ పూ
 567లో ఉపయోగించింది. అయితే
 ఆమె ప్రయుగికి "పపాన్" అనే
 జబ్బు ఉండటంచేత వివాహమయిన
 రెండేళ్ళలోనే 14 మందిని పెళ్ళిచేసు
 కున్నాడు. వారిలో 'కార్లా' అనే శ్రీ
 నేటికీ అలాగింపబడుతోంది.

ఎన్. కె. హుస్సేన్, తెనాలి.

ప్ర. మన దేశాన్ని పట్టపెరిస్తున్నది చరి
 ద్రమా, స్వార్థమా?

■ జ. వ్యర్థప్రశ్నలు.

జాలాది పూర్ణచంద్రరావు, ఒంగోలు

ప్ర. మొరటరాట ఆడవారికి అపురూపం
 మరి మగవారికి....?

■ జ. మొదటి అమ్మాయి.

పి. యన్ కృష్ణప్రసాద్,

రాయ్చూరు

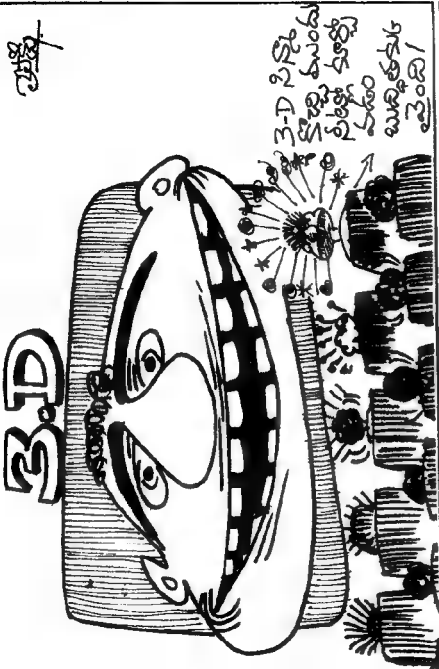
ప్ర. ముగ్గురునుంచి బ్రతికువాళ్ళు పెళ్ళి
 కుండా ఉంటే ఏమయ్యేది?

■ జ. వెనుకబడిన దేశాల్లో బ్రతికు
 మొట్టమొదటిదిగా ఉండేది.

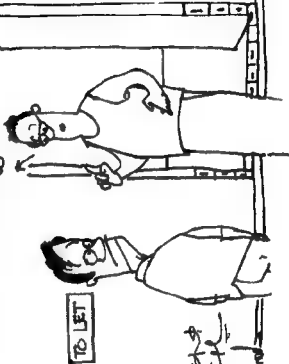
ఎన్నియైన ఉత్తమ ప్రశ్నల బహుమతిగా ఈ క్రింది పుస్తకా
 లలో మీరు కోరుకున్నది ఇవ్వబడుతుంది. మీరు కావలసిన పుస్తకం
 పేరు కార్టవెసుక రాయటం మర్చిపోకండి.

- | | |
|--------------------|-----------------------|
| 1. డబ్బు-డబ్బు— | యంతమూరి పిరేంద్రనాథ్. |
| 2. యుగాంతం— | " " |
| 3. హ్యామరాంజీ— | యర్రావెట్టి శాయ్. |
| 4. సప్తాశ్విని— | " " |
| (3 భాగాల్లో ఏదైనా) | |
| 5. కైస్సెర్— | " " |

అక్షయ్



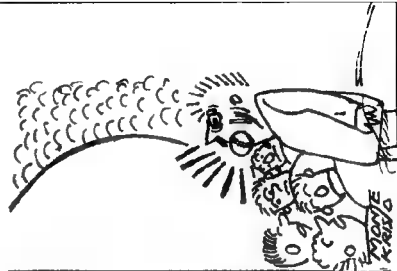
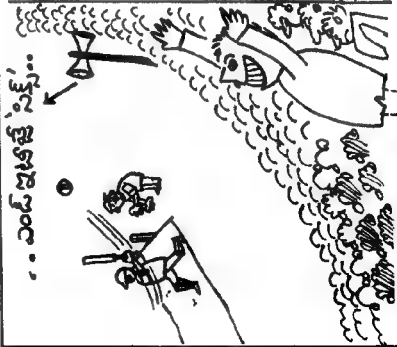
మీకు జోవ వుంద- బుద్ధితమక
మూలమ మీకు ప్రత్యేకం



డా. కైలాసు



ఆహ! పెద్దంటే
సర్దిగం గానం
మీ శుభాకాంక్షలు

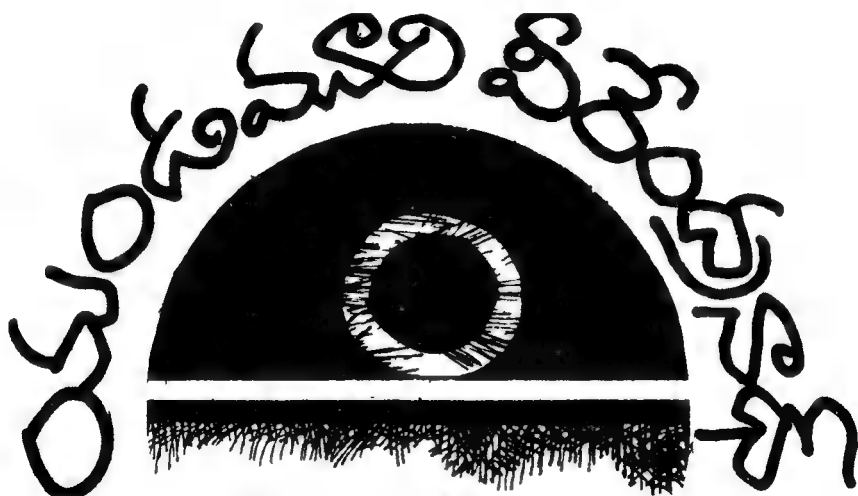




ఫిల్మ్‌మోషన్ 86 Filmotyaav 86



సకల కళా సమ్మేళనం సినిమా
 ప్రపంచం నలుమూలలా విస్తరించిన
 ఆ కళారంగపు వింతలు విశేషాలు
 విశేషించి జనవరి 1986లో
 జరగనున్న ఫిల్మ్‌ఫెస్ట్ 86
 నేపథ్యంగా 'జ్యోతి' - మార్చి '86 సంచికలో
 అందించే కానుక ప్రత్యేక అనుబంధం.
 విషరాలకి వచ్చేసంచిక చూడండి,



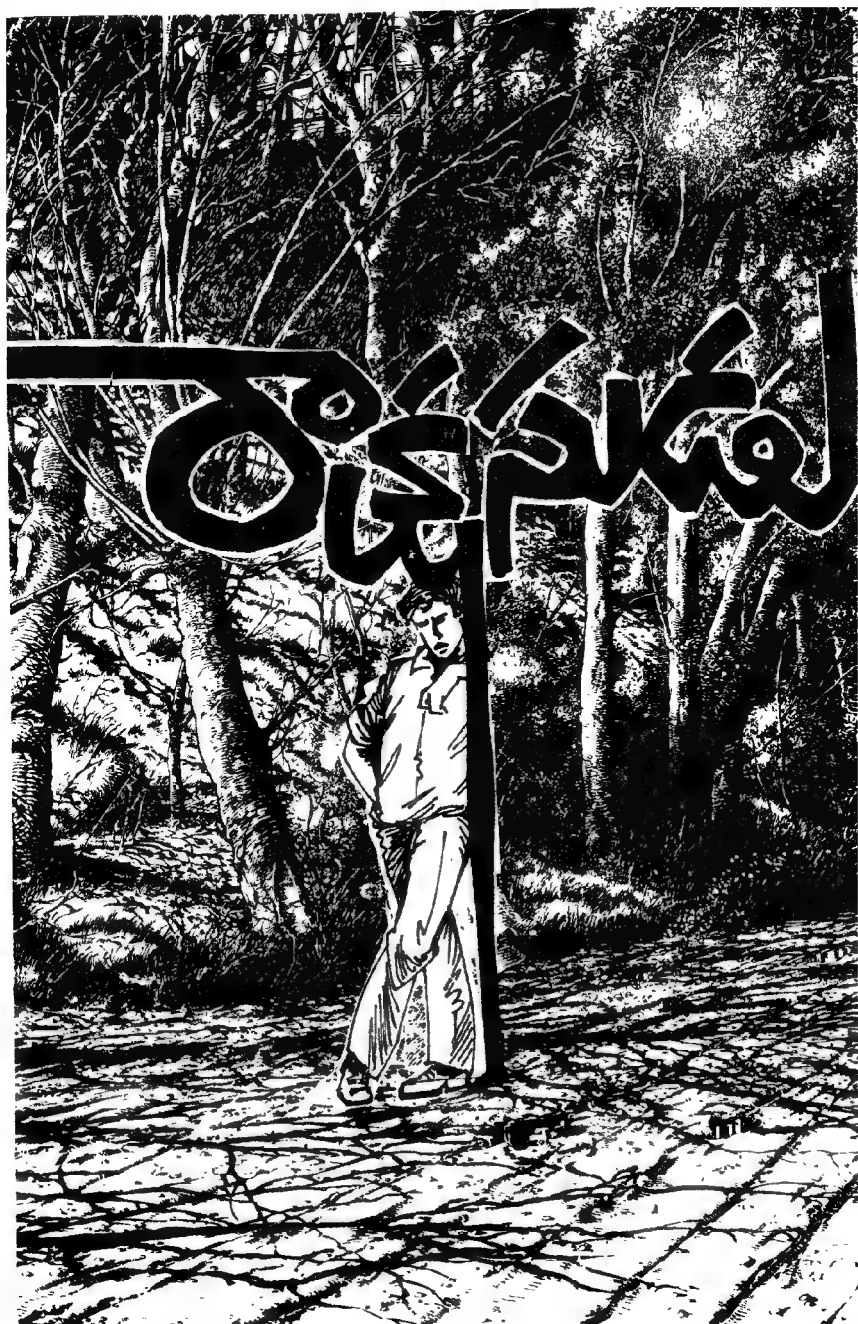
**ప్రెసిడెంట్ ఎలక్షన్స్ ఇంకో నాలో
జులు పున్నాయనగా దేశమంతా
ఆ వార్త గుప్పుమంది!**

అప్పటికి గత షుభై రోజులుగా చిన్నపత్రికల్లో ఈ వార్త వడటం, ధాన్విఖండిస్తూ కొండడు వ్యాసాలు వ్రాయటం... అలా జరుగుతూ వచ్చింది కానీ, ఇంత సంచలనం మాత్రంలేదు. ఈ సారి మాత్రం ఈ వార్తని హిందు, ఇండియన్ ఎక్స్ప్రెస్ లాటి ప్రముఖ దినపత్రికలేకాక, దేశపు వివిధ భాషల్లో వున్న అన్ని పత్రికలూ ప్రముఖంగా ప్రకటించాయి.

జానకి రామడిని దేశాధినేతగా అశరీరవాణి ఆకాశాన్నించి ఆశీర్వదిస్తుంది.

-ఆన్న వార్త అది!

మొదట్లో గుజరాత్ లో ఒక కోటి క్షుద్రదైవ సేవ హరిహరచారిత్రక ఈ



ముండమూరి వీరేంద్రనాథ్

విషయం కలలో సంతోషిచూ కనపడిచెప్పింది. అతడు దీన్ని నెంటునే "ఇండియా టుడే" ఆఫీసుకి ఫోన్ చేసి చెప్పాడు. ఆక్కడ ఎవరూ దానికి అంత ప్రాముఖ్యత ఇవ్వలేదు. హరిచరణ్ లాల్ స్వయంగా వచ్చి జానకిరాముణ్ణి - కలుసుకుని తన విశ్వాసాన్ని ప్రకటించాడు. ఈ వార్త ఒక తెలుగు దినపత్రికలో దాక్స్ బటమ్ గా వచ్చింది.

ఆశ్చర్యం కొలిపేలా ఆ మరుసటి రోజు రాత్రి రకరకాల దేవతలు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో కొన్ని వందల మందికి కలలో కనపడి ఇదే విషయాన్ని చెప్పారు పత్రికలకి వుత్తరాల పర్వ ప్రారంభమైంది.

రెండ్రోజులు గడిచేసరికే అప్పరకం పక్కన జరిగే జాతరలో ఒకడికి కంకాళమ్మ పూని, "ఒరేమ్. మీ దాయకుడు జానకిరాముడేరా" అని చెప్పింది ఆ పూజో అప్పటికప్పుడే జానకి యన సమాఖ్య అన్న పేరు మీద యువకులు నడుం కట్టి జానకిరాముడికి తమ మద్దతు తెలియజేశారు. ఈ వార్తని లోహియా పత్రికలు ప్రముఖంగా ప్రచురించాయి.

ఎలక్షన్స్ ఇంకో పదిహేను రోజులున్నాయనగా పెసిడెంట్ పదవికి పోటీ చేస్తున్న ఆంధ్రప్రదేశ్ మాజీ ముఖ్యమంత్రికి తిరుపతి దగ్గర కాలు యాక్సిడెంట్ జరిగింది. పెద్ద ప్రమాదమేమీ జరగలేదు గానీ- ఒక పత్రిక ఈ విషయాన్ని ప్రసానిస్తూ, వెంకటేశ్వర స్వామి శివాలయోగి రూపంలో ముఖ్యమంత్రి కలలో కనబడి, జానకిరాముడికి వ్యతిరేకంగా పోటీ నుంచి విరమించుకొమ్మని కోరాడనీ, ఆయన నిద్రతోనే దానికి వప్పకోలేదనీ, ఫలితమే ఈ ఆక్సిడెంట్ అనీ వివరించింది మాజీ ముఖ్యమంత్రి దాన్ని తీవ్రంగా ఖండిస్తూ మరో ప్రకటన ఇచ్చాడు.

అదే ఆయన చేసిన తప్ప!

మాజీ ముఖ్యమంత్రి ప్రతిఘటనని ప్రచురిస్తూ లోహియా గ్రూపు పత్రికలు- ఆయనకి దేముడంటే విశ్వాసం లేనివాడుగా చిత్రీకరించాయి.

దాంతో ఆయన మరింత ఇరిచేద్ అయి, పత్రికల అనౌచిత ధోరణిని తీవ్రంగా విమర్శించాడు.

అది ఆయన చేసిన తెండో తప్ప!

పత్రికలు పెరుచుక పడ్డాయి.

ఏ ప్రధాన మంత్రి అయినా- పార్టీ అయినా కొన్ని స్టోగన్స్ ద్వారా ప్రజల్ని ఆకట్టుకుంటారు. అది చీదతనం (గరిబీ) కావాచ్చు, మానసికం (ఆత్మ గౌరవం)

రాక్షసుడు

కొద్దు జానకిరాముల "దేముడి"ని తన ఆయుధంగా ఉపయోగించబోతున్నాడని, అదే వాళ్ళ ఆయుధం అనీ, చంకచెక్క రామ్మూర్తి, జీ.కే.లకు కాస్త అంశ్యంగా తట్టింది. వాళ్ళ ఆ విషయమై ముఖ్యమంత్రిని పొచ్చరించే సమయానికే పరిస్థితి యేమిటాటి పోయింది.

సరేగా అదే సమయానికి జానకిరాముడు ఒక పత్రికా ప్రకటన ఇచ్చాడు.

'దేముడు నన్ను పిలుస్తున్నాడు'

అన్న పార్కింగ్ క్రింద ఆ వార్త దాదాపు అన్ని పత్రికల్లో ప్రచురితమైంది.

తనకి చైవదర్శనం అయిందనీ, తనని విద్య పర్యవాలకు రమ్మనవని దేముడు పిలిచాడనీ అక్కడ తనని ఆశీర్వదించి తనుదేశం కోసం ఏం చెయ్యాలో తన నాలుక మీద స్వయంగా బీజాడలాలు వ్రాస్తాడనీ- దీనిని వార్తాక హర్షమని ముహూర్తంగా దేముడే నిర్ణయించాడనీ ఆ ప్రకటన సారాంశం. విద్య పర్యవాలకు ఎత్తైనవైన రాశీ శిఖరం మీదవున్న వెండచేశ్వరుని పాడుపడిన గుడి దగ్గరకి ఆరాతి తన చేరుకుంటున్నారనీ, అక్కడ దేముడికోసం వేచి వుంటాడనీ అతడు ప్రకటించాడు. రాశీ శిఖరం మీద నిలుచు విగ్రహం, గుడి వున్నాయో లేవో తనకి తెలివని కూడా అతడన్నాడు. (అలాంటి విగ్రహం, గుడి వున్నాయని మానివిలేఖరి వద్ద ప్రదర్శించి తెలియజేస్తున్నారు. అని ఒక పత్రిక మరింత న్యూస్ అందించింది).

ఒకవేళ దేముడేగాని రాకపోతే మీరేంచేస్తారు అన్న ప్రశ్నకి- "పోదీనుంచి విరమించుకుంటాను" అని జానకిరాముడు సమాధానం చెప్పాడు. దేశాన్ని పాలించాంనే కోరిక తనకు లేదనీ, కేవలం దేవుడి ఆదేశం మీదే తను ఈ పోదీలో నిలబడు తున్నాననీ అతడు సవివరంగా పేర్కొన్నాడు.

నాస్తికులు విరుచుకుపడ్డారు. జానకిరాముడి ఇంటిముందు ప్రదర్శనలు జరిగాయి. పోలీసులు లాఠీ ఛార్జి జరిపారు. అందులో జానకిరాముడి కుడి అరచెయ్యి కాస్త గీసుకుపోయింది.

అంతే !

'ప్రజా ప్రతినిధి మీద ప్రస్తుత ప్రభుత్వ హాలుం' అంటూ మళ్ళీ వార్తలు వెలువడ్డాయి

ఇప్పుడిక అస్తికులు తిరగబడ్డారు వారిది పెద్ద సంఖ్య

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

నూర్జుట టిస్టులు చోద్యం మాస్తూ ప్రేక్షకల్లా మిగిలారు. వీళ్ళలో చాలా ఓందికి ఓటు మీద ఇంటరెస్టు ఎలాసూలేదు.

మొత్తం ఈ ఎలక్షన్ ప్రోపగాండాసంతా "అతడు" ఎటునుంచి నరుక్కుంటూ వస్తున్నాడో గమనస్తూపస్తున్న ప్రత్యర్థులు - ముఖ్యంగా - వంకచెక్కరామూరికి మొవదిసారి భయం కలిగింది.

బీకనూర్ని తొలగించటం - అత్తగౌరవాన్ని పెంపొందించటం - వీటికన్నా - "దేముడు నెర్తయించటం" అన్నది మంచి పాఠ్యం !

దీన్నెలా ఎదుర్కోవటం !

ఏ పూత్రం విమర్శించినా ప్రజలు విరుచుకుపడతారు.

ఇంకొక రెండు రోజులు ఆగుతేగో తెలివవు !

దేముడు ఎలా జానకి రాముణ్ణి ఆశీర్వదిస్తాడో

చివరికి ఆరోజు వచ్చింది.

ఆరోజు ప్రతికండ్లినీటిలోనూ ప్రముఖంగా ఆవారే !

మిగతా ప్రజాపు ప్రతికలన్నీ తిట్టనయ్యాయి ! ఎలక్షన్ స్టంట్లుగా పేర్కొన్నాయి ! దేముడు లేడు చెయ్యంలేదు అని కొట్టివారేసాయి.

జానకి రాముడు కూడా భయపడ్డాడు.

ఆరోజు రాత్రిగానీ ఏమీ జరక్కపోలే దేశం మొత్తం మీద ఓక్క ఓటు కూడా పడదని అతనికి తెలుసు. ఆ విషయమే వాటితో అన్నాడు.

వాటి నవ్వి "నిన్నరాత్రి నాకు కూడా దేముడు కనపడ్డాడు. ఈ రాత్రి తనవిశ్వ స్వరూపం చూపిస్తావన్నాడు" అన్నది.

సింహం కూడా అన్నాడు "అవును. నాకూ కనపడ్డాడు..." అని "నాకేకాదు ఈ దేశంలో కనిసం యాభైకోట్లమంది దేముడిని నమ్మేవాళ్ళకి ఈ పాటికే కనపడి వుంది వుంటాడు"

"ఎలా ?"

"అతడే కరెంట్ విస్ఫోటిక్ షాక్షన్..."

"అర్థం కావటంలేదు"

"అవజ్ఞుడేమి" వెనక నుంచి వచ్చి అతడన్నాడు "నువ్వు మనసు..."

రాక్షసుడు

తెలుగులోనే కాదు - మరే భాషలోనూ
ఇటువంటి నవల రాలేదు!

ఎవరందూగా కనుబందు చేసే
అందగత్తెల అద్భుత ప్రావీణ్యంతో
ప్రేమోడిల మండిరం! ప్రేమోడిల సింహాసనం!!



— (ప్రేమోడిల ప్రావీణ్యంతో)

అప్రారంభ శిల్పం - కమనీయ కథనంలో
చెప్పలేని విషయాలన్నీ చెప్పగలిగే న్యూవేవ్ క్లబ్
ప్రేమోడిల రోమంట్ నావల్
పాఠక ప్రావీణ్యంతో అప్రారంభ సంచలనం
ప్రజ్ఞాంతరం నవల!

మొదటగా రూ. 10/- M.O. పంపి మరొకటి రిజిస్టర్ చేసుకోండి!
మరింత మెత్తిలోకి నవలను జనవరి 15 లోపు V.P.R. లోపల ప్రయోగం
ఫోన్: 74005



కమతీ పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ విజయవాడ-2

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

దేముడిని నమ్మ. ఒకవేళ దేముడెగాని వచ్చి నిన్ను దోచుకొనితే కమ్మని ఆశీర్వాదించకపోతే, ఇంతవరకూ చేసిన ఎంతైనా ప్రాపగండాని మానుకుని పోచి నుంచి విరమించు కుందాం."

"నిజమా!"

"అవునుజం."

సామంతం అయిపోతే వాళ్ళు ఎక్కిన పాలికాష్టకు ఉత్తర దిశగా బయల్దేరింది.

దాదాపు గంట ప్రయాణం చేసి పర్వత శిఖరాల మధ్యకు చేరుకుంది.

జనం :

నేల ఈని నట్టుజనం ::

అక్కడంతా తిరుణాల రాగావుంది. యోగులు..భక్తితో నాట్యం చేసే ప్రజలు- పావులు- చిన్న చిన్న గుడారాలు- మొత్తం చిన్న ప్రపంచమే కదిలివచ్చి నట్టు వుంది అక్కడికి.

పాలికాష్టకు దిగుతున్నప్పుడు జనంలో హర్షధ్వనాలు....

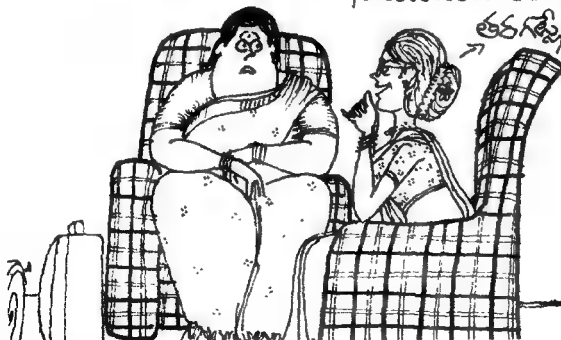
జానకి రాముడి మెప్పులో చలి ప్రారంభమయింది.

ఈ రాత్రికేగానీ ఏమీ జరక్కపోతే ఈ జనమే తన నిఖండఖండాలుగా చిలుస్తారు.

అతడు కళ్ళు మూసుకుని దేముడిని ప్రార్థించాడు- "దేముడా! నన్ను

దొంగప్రతిభన్.
ఫణివన్నకొబ్బరికి.

అదేంటిగని ఏ అయిననుకొనకొనక
నెలకుమెలక పెరుగుతోందేనిని
తరగట్టేనుపిన్న!!



"అక్క"

అతడి తుద్రుని హస్త్యచేసి తల్లి జైలుకెళ్ళింది తమ్ముడు
మాయమయ్యాడు వక్కడున్నాడో తెలిదు సమాజం లిల్లిమిస
కులట, హంతకుల అనిముద్రవేసింది

దిక వ్యక్తి - తన తెలివితేటల చతుర్యంతో పన్నాం పన్ని

దిక కుటుంబానికి చేసిన ద్రోహం ఇది!

అతడా వ్యక్తిని ఎదుర్కోవాలనుకున్నాడు అతడిచేత
పాతక సంవత్సరాల క్రమం మరుగు పడిపోయిన సత్యన్ని
బయటికి చెప్పించాలనుకున్నాడు. దానికి అప్పతమైన
స్లాను వేసాడు. ఫలితమే -

ఫలితమే....

దిక రోధ ఇద్దరు వ్యక్తులు

వెల: 16 రూ.



పాఠకులు వ్రాసినట్లుగానే ముద్రలతో అనుక్షణం
ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసే సస్సెన్సుకి ఈనాటి వాస్తవిక అద్భి-
విమాతమైన వైబిల్స్

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ అంబిస్తున్న

మొట్టమొదటి మ్యామర్ ప్రైమ్ నవల!

* పుస్తకం ధర M.O. చేయండి. పోస్టు ఖర్చులకు V.P. లో పుస్తకం సంపుటం

నవసాహితీ బుక్ హౌస్, ఏటారు రోడ్, విజయవాడ - 520 002

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

రక్షించు" అని.

అదే సమయానికి అతడూ ప్రార్థిస్తున్నాడు - దేముడినో కాదో తెలియకానీ - నిశ్చయంగా భారత ప్రజకోసమే ఆ ప్రార్థన.

ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థలో ఒకవ్యక్తి గతంలో చేసిన మంచిపనులు కానీ, ఆ వ్యక్తియొక్క నాయక లక్షణం గానీ, వ్యక్తిత్వంగానీ, భవిష్యద్దర్శనం గానీ, విదేశీ నాయకులతో వున్న పరిచయాలు గానీ, దేశపు పరిస్థితులపట్ల అవగాహనగానీ, కామర్సు ఆర్థుని మొదలైన విషయల్లో ప్రవేశంగానీ - అవేమీ అతడికిపడే ఓట్లపై విధేయత ఉంటుందేమో.

మొనరింజిం - ఫరిస్థా నిర్దేశిస్తున్నాయి ఈదేశ అధినేతని. ఎంత దౌర్భాగ్యం...

క్రమక్రమంగా చీకటి పడింది. ఆకాశంలో మేఘాలుకమ్ము కున్నాయి.

అర్ధరాత్రి గడిచేసరికి ఆక్కడ చేసిన ప్రజల్లో నిశ్శబ్దంచోటు చేసుకుంది. అప్పటి వరకూ గొడవగావున్న కొందరు నిశ్శబ్దంగా జరగబోయే దాన్ని చూడటానికా అన్నట్లు చేచివున్నారు. అంతాజనమే ! కాండల్లో - లోయల్లో - గుట్టలమీద, గార్భిణీ -

అందరూ ఆకాశం వేపు చూస్తున్నారు.

జానకీ రాముడు కొల్లాయి గుర్త కట్టుకున్నాడు. చేతిలో కర్రపట్టుకుని శిఖరం పైకి ఎక్కటం ప్రారంభిస్తున్నాడు.

అంతటా సెన్సేషన్.

ఇంకా వుంది

దక్కనుడు జార్జిట్ ఓ వెస్టర్న్ సినిమా అవుట్ డోర్ హేటింగ్ లో ఒకే వ్యక్త్యాన్ని ఏడుసార్లు తియ్యారని చెప్పింది. కుక్కలు అరవడం, జెడ్ విమానాల లోనివల్ల అన్నిసార్లు తీయక తప్పలేదు. అయితే ఈ విషయం తెలిసి ఒకావిడ తన కానుకలుంచి దిగి వచ్చి "అదే వ్యక్త్యం అన్నిసార్లు ఎందుకు తీశారు ?" అని అడిగింది దక్కనుడి.

"ఈ దేశమంతా కలిపి సినీమహాత్మ్య ఎన్ని ఉన్నాయనికొన్నారని పరి ?" అని దక్కనుడు సరదాగా అడగడం ఆమె సంతోషంగా కాదులే కూడాని డ్రైవ్ చేసుకోబోయింది.

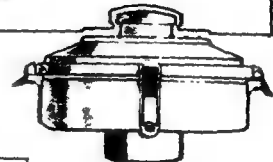
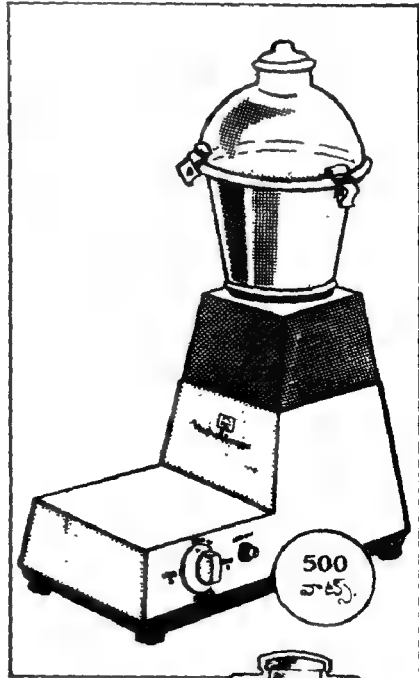
ఇదిగో ! మీ వంటగదికి
శోభను చేకూర్చే విలువైన కానుక.
అత్యంత నాణ్యమైనది, మరింత మన్నికైనది.

(R)
మాలిమెక్స్
కెస్మోర్
మిక్సర్-కమ్-బైండర్

మోలిమెక్స్ కెస్మోర్ మిక్సర్ - 500 - గ్రెండర్ - మీ
వంటగదికి ఒక నాణ్యమైన కానుక. మోలిమెక్స్
ప్రత్యేకమైన పరికరాలలో ఇచ్చితమైన నాణ్యత
సంతరించేలా తయారు చేయబడుతుంది గమక
మీకు ఎలాంటి ఇబ్బందులు ఉండవు.

మోలిమెక్స్ పుడమైన కవచం గలది. అంటే లోపలి
భాగాలకు పూర్తి రక్షణ. క్షణాల్లో యిబ్బడానికి,
చీలకడానికి, ముళ్ళులు తరగడానికి,
బొడిచేయడానికి సామర్థ్యంగల నాలుగు బ్లేడ్లు,
ఇవి మూర్చుకొనేటందుకు అనుకూలమైనవి.
అంతేకాదు పండ్లరసాల కోసం ప్రత్యేకమైన
అవనపు అమరిక పదిగా లభిస్తుంది.

|| నెలల గ్యారంటీతో పాటు దీని తీవ్రతకాలమంతా
ఉచిత రిపేరు సదుపాయం.



మీరు చేయవలసినదల్లా దీని పనితీరు చూసి అభ్యుహాసపడమే !



పండ్లరసాలకు
అదనపు అమరిక

అంద్రప్రదేశ్ లోని
ముఖ్య గృహోపకరణముల
డిలర్లందరివద్దలభింపును.

మాలిమెక్స్ యువారు :
బొలాకి ట్రేడింగ్ కంపెనీ ప్రై.లి.,
నాంబల్లి స్టేషన్ రోడ్, హైదరాబాద్ - 500 001
ఫోన్ - 222048 223106



విందు

ప్రియమైన రాధకు,

నువ్వురానిన ఉత్తరం అందింది. నువ్వు రాలేకపోయినందుకు చింతిస్తూ ఉత్తరంలోనే నామీద సొనుటూరి వర్షం కురిపించావు థాంక్స్. నిజం చెప్పాలంటే ఈ నెలలో నాకు ఇలాంటి సొనుటూరి ఉత్తాలు కుప్పలు తిప్పబూ తిప్పపడుతున్నాయి. తెలియనివాళ్ళు, తెలిసినవాళ్ళు అందరూ నామీద సొనుటూరి చూపే వారే. నా దూకులలో పాలు పంచుకునేవారే కానీ నీ ఉత్తరం ఇచ్చినంత పూరణను నాకు ఇంకే ఉత్తరమూ ఇవ్వలేదంటే నమ్మకం అయినా నువ్వు ఇదివరకు రానినంత విరివిగా ఉత్తాలు రాయడం లేదు. ఎందుకని? నీకూ నాలాగే అర్థం కలుగనాయో? కలుసుకోక పోతే మానె కనీసం ఉత్తరాలద్వారా నన్నా - ఒకరినొకరు సంకరించుకోకపోతే ఎలా చెప్పాలి? నేను క్రితంసారి రానినట్లు శ్రీవలం ఒక్క-గంటనే పదికై నా మీ పూత రావాలని మనస్సు ఒక్కోసారి మరి ఉబలాటపడిపోతుంది. మనసువిప్పి మాట్లాడు కోడానికి ఓ గంట సరిపోదంటావా? సరే మాట ఇవ్వబోతున్నాను

ప్రియమైన రాధ

గానీ- ఈ ఉత్తరంలోనైనా ఇప్పుడు నామనసు కాస్త విప్పకోని.... మావారు పోయి వెంటదేవా ఇంకా నన్ను పరామర్శించే భానికి వచ్చేవాళ్ళ సంఖ్య తగ్గలేదు. అవునుమరి! ఆయన అంత పెద్దరచయితకదా! ఓవైపు కాలేజీలో లెక్చరర్ ఉద్యోగంచేస్తూ మరొకవైపు సాహిత్యసేవ కూడా చేస్తున్నవారయ్యే! కాలేజీ స్టూడెంట్లు, పాఠికేయలు, పబ్లిషర్లు, ఆయన అభిమానులు- ఇలా ఎవరో ఒకరుకోజూ వస్తూనేవున్నారు. వచ్చిన ప్రతీకారా ఆయన్ని పొగడేవారే. ఆయన మంచిననం, ఆయనలో దాగి ఉన్న ఏకాన నంపద, దానగుణం, ఉన్నత సంస్కారం, రచనాశక్తి- వీటన్నదీ గురించి ఏకరువు పెట్టి అంతటి మహానుభావుణ్ణి ప్రోగొట్టుతున్నందుకు విధారించేవారే. ఆయన అత్యుకుళాంతి కోరుతూ, ఆయన మరణంతో చేతం ఒకగాప్ప రచయితని పోగొట్టు-తున్నట్లయిందని భాపోయేవారే. మా మీద భారతదేశం సానుభూతి చూపి ఇంతటి భృత్యాన్ని తట్టుకునేశక్తిని మాకు ప్రసాదించమని కనపడని ఆ దేవుణ్ణి ప్రార్థించేవారే!

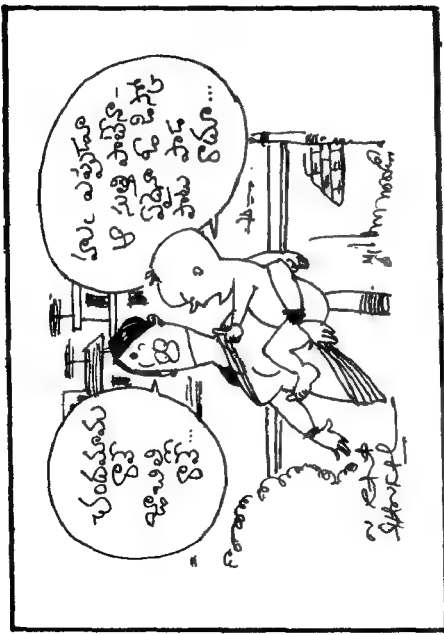
నిజం చెప్పా రాదా....ప్రతీకోజూ తెల్లారి లేచిన దగ్గరి నుంచి ఇవే మాటలు వినివిని విసుగైతిపోయిందనుకో. ఒక్కసారి భారందర్శి మాట్లాడ నీయకుండా అవీగట్టిగా అరిచి అడగాలనిపిస్తుంది. ఏమని! "నిజంగా మీకంటికి ఆయనంటే అంత ఇష్టమయితే మరి ఆయన బతికుండగా ఎప్పుడూ మా ఇంటికి రాలేకేం?" అని కానీ దానివల్ల నాకు 'సంస్కారం తెలిసిమనిషి' అన్నపేరు రావడం తప్పమరే ప్రయోజనమూ ఉండదని తెలుసు.

కాబట్టి వాళ్ళు చెప్పేమాటలన్నీ వింటా- వాళ్ళముందు దుఃఖం నడిస్తూ మానంగా కూర్చుంటున్నాను. వాళ్ళు మాపే గౌరవం, సానుభూతి అంతా ఒట్టి బూటకం అని తెలుసు. ఆసలు వాళ్ళకు ఇంతటి అవసరం ఇప్పుడేమొచ్చిందని? ఇట్లా వెదుక్కుంటూ వచ్చి నాముందు తమ విచారమంతా వెళ్ళబోనుకోవాని రూరేమైనా ఉండేమిటి? మనుషులు ఇలా అబద్ధపు ముసుగులో ఎందుకు బతుకుతారో నా కర్తవ్యం.... అరే! నేనూ ఓ అబద్ధపు ముసుగు దాటునే ఇన్నాళ్ళు బతికానుకదా? ఆ సంగతి మరిచిపోయి అందర్నీ విమర్శించాను చూశానా? బహుశా మనుషులం తల్లమే ఇంత కాబోలు!

"ఇంతటి అబద్ధపు ముసుగు రాదుకోవలసిన అవసరం నీలేమిటి?" అని నువ్వు ప్రశ్నిస్తావు అవునా? చెబుతాను విను. పైకి చూడ్డానికి నా అంత అదృష్టవంతురాలి ఇంతెవరూ లేరేమో నన్నంత సుఖంగా కనిపిస్తుంది మా సంసారం. జీవితంలో పొందవలసినవన్నీపొంది. తృప్తిగా, అనందంగా కాంం గడుపుతున్న గృహిణిరా కనిపిస్తాను నేను అందరికీ అవునుమరి.... పెద్దపేరున్న రచయిత భార్యని కదా! "ఇద్దరు పిల్లలు, అత్తామామ, మమదులు అడగడమటు- అందరూ ఉన్న నిండుకుటుంబం ఈవిడికికేం తక్కువ?" అని అందరూ అనుకోవడంలో తప్పేముంది చెప్ప? అలా అనుకునే నాకులేని విలువలన్నీ అంటగడుతున్నార పత్రికల వాళ్ళిప్పుడు. క్రితంకాలం ఒక పత్రికారచయిత మా ఇంటికి వచ్చి, మావారి ఫోటోలూ, మా కుటుంబమంతా ఫోటోలూ. మా జీవిత

విశేషాలా కావాని అడిగాడు, మావారి గురిచీ, మావారి సాహిత్యనే గురిచీ పోబోంతో నహి ఒక్కానం ప్రచురించాలంట. ఆయన నాగురించి ఎంతగానూ అంచనా వేసుకున్నాడనుకున్నావు? “నిజం చెప్పాంటే ఆయన అంత గొప్పరచయిత కావడానికి మీరే కారణం. మీ సహకారం లభించకపోయినట్లయితే ఆయన అంత మందిరచనలు లేదుగలిగేవాడు కాదు. ఇంటి బాధ్యతలన్నీ మీరు నెత్తిన వేసుకుని ఆయనకు కావసినంత తీరికనూ, ప్రశాంతతనూ అయినకు అన్ని విధాలా తోడ్పడ్డాడు. అసలు నన్నడిగితే ఆయన కొద్దిన వేరు, లభించిన బిరుదుల్లో సగం తాగం మీకూ చెందాలి. కాబట్టి మీ గురించి కూడా కొన్ని వివరాలు చెప్పండి రాను కుంటాను...” అని ఇంకా ఏమేమో అన్నాడనుకో!

అంతావిని నాలోనేను పేలవంగా నవ్వుకున్నానంతే! అసలు నన్ను అలా పొగడ్చిన, నేను ఒకనాటకంలోని పాత్రధారిగా ఒక బాధ్యతగల గృహిణి, వార్తలంగం తల్లి పాత్రలను నిర్వహించానే గానీ మనస్ఫూర్తిగా ఇందులో నేను చేసినదేమీలేదు. ఇప్పుడు ఆ నాటకానికి తెరపడిపోయింది కాబట్టి ఇకనుంచై నదీంచడం మానేసి మిగిలిన శేషజీవితాన్ని నా కోసం నేను గడపాలినుంది. “అని చెప్పేయాలన్నంత ఆవేశం వచ్చింది ఆ నమయంలో, కానీ ఎలాగో తమాయించుకున్నాను. ఎందుకంటే అసలే అతను పత్రికా రచయిత. ఏకాస్త నోరు జారిగా అదంతా వ్యక్తిరకంకెక్కి- కూర్చుంటుంది మరి.



అసలు పైకి కనిపించే నేను- నేనుకాదనీ, నా పెదాలమీద కనిపించే నవ్వు నిజమైన నవ్వుకాదనీ- ఇంతవరకూ నేను ఎవరికీ చెప్పలేదు. ఇప్పుడు కూడా ప్రాణస్నేహితురాలిమగనుక నీకొక్క- దానికి తప్ప మరెవరికీ విషయాలు తెలియడం నాకిష్టం లేదు.

రాదా....ఒక విషయం చెప్పనా?

నాలో ఇన్నాళ్ళూ ఉన్న ఓర్పు ఇప్పుడు లేదు. నా మనసు ఏ విషయాన్నీ వినినపొంది పూర్వకోపడంలేదివ్వకు. కళ్ళుండి చూడలేని నోరుండి మాట్లాడలేని అపరిస్థితి ఇప్పుడు మారిపోయింది ఇప్పుడు నేను సరస్వత్యతంత్రురాలిని. ఎవరికీ అణగి మణిగి వదిలించ వలసిన అవసరం నాకు లేదు. నా మాటలు నీకు అశ్రద్ధం కలిగి

ప్రన్నాయి కదూ ? నిజమే వేరే ఎవరిముందైనా నేనిలా మాట్లాడితే నన్ను తప్పుకుంటా పిల్చిదాన్నిగా జమకడతాడు. కానీ ఎవరే మనుకున్నానాశేం పరవాలేదు. నేనా మాటల్ని లెక్కచేయను.

నాకు ఆత్మలగరించి ఎలాంటి నమ్మకంలేదు. మనిషి ఒకసారి పనిపోయాడంటే ఇక అంతే- అతని కర్ర ముగిసిపోయిందే లెక్క- నా దృష్టిలో. అందులోనూ మావారి విషయంలో మరీనూ. ఎందుకంటే ఆయనకు తన జీవితం, తన సాహిత్యప్రపంచం తప్పమరేది అక్కర్లేకపోయింది. పొరపాటున ఎవరైనా ఆయన లోకంలోకి ప్రవేశించినా నిరాశిబంగా వాళ్ళను అవతలికి వెళ్ళ గొట్టి తనదారిలోకాను సాగిపోయేవారు. కన్నవాళ్ళకానీ, కట్టుకున్న పెళ్ళాంకానీ, తన పిల్లలుకానీ- ఎవరూ ఆయన జోలికి వెళ్ళ కూడదు. ఆయనదే ఓ ప్రత్యేకమైన ప్రపంచం !

అలా అని ఇంట్లోవాళ్ళకు స్వతంత్రం అంటే అదీలేదు. ఆయన మాట జవదాటకూడదు. ఒట్టికోపిష్టి. ఏషణంలో ఏం ముంచుకొస్తుందో అన్నట్లు అందరూ ఎప్పుడూ ప్రాణాలురప్పిల్లో పెట్టుకుని బలికేవాళ్ళం. తన కదల్చానూ, నవంట్లోనూ త్రీని కునుమ కోమలిగానూ, ఉన్నత వ్యక్తిత్వంగలంబలగానూ, సున్నితమనసుగ- రాలిగానూ చిరించే మనిషి తన భార్యవిషయంలో మాత్రం ఎందుకంత కఠినంగా ప్రవర్తించేవారో నాకిప్పటికీ అర్థంకాదు. ఆయన ఊహలోని కథానాయకులకు భార్య దేవతలాంటిదై లే స్వయంగా ఆయనకుమాత్రం భార్య ఒక బానిస ఆయన కోరినట్టు నడుచుకునే ఒక యంత్రం. ఈ విచిత్రాన్ని ఎక్కడైనా చూశావా

నువ్వు ?

జీవితం ఇలా కాపలానికీ కారణం ఎవరూలేవు ? నేనే! నేనే ఏరి కోరి ఎందుకున్న జీవితం ఇది, స్వయంకృతాపరాధం. కనుకనే ఇన్నాళ్ళూ నోరుమూసుకునితరించాను. పెద్దవాళ్ళు తుదిర్చిన సంబంధమైతే బహుశా నా ఉక్రోష్మంతా వాళ్ళమీద చూపిస్తుండే దాన్నేమో కానీ వాళ్ళు వద్దంటున్నా వినకుండా నేనే నా తరని ఎమ్మకున్నాను కాబట్టి ఈ తప్పును ఎవరి మీదానెట్టే అవకాశం నాకనలే లేదు.

“అవును....ఆసలు ఆయన నీకెలా భారనవ్వొచ్చింది ?” అని నువ్వు ప్రశ్నిస్తావు నాకు తెలుసు. చెబుతాను విను. “త్రిమూర్తి”





అన్న కలంపేరుతో రాజారావుగారు రాసే కథలు, నవలలు తెగ చదివేవాణ్ణి నేను. ఆయన రచనలంటే నాకు మహాపీఠ్వి. అలా ఆరంభమైన నా పఠనానంత్రీ ఆతరువాత అభిమానంగా మారింది. ప్రతి రచన చదివినప్పుడూ విడిగా ఉత్తరాలు రాయడం అంటూ తేసుకున్నాను. ముందుమందు కేవలం ఆయన రచనల గురించే ఉత్తరాలు రాసేవాణ్ణి. కానీ ఆతరువాత నాకే తెలియకుండా మనసులోని భావాల్ని ఆ ఉత్తరంలో వ్యక్తం కాసాగాయి. ఆయనకుంచి నాకు ప్రేమ సందేశం ఏదీ రాకపోయినా నా మనసు మాత్రం ఏదీ ఆకారంలో పడిపోయింది. చివరికి పెళ్ళిచేసుకుంటే ఆయననే చేసుకోవాలి అన్న నిర్ణయానికి వచ్చేశాను. అందుకే

ఇంట్లో వాళ్ళు నా కోసం సంబంధాలు చూస్తున్నారని భయంగా భ్రైర్యంచేసి నా మనసులో మాట వాళ్ళకు చెప్పాను. మొదట్లో వాళ్ళు విరోధించారు. రొందరపడి నిర్ణయం తీసుకోవడం మంచిది కాదని హిత బోధచేశారు. అప్పటికే వివక్షపోతే బతిమాలారు. అయినా నేను నాపట్టు విడవలేదు. "అంతటి గొప్ప రచయితని పెళ్ళాడటంకంటే ఈ జన్మకు ఇంకేం అదృష్టం ఉంటుంది ? అని వాళ్ళనొళ్ళ మూయించాను.

ఇక లాభంలేదని తెలుసుకున్న మా నాన్న రాజారావుగారి ఇంటికి వెళ్ళి వాళ్ళ పెద్దవాళ్ళతో సంప్రదింపులు మొదలెట్టారు. మా వంశం, సంప్రదాయం అన్నవాళ్ళకూ నచ్చడంతో పెళ్ళికి వాళ్ళు సులభంగానే అంగీకరించారు. పెళ్ళి జరిగిపోయింది. ఇక ఆరోజు నా సంతోషానికి అంతే లేకపోయింది. మంచి సంసృారం గల ఈ ఇంటికి కొడలిగా వస్తున్నందుకు ఎంతో గర్వించాను. మంచిమంచి పుస్తకాలు చదవాల్సి, ఎంతో జ్ఞానం సంపాదించు కోవచ్చునీ ఆశపడ్డాను.

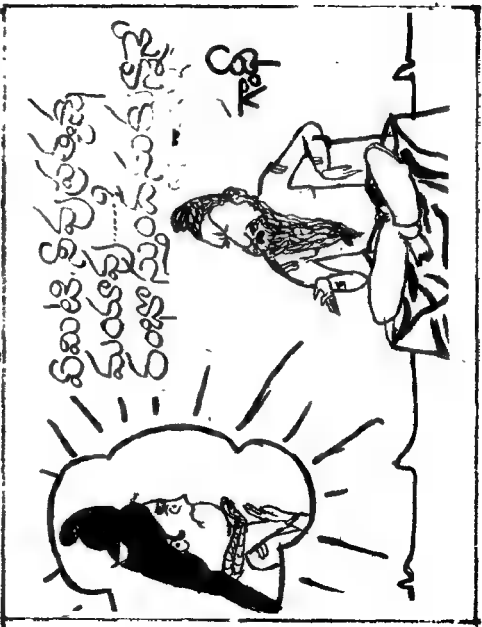
కానీ ఈ ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టిన మర్నాడే నా ఆశల్ని అడియానైతై పోయాయి. నేను ఉపాధిమకున్న సుందర స్త్రీ మంలా కరిగిపోయింది. కట్టుకున్న గాలిమేదంల్ని కూలిపోయాయి. ఎందుకంటావా ? అడవాళ్ళు పుస్తకాలు పట్టుకుని మగవాళ్ళలో సమానంగా ముందుగదిలో కూర్చోవడం ఇంటి సంప్రదాయానికే విరుద్ధమట ! పెళ్ళయిన అడవి గుట్టగా వంటింట్లో నడిపుండడమే

వాళ్ళ ఆచారము !

తన రచనలో ప్రీతిను ఎంతో అభ్యుదయ భావాలు కలవారు గానూ, ఆదర్శమహిళలుగానూ చిత్రించే రచయిత ఇంట్లోని ప్రీతి గతి ఇది. దీనివల్ల నా మనసుకు కలిగిన ఆఘాతాన్ని వట్టికోడినికి కొన్ని నెలల పట్టాయ నాకు. నేనూ నలుగురున్న ఇంట్లో పుట్టి పెరిగినదాన్నే కాబట్టి ఇంటిపనులు చేయడం నాకేమీ కొత్తకాదు. ఎలాగో ఆదర్శిగా ఇంటిపనులకే అంకితమైపోవాలి అన్న వాళ్ళ అభిప్రాయమే నాకు సుతరామూ నచ్చలేదు. మా అత్తగారి సంగతి వదిలెయ్య... అవిడ పాఠశాలపు మనిషి అని మనసు సరిపెట్టుకోవచ్చు. కానీ మా ఆయన సంగతేమిటి ? ఒక కాలేజీ రెక్టిరర్, అభ్యుదయ భావాలుగల రచయిత- అంత సంకుచితంగా ఆలోచించడం అనేది మరి మోరంకాదూ ? రోజంతా ఇంటి దాకరి, ఇంట్లోవాళ్ళ దాగోగులు చూడడం, ఆయనకు ఎప్పుడేది కావాలంటే అది అందించడం- ఏదీకోనే కాలం గడిచిపోయేది.

పొద్దున్న పొయ్యి మీదికెక్కిన కానీ తప్పారాసు మళ్ళీ కిందికిదించడం రాత్రి వడుకోబోయేముందే. బయటనుంచి ఎవ్వుడు ఆర్తరు వస్తే అప్పుడు అన్నికప్పులూ వెంటనే అందించాల్సిందే. అందులో ఏ కాస్త అలస్యం జరిగినా ఆయన సహించేవాడుకాదు. చేతిలో ఏదంటే అదే నా మీనికి విసిరికొట్ట వచ్చినవాళ్ళకు కూడా విసిరిపెట్టంత గట్టిగా కేకలేసి నానా రథసా చేసేవారు. ఆయన స్నానానికి వస్తున్నారంటే పెద్ద గంగాళంబిందా వేళ్ళు సిద్ధంగా

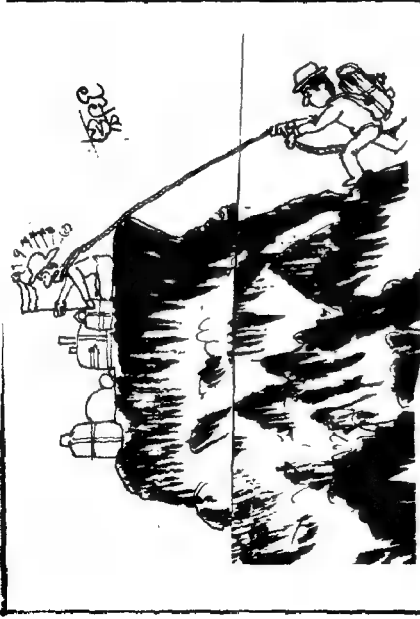
ఉంటాలి. ఆ ఇతర గంగాళంబింద ఏదైనా చిన్న మరక కనపడిందో ఇక ఆరోజు నాకు మూసిందన్నమాటే ! తళతళా బోమి అద్దంలా ఉంటాలి. ఇకభోజనం సంగతి. ఆయన ఒక్కరూ ఎప్పుడూ భోజనం చేసి ఎరుగరు. తనకు అటూ ఇటూ ఎవరైనా కూర్చుంటేగానీ ఆయన డైనింగ్ డేబుల్ దగ్గరి వచ్చేవారుకాదు. అసలు ఆ పూట భోజనానికి ఎంతమంది ఉంటారో తీరా వడ్డించే సహాయంబాకా ఎవరికీ రెలేదు. అప్పుడు కూడా పేటనిండా పదార్థాలు వడ్డించాలి. ఇంతయినా ఆ ఇంటి ఇల్లాలు మొహం ముదురుకో కూడదు. నవ్వురూ కనిపించాలి. చూశానా ఎలా



ఊదో ? పోనీ ఇంతచేసినా ఓ చల్లని మాటైనా ఉందా ! చూడండి... ఆదిమూత్రం అడకు-.

“మరి అలాంటి మనిషితో దాంపత్య జీవితం ఎలా వెంగ బెట్టాడు ?” అని నువ్వు అడుగుతావని నాకు తెలుసు. అదీ తెలుసు విను. మా దాంపత్య జీవితం ఓ యాంత్రికమైన దినచర్యగా సాగి పోయింది అంతే. అందులో ప్రేమానురాగాలుగానీ, మధురానుభూతులుగానీ ఎప్పుడూ చోటు చేసుకోలేదు. ఆయన ఏ అర్థరాత్రి, అవసరాల్లో తనరాత్రుల ముగించి వడకగదిలోకి వచ్చేవాడు. అప్పటికి పనిపాటంతో అరిగిపోయిన నేను మంచినిద్రలో ఉండే దాన్ని. ఆకలిగాన్న మనిషి అన్నంమీదకి ఎగబడేలా ఆయన నా మీదికి ఎగబడేవాడు. పోనీ అప్పుకైనా సున్నితంగా స్పృశించి, ప్రేమతో పలకరించి నన్ను నిద్రలేపితే నాకెంత సంతోషంగా ఉండేదో ! కానీ ఆయన అలా ఎప్పుడూ చేయలేదు. మొరటుదనం లోనే ఆనందం అనుభవించేవారు. ఆకాస్త శారీరకమైన ఆకలి తీరగానే కృత్రిమ చదుకుని నిద్రపోయేవారు. అలా నిద్రమత్తులో బలవంతాన భర్తకు ఒళ్ళవచ్చిందంతలో ఏ భార్యకైనా ఏం సుఖం ఉంటుంది చెప్ప ? అందుకే నాకసలు దాంపత్య సుఖం అందేనే వెగటు పుట్టుకొచ్చింది. అయితే మనసుకు ఆనందం కలిగినంత మాత్రాన శరీరం ప్రకృతి సహజమైన రక్తాన్ని పీడదుగా ? కాబట్టి నాకు ఇదంత పిల్లలు పుట్టారు.

నేను కన్ను నేమి అందమైన కలంన్నీ కలిగిపోగా- మనసు

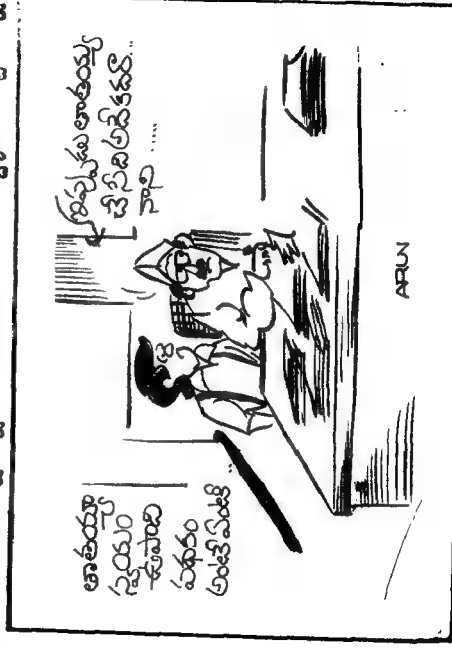


చంపుకుని జీవచ్ఛవంలా నేనెందుకు జటితానమకున్నావ్ ? ఇంది పడుపు ప్రతిష్ఠలు కాపాడడంతోసం. ఆయన గౌరవాన్ని నిండెట్టడం కోసం. అటు కన్ననారికి నావల్ల అప్రతిష్ఠ రాకుండా చూసుకోవటం కోసం. బాగుందికదా ? మన జీవితం మనకోసంకాదు : మన చుట్టూ ఉన్నవారికోసం.

ఓ సారి ఇలాగే ఎందుకో మనసుబాగా లేదు. ఈ బతుకు మీద రోతపుట్టింది. ఈ సంసారం అంటే విరక్తి కలిగింది. ఓ నాలుగురోజులు పుట్టింటికి వెళ్లాప్తానని చెప్పి అమ్మ దగ్గరికి పరుగెత్తాను. అమ్మతో నా బాధలన్నీ చెప్పుకుని “ఇక నేనా ఇంటికి వెళ్ళనమ్మా... ఆ మనిషితో కాపురం చేయడం నావల్లకాదు.

అదదంటే చులకనగా పూసేవాళ్ళలో నేను వేగలేను. ఉండిపోతా. నా చదువు మళ్ళీ కొనసాగించి వదైగా ఉద్యోగం చేసుకుంటా" అన్నాను.

అలా అన్నానో లేదో అమ్మ పెద్ద గొడవ చేసేసింది. ఊరూ వాదా ఏకం చేసి అరుస్తూ “నువ్వసలు మరీవుండే మాట్లాడు చున్నావా? పెళ్ళయిన దానివి లభంగా కాపురం చేసుకోక వదిలి ఉడ్డోగం చేస్తా ఉడ్డోగం? ఎవర్ని ఉడ్డించడానికి? ఏదో సరదాపట్టావు కదా అని ఇంటర్దాకా నిన్ను వదిలించడమే పెద్ద తప్పుయిపోయింది. ఆ చదువును మానుకుని ఇప్పుడు ఇంత మిడిసిపడచున్నావన్నమాట. అయినా ఇదేం బోధ్యమే. కట్టుకున్న



మొగుణ్ణి గురించి ఇలా మాట్లాడానికి నీకు సిగ్గులేదా? పెళ్ళా నువ్వే ఏకొరి చేసుకున్న పెళ్ళాయే. ఆడపిల్లను ఓ ఇంటికి ఇద్దారందరే ఇక అంతే. కష్టమైనా, సుఖమైనా ■ ఇద్దే అమెకు సర్వస్వం నేను చేయడం లేదేమిటి మీ నాన్నతో కాపురం? రెండో పెళ్ళిని ఏనాడైనా విసుకోవడం నువ్వు చూశావా? ఆయన అంత వయసు మళ్ళినవారని తెలిసి కూడా నోరుమానుకుని పెళ్ళి చేసుకో లేదా? "ఆ కాలం వేరు" అంటేమో! ఇంతకీ ఇప్పుడు నీకొచ్చిన రోజేమిటి అంటు? అంత గొప్ప పేరున్న మొగుడు, చక్కని పిల్లలు, మంచి మనసున్న అత్తామామలు...మచ్చుదైన కుటుంబంమీది. పోనీ నీ ప్రకారమే చూసినా- నువ్వు తర్రను వదిలేసి ఇక్కడికొచ్చి ఉంటావనుకో. అప్పుడు నలుగురూ ఏమంటారు? మేము వీరిలో శత్రువుకు తిరగ్గంమా? నీ చెల్లెళ్ళకు పెళ్ళిళ్ళవుతాయా? అని నన్ను పట్టుకుని దులిపేసింది.

సౌంధర్య తత్వ కృతులకెక్కువ అర్థంచేసుకోవచ్చును ఇకనే
వలె "ఇప్పుడేను చెప్పు ?" "ఎవరి దయాదాక్షిణ్యము నాకక్క-
లేదు నేనే స్వతంత్రంగా జీవించగలను" అని అందర్నీ ఎదిరించి
వీడిగా ఉంచామంటే అంత దైర్యం నాలోలేదు. నా చదువు అందుకు
సరిపోయిరకూడా. ఎన్నోసార్లు నా నిపుణ్యమున నన్ను పెరట్లోని
మూరితగ్గురికి నడిపించింది. కానీ నా ఇద్దరు పిల్లల పనిమొహాలు
నీళ్ళుల్లో కనిపించినట్లయి మళ్ళీ వెనక్కు వచ్చేసే దాన్ని "ఏమైనా
సరే.... ఇకనుంచి ఇలా పరికిగా ఎప్పుడూ వస్త రింపను. నాపిల్లల

కున్నాను.

పిల్లలు పెరిగి పెద్దవాళ్ళయితే నాకష్టాలు గొట్టకుండాలు. వాళ్ళయినా మనసును అర్థం చేసుకుని మనులుకుంటారు అన్న ఆశతో రోజులు గడపగలిగాను.... గడపడమేమిటి, బంపంలాన రోజులను నెట్టుకొచ్చాననుకో. కానీ అప్పుడూ నా ఆశఫలించలేదు. వాళ్ళ చదువులు, వాళ్ళ ఆటపాటలు, వాళ్ళ గొడవలు తప్ప వాళ్ళకింకేమీ అక్కరలేకపోయింది. పెద్దవాళ్ళవు తున్నకొడ్లి వాళ్ళల్లో స్వతంత్ర భావాలు బాగాబోలుచేసుకుని తండ్రినే ఎదిరించే టల్లరెడి వాళ్ళయ్యారు. “వాళ్ళల్లా కానదానికీ నువ్వేకారణం” అని ఆయన నామీద విరుచుకుపడడం ప్రారంభించారు. అనేదో సామెత చెప్పినట్టు పిల్లలు పెద్దవాళ్ళయితే నాకష్టాలు గొట్టకేక్కేమాట అటుంది ఓ కొత్త కష్టంవచ్చిపడింది. “కరవమంచే కప్పకుకోవం- విడవ మంచే సాముకు కోవం” అన్నట్టుగా అయింది నా పరిస్థితి. అబ్బాయి రము తండ్రిని మాటవరనకైనా సంప్రదించకుండా ఓ అమ్మాయిని పెళ్ళాడి వెంటబెట్టుకొచ్చాడు ఇంటికి. ఆరోజు ఇంట్లో ఓ పెద్దదాద్దారంతమే జరిగిందనుకో. కానీ కొన్నాళ్ళకు అన్నీ సద్దుకుని ఆ అమ్మాయి అంటే నాకోడలు మా ఇంటివాళ్ళతో కలిసి పోయింది. ఇక నా కూతురు రేపటి సంగతి. కాస్తకలిగిన సంబంధం చూసి బాగానే పెళ్ళిచేశాం. కానీ ఆ వియ్యాలవారిది మరి ఆశపోతుగణం. ఎంత పెట్టినా ఇంకా ఏదో పెట్టలేదనే సాధించు ఎప్పుడూ. ఈ విషయం ఆయన కెంతమాత్రం నచ్చలేదు. “పిల్లను చేరుకో పెట్టాం. ఇక ఏం పెట్టినా పెట్టకపోయినా అంతా మీదే

ఓ తెలుసుకున్నా తీసాచే! సిగ్నా బుగ
ఓపిండి! కలెడినాత్తేమో ఇవనగా
చేసి లాగయి పోయా!!



కాద్యత,” అని ఓ ఉత్తరం ముక్కరాసి చేతులు దులిపేసు తున్నారు. ఆడపిల్లని కన్నవాళ్ళం మరీ అంత దురుసుగా ఉంటే ఎలా చెప్ప ? నా మాటకు ఈ ఇంట్లో గడ్డిపోచంత విలువలేదని తెలిసినా మనసు ఉండబట్టిలేక ఆయనకు ఎంతో నచ్చజెప్పి మానాను “ఈ ఇచ్చిపుచ్చుకునే గొడవలో అమ్మాయి మనసు నొచ్చుకునేలా చేయకండి!” అని, కానీ ఆయన వింటేరా? “నువ్వు నాకు నీతులు నేర్పేటంతడదానికొరవ్యవస్థమాట!” అని ఎగిరెగిరి పడ్డారు. తనను ఏమేవో అనరాని మాటలు చెప్పి అపమానంచేసినట్టు నీలంపూ ఇల్లంతా చిందులుకొన్నారు. దాంతో నేను నోద్ర మూసుకోక తప్పలేదు. అయినా నా ఇష్టప్రకారం ఎవ్వరూ ఏది

అరిగింది గనుక ? దెబ్బతిన్న మనసుతో అలిసిన శరీరంతో యాదృశిక యాదృశ్య నా ఈ తాత్పర్యే చూసేవాళ్ళ కళ్ళకు ఎంతో ముచ్చటైన ససారం !

నాకు చివరగా మిగిలిన త్వచి ఏమిటంటే అంత పట్టుద, అంతకోపం, అంత కఠినమైన మనసుగల ఆ మనిషి - అంటే నా భర్త - ఏ జబ్బులోనూ మంచం మీద పడకుండా భవ్యున హక్కు ఎటాకోతో కళ్ళుమూయడం, ఇది చదివి నువ్వు నన్ను లిట్టుకుంటా వేమో ! ఏ అడదీ తన భర్త గురించి ఇంత దారుణంగా ఆలోచించడకదూ ? కానీ ఏం చేయకుచెప్ప ? జీవితమంతా ఆయన చేత బాధపడి పడి నా మనసు మొద్దుబారిపోయింది. ఆడదానికి తన భర్తపట్ల సహజంగా ఉండే ప్రేమనురాగాలుకానీ, భక్తి, గౌరవాలు కానీ నాలోలేవు. ఆ బావాన్నీ ఏనాడో చచ్చిపోయాను.

అందుకే కాబోలు ఆయన పోగానే అన్నాళ్ళ నేను గడిపిన ట్రైడీవీధం ముగిసినట్టూ, మనసుకు ఏదో స్వారంత్రం లింది నట్టూ అనిపించుకుంటుంది. పనులు కుంకుములు పోగొట్టుకున్నందుకు ఓ వైపుబాధగా ఉన్నా - మరోవైపు స్వేచ్ఛగా ఊపిరి పీల్చుకునే ఆనకాశం లిందినందుకు ఆనందంగానూ అనిపించింది.

జీవితంలో ఎప్పుడూ తీరని కొన్ని చిన్న చిన్న కోరికలు. సరదాల్లా వాలో ఇంకా మిగిలివున్నాయి. అవేమిటంటావా ? ఆకాశాన్నంటే అలంతో ఉన్నెత్తున లేచిపడే సముద్రాన్ని చూస్తూ ఒడ్డున ఉన్న ఇసుకలో నన్నునేను మరిచిపోతున్నారో వదం ? ఏ బాదరబండి లేకుండా నాకు ఇష్టమైన పుస్తకాలు చదువుకుంటూ

గదిలో ఒంటరిగా కాలం గడవడం, వంటింతో పొద్దుమానం ఇక ముగ్గునలసిన అవసరం లేదు కాబట్టి నా కోడలు ఏది వండి పెట్టలే అది తిని హాయిగా కాలక్షేపం చేయడం : ఆ..... ఇంకో ముఖ్యమైన కోరిక ఏమిటంటే నేను తల్చుకున్నప్పుడు తల్చుకున్న కోరిక వేళ్ళిపోవడం : నా మనసుకు నచ్చినంత కాలం అక్కడ ఉండడం. నన్ను ఎవరూ దేనికి అడ్డుచెప్పుకూడదు. ఇవన్నీ తీరే కోరికలే నంటావా ? ఏమో చూడాలి మరి.

అసలిప్పుడు అన్నిటికంటే ముందు చేయవలసిన పని ఒకటుంది. అదేమిటో తెలుసా ? నాలాగే "అత్తవారిట్లు" అనే ఇందిబానాలో మగధనన్న నా కూతుర్ని అక్కజిల్లుంచి విడిపించి





చదం. "ఇంట్లో నిన్ను ఎవరేమన్నా తాతరు చేయకు. నీ తల్లి ఒక్కడూ నిన్ను ప్రేమగా చూస్తేదాలు. ఒకవేళ అతనికి వాళ్ళ పెద్దవాళ్ళల్లాగా ఓయ్యిసిద్ది ఉండే సువిత్రిక ఒక్కడైనా కూడా అక్కడ వద్ద. నీ జీవితాంతం అజ్ఞానిమణిగి పదివుండవలసిన కర్మ నీ కెంతమాత్రం లేదు. వెంటనే బయల్దేరి వచ్చే సేమ్. మా అమ్మ నన్ను అన్నట్టగా నేను నిన్ను అనను. నా కళ్ళలో పెట్టుకుని కాపాడతాను. నిన్ను నై చదువులు చదివిస్తాను. నువ్వై నీ కాళ్ళ మీద నింబబేలా కాయకత్తులా ప్రయత్నిస్తాను" అని నిన్ననే వానికి ఉత్తరం రాశాను.

నిజమే నాలాగా కూతురు కూడా బానిస బతుక్కి అంకి తమయిపోకూడదని నా ఉద్దేశం. ఇది నాలోనే అంతమైపోవాలి. నా కూతురు నయగురిలోను రైల్వంగా తలెత్తుకు నిర్దగ్ధాలి.

నాలాంటి తల్లి తనకున్నందుకు ఎంతో గర్వించాలి. అప్పుడు నా అన్నకు కొంచెమైనా స్వార్థక లభిస్తుంది.
ఏమంటాన్ రారా....?

ఇప్పటికే చాలా రానేకాను కదూ ? ఇక చాలిస్తాను. మనం కలుసుకున్నప్పుడు ఎలాగా మనసు విప్పి మాట్లాడుకుంటాం కదా? అయినా అంతవరకూ ఆగని నా మనోవ్యధను ఈ విధంగా ఉత్తరంలో వెళ్ళబోనుకుని నా మనసును తేలిక పర్చుకుంటున్నాను. నీకు చాలా అనుకూలులైన భర్త లభించాడు. మీ కాపురం కలకాం సుఖంగా సాగిపోవాలనే నా కోరిక. క్రితంసారి నువ్వై మా ఇంటికి వచ్చినప్పుడు నాదీ నీలాగే సుఖసంపారం అని భావించావు కదూ ? నా అదృష్టాన్ని పొగిడావు కూడా కానీ అప్పుడు మా అత్తగారూ, అడబడుచూ వక్కనే ఉండడంతో నేను నోరు విప్పి ఏమీ చెప్ప లేకపోయాను. ఇన్నాళ్ళుగా నా మనసులో పేరుకున్న భావాలన్నీ ఇప్పుడు కాగిం మీడికైక్కాయనూ!

కానీ రారా ఒకమాట.

ఇదంతా చదివి నువ్వైమాత్రం మనసు కష్టపెట్టుకోకు సుమా ! అంతా వెంటనే మరిచిపో. ఎంతకంటే నా జీవితచరిత్రలో ఆ అధ్యాయం ముగిసిపోయింది. ఇక కొత్త అధ్యాయం ప్రారంభం కావలసివుంది. ఇవాలు రాస్తావుకదూ ? ఉంటాను.

ఇట్లు

నీ శకుంతల



1986 కై ఎదురు చూడండి

కొత్త సంవత్సరం వస్తోంది
కొత్త ఆశల్ని మోసుకుని వస్తోంది
పొరకులు కొత్త నిర్ణయాలు తీసుకుని ...
కొత్త ఆశయాలు నింపుకుని
కొత్త జీవితం కేసి ఎదురుచూసే
1986 వస్తోంది !!

1986 లో మీరాశిఫలాలు

కొత్త సంవత్సరంలో మీ వ్యక్తిత్వం
ఎలా అభివృద్ధి చెందుతుంది
మీ ఆదృష్టం ఎలా వుంటుంది
మీరు తీసుకోవల్సిన జాగ్రత్తలు
విపులంగా చర్చించే...

శుభ అనుబంధం—

ఫిబ్రవరి 86 తో పాఠకలకి సమర్పిస్తున్నాం
“జ్యోతిషం మూఢనమ్మకం కాదు”

బ్రహ్మశ్రీ మధుర కృష్ణమూర్తిశాస్త్రి గారి
వ్యాసం మరో ప్రత్యేక ఆకర్షణ



హ్యూమరాలజి-36

ఇటీవల ప్రెస్ బిల్ గురించి మన రాష్ట్రమంతా తర్రస భర్తనలు జరిగాయ్ గానీ నిజంగా ప్రెస్ బిల్ వచ్చేస్తుందని ఎవరూ అనుకోలేదు.

అయితే హతాత్తుగా "ప్రెస్ బిల్ తేవటం లేదు" అంటూ స్టేట్ మెంట్ ఇచ్చేరు ఎన్టీఆర్. కనుక ప్రెస్ బిల్ రావటం తథ్యం అని అందరికీ తెలిసి పోయిందిప్పుడు. ఎందుకంటే "అవునంటే కావనిలే. కాదంటే అవుననిలే. ఎన్టీఆర్ మాటలకూ అర్థాలెవేరులే అన్ననిజం మనకు అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకొంటున్నాము.

మన దేశనాయకులు మన దేశాన్ని ఏమంతగా అభివృద్ధి పరచలేక పోయి ఉండవచ్చు.

ఇప్పటికీ మనదేశంలో అధిక సంఘాటలకు తొడిగి బట్టలకూ లోటు ఉండి ఉండవచ్చు. అకలిచావులు మనకు కనిపించే రోజువారీ దృశ్యాలయి ఉండనూ వచ్చు. కాని మన దేశంలో వుష్కలంగా అభివృద్ధి వస్తువాక టుంది. అది స్పష్టం.

వాక్ స్వాతంత్ర్యం: పత్రికా స్వాతంత్ర్యం - ఇవి మన ప్రాథమిక హక్కులు.

వీటిని హరించే హక్కు ఎవరికీ లేదు. (ఎన్టీఆర్ తోనహా)

ఒకవేళ ప్రెస్ బిల్ వస్తే - పరిస్థితులెలా ఉంటాయో ఊహించి చేసిన రచన ఇది: ఈ ఊహ తప్పు కావచ్చు: నిజమూ కావచ్చు.

తప్పనియితే దీనిని హాస్యరచనగా భావించండి: నిజమయితే మాత్రం నిజంగా బ్రాజెడీయే:

★ ★ ★

ఆరోజు నుంచే ప్రెస్ బిల్ అమలులో
కొచ్చింది.

యర్రం శెట్టి శాయి

ప్రెస్ బిల్డ్ ఉన్నట్టుంది! ఉన్నట్టుంది!

కాలనీ వాళ్ళందరం తెల్లారు జాముని అయిదుగంటలకే లేచి రడి అయిపోయి ఆరుగంటల కల్లా వేదికదగ్గరకు చేరుకున్నాం :

ప్రెస్ బిల్డ్ : ని ప్రభుత్వం
జలవంతంగా అమలు ఒరవడు ప్రారంభిస్తోందని తెలిసి మా కానీలో అందరం పేపర్ కొనడం మానివేశాం ఎందుకంటే ఏ పేపర్ లోనయినా ఒకటే న్యూస్ ఉంటుందనీ, అంచేత అందరూ కలసి ఒకటే పేపర్ కొని అయిదునిముషాలు అందులో న్యూస్ చదివితే సరిపోతుందనీ గోపాల్రావ్ మాకు సలహా ఇచ్చాడు గోపాల్రావ్ జర్నలిస్ట్ కనుకా ప్రెస్ బిల్డ్ గురించి వార్తాపత్రికల గురించి, అతనికి తెలిసినంతగా మాకు తెలీదు గనుక.. మేము ఆ సలహా పాలో అయిపోయాము

మరికా సేవట్లో గోపాల్రావ్ వాళ్ళ పత్రికావీస్ నుంచి “ఈషణం” దిన పత్రిక కాపీ ఒకటి రెనుకొచ్చాడు వేదిక మీదనింబడి పత్రిక చదవడం

ప్రారంభించాడు

“అండ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం స్థాపించిన రికార్డ్ రాష్ట్రంలోని అన్ని ప్రభుత్వ కార్యాలయాల్లో ప్రజలనుంచి వచ్చిన అర్జీలన్నిటినీ పరిష్కరించడం జరిగింది ప్రస్తుతం అండ్రప్రదేశ్ ప్రజలకు ప్రభుత్వ కార్యాలయాలకు సంబంధించి వంత వరకూ ఎలాంటి సమస్యలూలేవు ఇది ప్రపంచ చరిత్రలోనే అపూర్వం ! ఈ సందర్భంగా మన ముఖ్యమంత్రి ప్రభుత్వాధికారులకూ ప్రజలకూ తమ అభినందనలు తెలియజేశారు అంతే కాదు 184 వ సారిగా తను మళ్ళీ ప్రజల సేవకు అంకిత మవుతున్నానని తెలియ జేశారు..”

అందరూ తప్పట్లుకొట్టారు మా ముందు కూర్చున్న ఆదాళ్ళంలా సంబరపడిపోయారు

బోంబే డయింగ్

వారు సమర్పిస్తున్న శీర్షిక

“నేన్నెప్పులేమా? అన్నగారికి వైవాంశ ఉందని! అందుకే పడవిలోకొచ్చిన సంవత్సరంలోనే ప్రజల సమస్యలన్నీ తీర్చేశారు-” అంది సావిత్రమ్మ.

“అవును మరి! అన్నగారు ఎంత గొప్పవారుకావోతే అలా అన్నిచందల సార్లు మన సేవకి అంకితమయిపోతున్నారు? ఇంతకుముందు తోలెడుమంది ముఖ్యమంత్రిలు చూశాం- సంవత్సరాల తరబడి ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్నాళ్ళు, నెలకొసారి మారిపోయేవాళ్ళు, వారానికొసారి మారిపోయేవాళ్ళు- మరి ఇందరిలో ఏ ఒక్కరయినా ఇలా ఇన్నిసార్లు ప్రజా సేవకి అంకితమయారా?” అంది మా కల్చురల్ సెక్రటరీ పార్వతిదేవి.

వాళ్ళమధ్యలో కూర్చుని వాళ్ళ మాటలు వింటూన్న ఓ పాపభటుక్కున వాళ్ళమాటలకు అడ్డుపడింది.

“మమ్మీ, మమ్మీ! అంకితమవటం అంటే ఏమిటి?”

వాళ్ళిద్దరికీ ఏం చెప్పాలో తెలిక మొఖాలు చూచుకున్నారు.

“అంకితమవటం అంటే- అంటే- అదే. జీవితం దారపోయటం అన్న మాట!”

“దారపోయటం అంటే ఏమిటి?”

“నోర్యూసుకొకాసేపు”

“అసలు ఎందుకే అలా దారపోయటం?” మళ్ళీ అడిగిందాపిల్ల.

“ఎందుకేమిటి! మంచివాళ్ళు గొప్ప వాళ్ళు అలా దారపోస్తారన్నమాట!”

“మరిపునరంకితం అంటే ఏమిటి?”

“అంటే మళ్ళీ దారపోయటం అన్న మాట, ఎందుకే అన్నిసార్లు దారపోయ

టం? నోర్యూసుకొకాసేపు” ఆ పిల్ల కాసేపు నోరు మూసుకుంది.

“దారపోయటం అంటే ఏమిటి?” మళ్ళీ అడిగింది,

“అంటే మనకి సహాయంచేయడానికే బ్రతకటం అలాచేస్తే చాలా గొప్పవాళ్ళ న్నమాట!”

“మరి దాడి కూడా ఎందుకు అంకిత మవ్వరు?”

“ఛస్! అది ఎసీఆర్ లాంటి గొప్ప వాళ్ళే చేయగలరు! మీ దాడిలాంటి వాళ్ళ చేయలేదు-”

“ఎస్టీఆర్ మనకి ఏం సహాయాలు చేశాడుమమ్మీ?”

“పిచ్చివాగుడు వాగకు! తోలెడు జేశారని పేషెంట్లారాయలేదా?”

“మరిమనం మామూళ్ళలో దోనేషన్ కట్టినవ్వసరం లేకుండా సహాయం చేయ రెండుకని?”

“నోర్యూసుకుంటావా లేదా?” కసుర కుంది సావిత్రమ్మ. ఆ పిల్లనోర్యూసు కుంది.

రెండోవార్త చదవసాగాడు గోపాల తావ్.

“రాష్ట్రంలో నిత్యావసర వస్తువుల ధరలన్నీ తగ్గిపోయినందుకు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ పౌరులహర్షం!” హైదరాబాద్ బాగ్ లింగంపల్లిలో ఒక సింగిల్ రూమ్ క్వార్టర్స్లో జరిగిన బ్రహ్మాండమయిన ఐపిఆర్ గసభలో లక్షలాది ప్రజల ప్రసంగం! ప్రెస్ బిల్ వచ్చి ఒక్క రోజులో అన్ని వస్తువులధరలూ సగానికి పైగా తగ్గించి వేయగలిగిన ప్రభుత్వానికి ముఖ్యమంత్రికి ప్రజలు తమకృతజ్ఞతలు



తెలియజేశారు..”

ఆవార్తకు ఎంచేతో ఎవరూచప్పట్లు కొట్టలేదు.

“ఒకవేళ ఆ మీటింగ్ జరిగిన చోట ధరలు తగ్గాయేమో” అంది భారతీదేవి సావిత్రిమ్మతో.

“అవును అక్కడ తగ్గే ఉంటాయ్.. కాపోలే అన్నిలక్షల మంది ఎందుకు అబద్ధాలు చెబుతారు?”

గోపాల్రావు మళ్ళీ చదివాడు.

“నగరంలోని నిర్భయినగర్ కాలనీలో జరిగిన మరో చరిత్రాత్మకమయిన సభలో కాలనీకి చెందిన అనేకమంది గృహిణులు ఆడపడుచులు కూడా అకస్మాత్తుగా ధరలు తగ్గిపోయినందుకు ప్రభుత్వాన్ని మెచ్చుకుంటూ ప్రసంగాలు చేశారు. సభ అఖర్లో ఆ సభకు ఆధ్యక్షత వహించిన శ్యామల్రావు గారు మన ముఖ్యమంత్రి అవతార పురుషుని అందుకే ఆలా ధరలు తగ్గించగలిగారనీ అన్నారు..”

ఆవార్తతో పెద్ద ఎత్తున కలకలం బయల్పడింది ఆందరిలోనూ.

“మన కాలనీలో సభ ఎప్పుడు

జరిగింది?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు రంగారెడ్డి శాయిరామ్ చంక అనుమానంగా చూస్తూ.

“అబ్బే- నాకేం తెలీదు ! నేనేం మీటింగ్ పెట్టలేమనిన్న..” అన్నాడు శాయిరాం ఖంగారుగా.

“అయ్యో! మనం ఎప్పుడన్నామలా? అసలు ధరలు తగ్గించెక్కడ? పైగా పొంధర ఇవాళనుంచే మళ్ళీ పెరిగిందని మిక్కిలూత్వాడు ఇరవై పైసలు ఎక్స్తూ వసూలు చేశాడు కదా!” అంది పార్వతీదేవి.

“డియర్ ఫ్రెండ్స్!” అన్నాడు గోపాల్రావు “మన కాలనీలో ఈ సభ జరగలేదని మనందరికీ తెలుసు! అయినా ఈ న్యూస్ ఇలా రాశారంటే కేవలం ఆ శ్యామల్రావు గాడి పనేనని నాకు అనుమానంగా ఉంది..”

“అనుమానంగా ఉంటే ఇంకా ఆలస్యం ఎందుకు? వాడింటికెళ్ళి- బయటకు పిలిచి గిటార్ వాయిస్తే సరిపోతుంది కదా..” అన్నాడు మా కాలనీలో వెయిడ్ లిఫ్టర్ వివిన్ పాత్!



అప్పటికప్పుడే అందరంకరిసి ఊరే గింపులాగా శ్యామల్రావ్ ఇంటిదగ్గరకు నడిచాము. శ్యామల్రావ్ ఇంటి బయట ఇద్దరు పోలీసులు తుపాకులు పట్టుకున్నట్లుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. మమ్మల్ని చూడగానే తుపాకులు చేతిలోకి తీసుకుని పొజిషన్లో నిలబడ్డారు.

మాకు పరిస్థితి అర్థమయిపోయింది.

“శ్యామల్రావ్ గారూ...” పిలిచాడు శాయీరామ్, శ్యామల్రావ్ హడావుడిగా దొక్కావేసుకుంటూ బయటికొచ్చాడు.

“ఏమిటి- ఇంతమంది వచ్చారు?”

ఆనడిగాడు ఏమీ తెలియనట్లు.

“మీరు నిన్న మన కాలనీలో ఏదో సభ జరిపారట- దాన్ని గురించి తెలుసుకుందామనీ!” అన్నాడు రంగారెడ్డి పెటకారంగా.

“అదా- అదీ- జరిగింది! మా ఇంట్లోనే-” అన్నాడతను.

“అలాగా- సభకు వచ్చిన జనం మీ ఆవిరా, మీ అబ్బాయ్, మీ కోడలా

అయింటారు! అవునా?”

“లేదు ఆ దివరింటి ముసంమ్మ కూడా వచ్చింది-”

మా కాలనీ బాడీచిర్డర్, వెయిట్ లిఫ్టర్ ఫటుక్కున శ్యామల్రావ్ దొక్కావట్టుకున్నాడు.

“అలాంటప్పుడు అది కుటుంబసభ అని రాసుకోక కాలనీసభ అని ఎందుకు రాయించావు?”

పోలీసులు ఫటుక్కున రైఫిల్ పైకెత్తి గాలిలోకి రెండురౌండ్లు కాల్చారు. దాంతో మేము పాల్ ని వెనక్కు లాగేయక తప్పలేదు.

“కాలనీ సభ్యులారా! ఇదంతా ప్రభుత్వం పన్నిన కుట్ర! మన శ్యామల్రావ్ వాళ్ళదగ్గర ఏ పాతికో పరకో లాచం తిని ఇచ్చిన స్టేట్ మెంట్ అది! అంచేత మనం ఇవాళ మరో స్టేట్ మెంట్ తయారు చేసి ధరలగురించిన నిజానికాలు అన్ని పత్రకల్లోనూ ప్రచురింప జేద్దాం!” అన్నాడు శాయీరామ్.

అందరం మళ్ళీ వేదికదగ్గరకెళ్ళి ఓ తీర్మానం తయారుచేసి దానిని ప్రతికాపీ సుకి పంపిణీ బాధ్యత రంగారెడ్డి గోపా ల్రావంమీద పెట్టాలి!

అ తరువాత పేపర్లో వా ర్రం స్నీ మిగతా రాష్ట్రాల్లో ప్రజలు ఎన్ని అవ స్థలు పడుతోందీ ఆయా రాష్ట్ర ప్రభు త్వాలు ఎంత అవకతవకగా పరిపాలి స్తోందీ- వీటి గురించినవే!

సరిగ్గా ఆప్పుడే మా కాలనీ తాలూకు కుర్రాడొకడు పరుగుతో మా దగ్గరకొచ్చాడు.

“అంకుర్ - మా మమ్మీ మిమ్మల్ని అర్జంటుగా పిలుచుకు రమ్మంటోంది-” అన్నాడు రంగారెడ్డి శాయీరామ్మతో.

“ఎందుకు?” అశ్చర్యంగా అడిగాడు శాయీరామ్.

“మా పక్కాంట్లో తాతగారు ఉరివేసు కుని చచ్చిపోయారట..”

అందరం ఆదరా బాదరా పరిగెత్తాం. ఆ కుర్రాడితల్లి భయంగా ఇంట్లోనుంచి

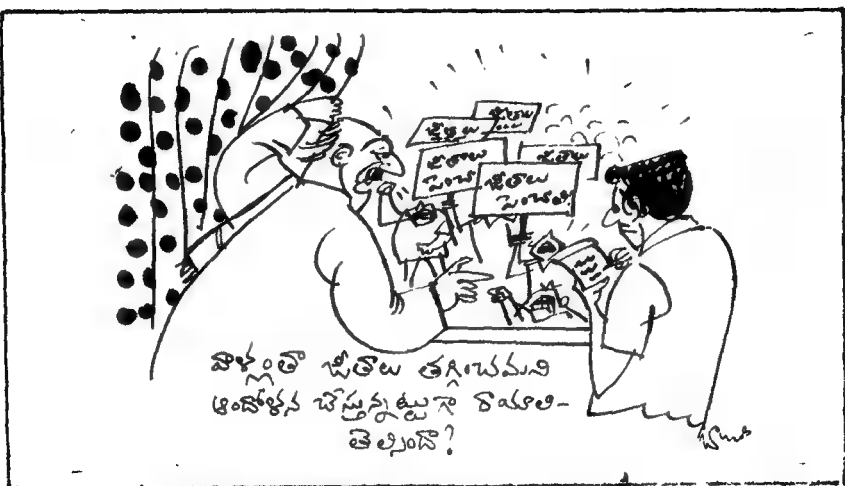
ఒయదీకొచ్చింది. ఆమె వెనుకే ఏడుస్తూ ఓ ముసలమ్మ బయదీకొచ్చింది.

“ఆ ఇట్టేనండీ! పొద్దున్నుంచీ చడి చప్పుడూ లేకపోలేనూ ర లు తో నీ చూశాను. రోపం ఉరేసుకుని వేలాడుతూ కనిపించారు- పాపం ఈ మామ్మగారు పస్తులుండలేక వాళ్ళమ్మాయి ఇంటి కెళ్ళి ఇప్పుడే బియ్యం అప్పుగా తెచ్చు కున్నారు.

నేనూ, శాయీరామ్, రం గారెడ్డి చప్పున ఆ ఇంట్లోకి నడిచాము. ముసలా యన శరీరం తాడుకి వేలాడుతూనేఉంది దేబుర్మీద ఓ కాగితం పేపర్ వె యిదొకింద కనబడుతోంది.

నేను త్వరగా ఆ పేపర్ చీసుకుని చూసాను.

“రిటైర్ అయి సంవత్సరం దాడినా ఇంకా నాకు పెన్షన్ రాలేదు. ప్రభుత్వా నికి ఎన్నో అర్జీలు పెట్టుకున్నా ప్రయో జనం లేకపోయింది. తినడానికి తిండి కూడా లేని పరిస్థితుల్లో- నా జీవితాన్ని





అంతం చేసుకోవాల్సి వస్తోంది. నా బాపు మున్నూర్నా ప్రజాతానిదేబాద్యత" ఆ పేపర్ తీసుకెళ్ళి బయట అందరికీ గట్టిగా చదివి వినిపించాను.

"మరి పేపర్లో ప్రభుత్వ కార్యాలయాల్లో నీ ఒక్క అరీగానీ, వైఎస్ఆర్, కేన్ గానీ పెండింగ్ లో లేదనిరాక రేమిటి?" అడిగింది రాజేశ్వరి కోపంగా.

మేము ఆ తర్వాత కార్యక్రమం నిర్వహించడానికి బయల్దేరాం.

మర్నాడు పేపర్లో వచ్చిన వార్తలు చూసేసరికి మాకు మతిపోయినట్లయింది.

"నిర్వయినగర్ కాలనీలో— ఓ వృద్ధుడు కుటుంబ కలహాల కారణంగా ఆత్మహత్య చేసుకున్న విషయం తెలిసింది. అదిగాక అతని మానసిక స్థితి సరిగాలేదని కూడా తెలుస్తోంది. అతను తూర్పు ప్రభుత్వోద్యోగి. పోలీసులు కఠినాన్ని మార్చుకోక పంపించారు"

దానికిందే మరోవార్త.

"ధరలను ప్రభుత్వం అదుపులో పెట్టిన నందర్నాన్ని పురస్కరించుకుని

నున్న రూపాయ? ఛోష్!
మాకు కథలల్లాటోకి మనిషి కావాలి-
కొట్టి నిన్ను ఉద్దేశ్యంలాగే
తీసుకుంటున్నాం!

నిర్వయినగర్ కాలనీలోనే ఇరిగిన మరో ఊరే గింపు శ్యామలావ్ ఇంటికి వెళ్ళి నప్పుడు ఆనందుత్తాహాలు పట్టలేక ఇరువురు పోలీసులు గాలిలోకి కాల్పులు జరిపారు. అందరూ మూక ఉమ్మడి నృత్యాలు జరిపాక ఆ ఊరేగింపు ప్రశాంతంగా ముగిసింది!"

"ఇది టూమల్ ఆ న్యాయం ఉన్నాయి." అన్నాడునిసార్.

"మనంధరలు తగ్గినందుకు నృత్యాలు చేశామా? ఏడుపోచ్చినా సంతోషం వచ్చినాపాటలు పాడుతూడాన్సులు చేయడానికి ఇదేం పనిమానా?" అంది పార్వతిదేవి ఉక్రోశంగా.

"మనం పూరుకుందే లాభంలేదు. ఈ వార్త అబద్ధమని మరో పేపర్ స్టేట్ మెంట్ వ్యాలి!" అంది రాజేశ్వరి.

"దానిని మూత్రం ఎవరు పట్టివేస్తారు?"

ఎవరికీ ఏం చేయడానికి తోచలేదు. మేము మాట్లాడుతూండగానే పోలీస్ వాన్ ఒకటి వేగంగా వచ్చిమాకు సమీపంగా

అగింది. అందులో నుంచి ఇనిస్పెక్టరు ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్ దిగారు.

"ఇక్కడ 'ఈశ్వరం' దిన పత్రిక షిఫ్ట్ పోర్టర్ గోపాలాచార్య ఎవరు?"

"నేనే" అన్నాడు గోపాలాచార్య.

"నిన్ను అరెస్ట్ చేస్తున్నాను."

"ఎందుకు?" అశ్చర్యంగా అడిగాడు గోపాలాచార్య.

"కొన్ని వార్తలు సెన్సార్ ఆఫీస్ అనుమతిలేకుండా పబ్లిష్ చేసినందుకు"

"ఏమిటా వార్తలు?"

ఇనిస్పెక్టర్ పేపర్ తీసుకుని గట్టిగా చదివాడు.

"నిర్భయనగర్ కాలనీలో మెదడు వాపు వ్యాధి! ఆరుగురు పిల్లలు మృత్యు వుతో పోరాటం జరుపుతున్నారు. కాలనీలో యధేచ్ఛగా తిరుగుతున్న పండులవల్ల ఈ వ్యాధి మరికొంతమందికి కూడా సోకే అవకాశం ఉంది" ఇది ఎవర్నడిగి రారారు?"

"ఇందులో అడగాల్సిం దేముంది? మా కాలనీకొచ్చి ట్రీడ్ చేసిన డాక్టర్లు చెప్పిందే రాలాను."

"డాక్టర్లెవరయ్య చెప్పటానికి! గవర్నమెంట్ చెప్పాలి. వాళ్ళకేం జబ్బి! పెన్సియర్ అవుట్లో ఉన్నప్పుడు అన్ని విషయాలు గవర్నమెంట్ చేస్తుంది! తెలిందా?"

"తెలిందండీ"

"అసలు ఆ ఆఫీసర్ లో ఎలాంటి అంటు వ్యాధులూ లేవనీ, ప్రభుత్వం అన్ని అంశాలనూ పూర్తిగా నిర్మూలించిందనీ ప్రభుత్వం నిన్నే సేదమెందిచ్చింది! మళ్ళీ మో ఇవాళ మెదడు కాపు

శ్రీమద్భక్తకవి

రంగువతురులు అనువుప్రభువై
అరవిందధారణులు ఈ అంశి వల్ల

సమస్తలపై...

వారికి సుఖము

తొలి ఆశ్రయము

పద్మవ్యూహం 29

(ఆదిత్యం సరియైన)

శ్రీనిలయం 18

(ప్రసన్నమనస్)

నెలకొని-మనసులు 16

(ప్రసన్నమనస్)

యత్రుంకెట్టికాం

ఎంతెంతదూరం 16

(జ్యోతి మనసు ప్రకటించు)

మైనం నాటి భాగం

మనసు 29

(మనసు సరియైన)

శ్రీమద్భక్తకవి

ఈ చరిత్ర అంతెన్నెళ్ళు 16

(మైత్రీ సమయ)

ప్రసక్తంధర M-0 చేయండి. పాస్టర్

ఇద్దరుకు V.P. ఈ ప్రసక్తం పంప గలము.

శ్రీమద్భక్తకవి
నామముగా



వాటి ఉందని రాస్తావా?"

"నిజంగానే ఉందికదాని."

"విద్వివాగుడు వాగకు- ఉన్నవన్నీ రాసేసే ఇంక ప్రెస్ బిల్ ఎందుకు, మేము దుకు? ఏమేం నిజాలకు- ఏమేం అబద్ధాలు రాయాలో గవర్నమెంట్ ఒక పబ్లిక జూరీ చేసింది- మీ పత్రికకు చేరలేదా అది?"

"లేద్వార్-"

ఇనిస్పెక్టర్ జేబులోనుంచి ఓ పబ్లిక రీసీ గోపాత్రావ్ కిచ్చాడు. మేమంతా గోపాత్రావ్ చుట్టూ ముగిచదీశాం.

1) రాష్ట్రంలో ఏ కక్కడయినా ఎలాంటి వ్యాధులయినా వ్యాపించినప్పుడు ఆ విషయం దాచి- ఆ దాదికులందరూ పెళ్ళిలో వివహారితమయిన విందు భోజనం చేసినందున అస్వస్థులయారని రాయవలెను.

2) ఎవరు సమ్మెలు చేసిననూ ఆ విషయం దాచి- ఆయా ఉద్యోగులు లేక

కార్మికులు సాంస్కృతిక వారోత్సవాల్లో పాల్గొనుచున్నారని వ్రాయవలెను.

3) పోలీసు బాల్బులను, లాఠీ చార్జీలను, భాష్యవాయు ప్రయోగాలనూ- ఏ ప్రస్థితిలోనూ రాయనూకను.

4) ఆకలి దాపులను స్వల్పమార్పులు చేసి అచిర్లవ్యాధితో మరణించినట్లు వ్రాయవలెను.

ఇలా చాలా పెద్ద లిస్ట్ కనిపించింది.

'ఇది టూమచ్ అన్యాయం ఉన్నయ్' అన్నాడు నిసార్ మగ్గి.

"విద్విమాటలు మాట్లాడితే నిన్ను కూడా అరెస్టు చేస్తాం!" అన్నాడు ఇనిస్పెక్టర్ నిసార్ ని కోపంగా చూస్తూ.

"అచ్చా! నేను నమాజ్ కు పోతున్నయ్..." అనేసి అర్జంటుగా నమాజ్ తెగిపోయాడు నిసార్. పోలీసులతో వాదిస్తే ఏం జరుగుతుందో వాడికి అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసు.

ఇనిస్పెక్టర్ పేపర్లో మరోవార్త చది

వాడు దిగ్గరగా.

“అసెంబ్లీ దగ్గర జర్నలిస్టులపై పోలీస్ లాఠీఛార్జి—” ఇవెన్నటిగిరానావో

“మాచి రాకానందీ!”

“మాచి రాయమని ఎవరు పర్మిష నిచ్చారు నీకు?”

“ఎవ్వరూ ఇవ్వలేదు—”

“సరే— పదమును స్టేషన్ కి—”

“ఓసారి మా పత్రికాఫీస్ కి ఫోన్ చేసి మా ఎడిటర్ గారితో మాట్లాడి వస్తాను—”

“ఎందుకు?”

“నన్ను జామీనుమీద విడిపించడా నికీ!”

“మీ ఎడిటర్ నే లాకప్ లో పడేశాము. ఇంక నీకు జామీనేమిటి— పద—”

‘అదేమిటి మా ఎడిటర్ ని ఎందుకు అరెస్ట్ చేశారు?’

“ఇవాళిటి పేపరులో మా ఆదేశాల ప్రకారం ముఖ్యమంత్రి ఫొటోవేసి పొగ దుండుకం రోజుకొక కవిత రాయించాలి. ప్రభుత్వం వల్ల సహాయముపొంది లక్షాధికారులయిన కోట్లమంది ప్రజల

ఇంటర్వ్యూలు ఫొటోలునే చూలి. ఇవేమీ చేయలేదు మీ పేపరు—”

గోపాల్రావు ఏమీ మాట్లాడలేదు

“పద— వాన్ ఎక్కు—” అన్నాడు ఇనిస్పెక్టర్. గోపాల్రావు వాన్ ఎక్కుక తప్పలేదు. అతనిదొర్నా పిల్లలూ ఏడుస్తూ వాన్ దగ్గర నిలబడ్డారు. వాన్ వెళ్ళి పోయింది.

రెండోరోజుం తర్వాత మేమంతావెళ్ళి గోపాల్రావుని జామీనుమీద విడిపించాము.

తీరా గోపాల్రావు బయటకొచ్చేసరికి అతని వళ్ళంతాబాండేజీలు కనిపించినయ

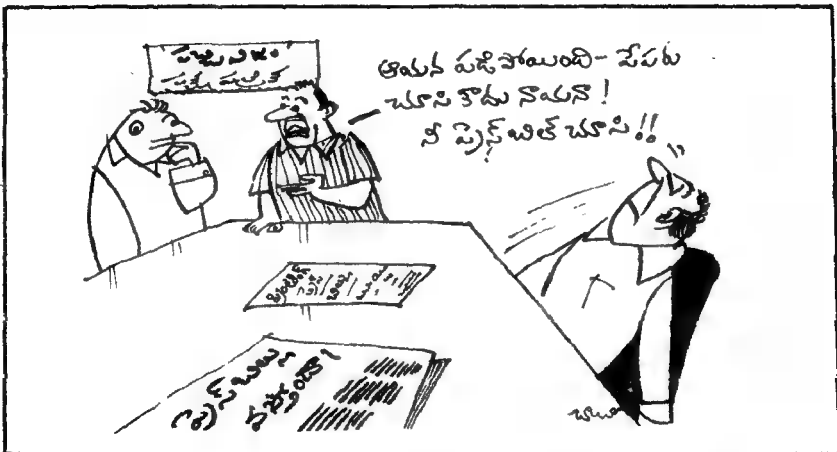
“ఏమిటిది? ఏం జరిగింది?”

అడిగాడు శాయీరామ్ ఆశ్చర్యంగా.

“జర్నలిస్టులమీద లాఠీఛార్జి చేసినట్లు రాకానన్ నన్నూ, మా ఎడిటర్ ని చాప గొట్టారు!”

“దీనీక్ టూ మన్— వెంటనే ప్రధాన మంత్రికి దెలిగ్రాం ఇద్దాం—” రంగా రెడ్డి.

“అలాగ్గాను— గోపాల్రావుని బాండే జీలో ఫొటోలు తీసి రావీన్ గాంధీకి



పంపితే ఋషులతో పంపినట్టుంటుంది” అన్నాడు చంద్రకాంత్.

అప్పటికప్పుడు ఫోటోలుతీసి పాస్పోర్ట్ రాజీవ్ గాంధీకి పంపించాము. కానీ మర్నాడు పేపర్ మాస్టరానే మా మొఖాలు వాదిపోయాడు.

“న్యూస్ పేపర్ కి చెందిన ఎడిటరు, ఛీఫ్ రిపోర్టరు నిన్న పోలీస్ స్టేషన్ దగ్గర జరిగిన స్కూటర్ ప్రమాదంలో గాయపడినట్లు పోలీస్లు తెలియజేస్తున్నారు.”

మరో రెండురోజులు గడిచాయి.

మేమందరం కాలనీ మధ్యలో కూర్చుని కొన్ని గాలివాతం గురించి చర్చించు కొంటుండగా గోపాలాచ్ వారపత్రిక తాలూకా వాన్ లో హఠాపుడిగా వచ్చా దక్కడికి “పదండి-త్వరగా! ఇక్కడికి దగ్గర్లోనే హరిజన గూడెం మీద పక్క ఊరి వాళ్ళు దొమ్మిజరిపి చాలా దారు ళాలు చేశారంట! న్యూస్ తీసుకోద్దాం!” అందరం వాన్ ఎక్కాం, గంటసేపట్లో ఆ ఊరు చేరుకుంది మావాన్. పోలీసులు ఊరిబయటే వాన్ ఆపేసారు.

“న్యూస్ పేపర్ నుంచి” అని చెప్పాక లోపలకు వెళ్ళుచున్నారు. హరిజనుల ఇళ్ళు చాలా కాలిపోయినయ్. చాలామంది ఆ మారణకాండకు బలిఅయిన వారి చుట్టూ కూర్చుని ఏడుస్తున్నారు. పోలీసులు, ప్రభుత్వాధికారులతో చాలా హఠాపుడిగా ఉండ్రాప్రాంతం. న్యూస్ అంతా చూచి నది చూచినట్లు రాసుకుని, కొన్ని ఇంటర్ వ్యూలు రికార్డ్ చేసుకున్నాక అందరం తిరిగి వచ్చాం మళ్ళీ మర్నాడు ‘ఈ వ్యాం’ పేపర్ చూసేసరికి మాకు

నవ్వారో ఏడవారో అర్థం కాలేదు.

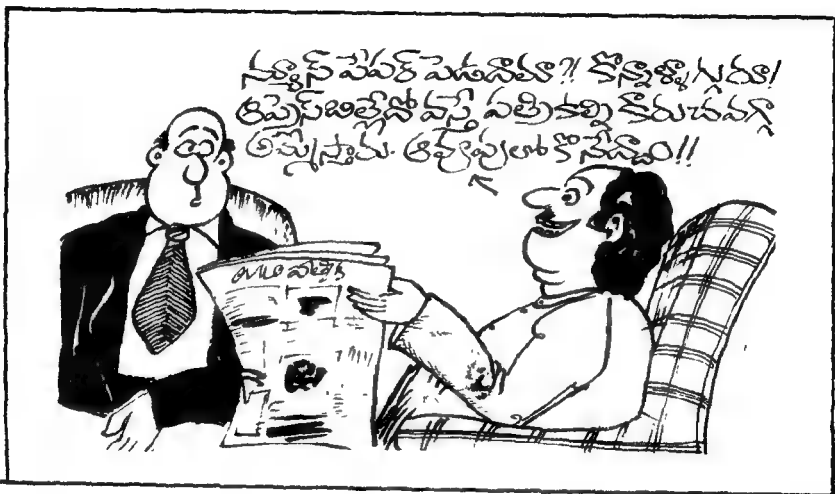
“నగరానికి దగ్గరగా ఉన్న హరిజన వాడలో జరిగిన ఓ అగ్ని ప్రమాదంలో అనేక ఇళ్ళు దగ్ధమయ్యాయ్. అనేక మంది హరిజనులు నిగాశ్రయులయ్యారు. ఆయితే ప్రభుత్వం వెంటనే వారిని ఆదుకుని సేవలు చేసేసింది. వారిప్పుడు ఎంతో హాయిగా ఉన్నారు.” అని ఉంది అందులో ఆ వార్త పక్కనే ఒక ఫోటో వేశారు. ఆ హరిజనవాడకు చెందిన ఓ అయిదేళ్ళ పిల్ల చిరునవ్వు నవ్వుతోంది కెమెరావేపు చూస్తూ. దాని కింద ఇలా రాసి ఉంది.

“హరిజనవాడలో అందరూ ప్రభుత్వ సహాయానికి ఎంతో ఆనందంతో చిరు నవ్వులు చిందిస్తోన్న దృశ్యం.”

“వరంగల్ అడవుల్లో నగ్నలైట్లు అని అనుమానింప బడుతున్న కొంతమంది నిన్నరాత్రి పౌరభటున తమని తామే కాల్చుకుని ఆత్మహత్య చేసుకున్నట్లు పోలీస్ వర్గాలు తెలియజేస్తున్నారు. ఇలా ఆత్మహత్యలు చేసుకోవటం చట్టవిరుద్ధ మనీ, ఆత్మహత్యలు చేసుకున్న వారిని అరెస్ట్ చేయడం జరుగుతుందనీ పోలీస్ కమిషనర్ గారు - హెచ్చరిస్తున్నారు”

రానాసు మన రాష్ట్రంలో ఏం జరుగు తున్నదీ, ఎవ్వరికీ తెలియకుండా పోయింది ఓ సారి వారం రోజులపాటు బస్సులు నడవకపోవడం చేత అందరం ఆపీసులు మానివేయాలి వచ్చింది.

పేపర్లో చూస్తే అదనంగా బోలెడు బస్సులు హైదరాబాద్ లో నడుపుతున్నందు న్నల్ల ప్రజలకు చాలా మేలు చేశారినట్లు అనేకమంది ప్రభుత్వాధికారులు స్టేట్



మెంట్ ఇచ్చారు. వారం రోజులు నుంచి నీళ్ళ సప్లయ్ ఆగిపోయింది. అవిషయం ఎవరికి రిపోర్ట్ చేసినా ఉపయోగం లేక పోయింది. తెంకు రోజులపాటు నీటితో ఎలక్ట్రిసిటీ లేకుండా పోయింది.

నగరంలో వెన్నెల ఎక్కువగా లభ్యమవుతున్న కారణంగా ప్రజలు విద్యుచ్ఛక్తి వాడకం తగ్గించాలని పేపర్లో మరో అధికారి స్టేట్ మెంట్ కనిపించింది.

కొత్త పన్నులు విధించమని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతూ చాలా మంది ప్రజలు అనేక పట్టణాల్లో ఊరేగింపులు జరిపి వినతి పత్రాల్ని గవర్నర్ కు అందించారు. ప్రజలకోరిక మేరకు మరో రెండు రోజులు తర్వాత ప్రభుత్వం కొత్త పన్నులు విధించింది. కొత్త పన్నులు విధించినట్లు ప్రకటన వెలువడిన రోజు హైదరాబాద్ లోని కొన్ని కోట్ల మంది ప్రజలు లాఠీఛార్జి బిరుగుతూ, బాదాసంఘ కాలనూ ప్రభుత్వాన్ని అభిరంభించారు! మరో రోజు రాష్ట్రంలోని ప్రజలంతా

అన్ని ఊళ్ళల్లోనూ ప్రదర్శనలు జరిపి అసలు ఎలక్షన్లు రద్దుచేయాలని ఇప్పటి ప్రభుత్వం కేంద్రానికి అనుమతి కోసం పంపించింది! రాష్ట్రానికి చెందిన దొంగలంతా తాము మారి పోయామని ప్రభుత్వానికి చెప్పి దొంగతనాలు చేయడం మాని వేళాడట! కనుక రాష్ట్రంలో దొంగతనాలు లేవట. ఈ గందర గోళంలో దిక్కుతోచని స్థితిలో కొట్టుమిట్టాడు తుండగా నిసారీగాడు ఓ ఆర్థరాత్రివచ్చి మా తలుపు కొట్టాడు.

“ఏమిటి?” అడిగాన్నేను రహస్యంగా

“రాత్రి తెల్లారుజామున నాలుగు గంటలకి బెంగుళూరునుంచి లాఠీ వస్తున్నాడు. అందులో బెంగుళూరు న్యూస్ పేపర్ వస్తూ ఆ పేపర్లు సెన్సారింగ్ లేని న్యూస్ ఉంటుంది” అన్నాడు నాను.

అప్పుడు కప్పుడే అందరంవెళ్ళి బెక్ పోస్ట్ దగ్గర నిలబడి బెంగుళూరు న్యూస్ పేపర్ కోసం ఎదురుచూడ సాగాము. నాలుగంటలకల్లా నిసారీగాడు చెప్పినట్లు

ప్రఖ్యాత అమెరికన్ హాస్యనటుడు “జిమ్మీ డ్యూరాంట్” ముక్కు-
చాచా పెద్దది అందుకల్లా అందరూ అతనిని ‘షాజిర్’ అని పిలుస్తూం-
టారు. ఓసారి అతని మిత్రుడు “మీరు చక్కగా మీసాలు పెంచ
కూడమా?” అనడిగాడు.

అందుకు డ్యూరాంట్ “నీ విచ్చిగాని నీదలో మొక్కులు పెరుగు
తాయా?” అన్నాడు నవ్వుతూ.

లారీవచ్చింది. అప్పటికే కొన్ని వందల
మంది దానికోసం ఎదురుమాస్తాండడం
చేత అందరూ లారీని చుట్టుముట్టేశారు.
తైలవరు నెమ్మదిగా న్యూస్ పేపర్లకట్టి
తీసి ఒక్కొక్క ప్రతి పది రూప్రాయల
చొప్పున బ్లాక్లో అమ్మటం ప్రారంభిం-
చాడు. అతి కష్టంమీద ఓకాపీకొని కాల
నీతి చేదకొన్నాం. కాలనీ వాళ్ళందరూ
పిల్లా పాపలతోనహ మా కోసం వేచి
ఉన్నారు. మమ్మల్ని అంతదూరంలోమాడ
గానే “దొరికిందా” అనడిగారు ఆశగా.

దొరికిందనేసరికి వాళ్ళ ఆనందానికి
అవదులు లేకుండా పోయింది.

“సెన్సార్ అవని పేపర్ మాని ఎంత
కాలమయిపోయిందో- ఒక్కసారి చూడ
నీండి!” అంటూ రంగారెడ్డి వెంటిడి
పడ్డారు. రంగారెడ్డి అతికష్టంమీద పేపర్ని
కాపాడి వేదిక చేరుకున్నాడు.

“సోదరులారా! మీరందరూ క్రమ
శిక్షణలో నిశ్శబ్దంగా ఉండే- ఈ స్యూగుల్డ్
న్యూస్ పేపర్ ని అందరూ చూడవచ్చు.
వినవచ్చు!” అన్నాడు కాయారామ్.

మరుక్షణంలో అందరూ నిశ్శబ్దంగా
రెడ్డివేపు చూడసాగారు. రెడ్డి కర్నాటకకు
తెండిన న్యూస్ పేపర్ ని మడత విప్పి
అందరూ చూసేట్టుగా పట్టుకున్నాడు.
మరుక్షణంలో కరతాళధ్వనులు మిన్ను
ముట్టినయ్. కొంతమంది ఆదాళ్ళు కన్నీళ్ళు

వత్తు కున్నారు. “ఎంతకాలమయిందో
నమ్మా- అసలయిన న్యూస్ పేపర్ ని
మాని” అంది సావిత్రమ్మగారు.

రంగారెడ్డి పతాక షీట్ క బిగ్గరగా
చదవసాగాడు.

ఒక్కొక్క-వాక్యం చదువుతున్న కొద్దీ
తప్పట్లు ఈలలు మార్మోగి పోసాగాయ్.
ఈ హడావుడిలో పోలీస్ లు ఎప్పుడువచ్చి
మమ్మల్ని చుట్టుముట్టేదీ మాకు తెలియదు.

ఎక్కడి వాళ్ళక్కడే ఉండండి!
లేపోతే కాలిపొరేస్తాం!” అన్న కేక విని
పిండాకగానీ మేము స్పృహలోకి రాలేదు
చుట్టూ తుపాకులు పట్టుకుని పోలీసులు
నిలబడి ఉన్నారు. పోలీస్ ఆధికారి ఒకరు
స్టేజిమీదకొచ్చి రంగారెడ్డి చేతిలోని కర్నా-
టక రాష్ట్రం పేపరు లాక్కున్నాడు.

“అభ్యంతర కరమయిన రాతలతో
నిండిఉన్న ఈ పేపర్ కొన్నందుకూ,
దీనిని చదివినందుకూ! చదువుతూండగా
విన్నందుమా మీకాలనీలో అందరినీ ఆరెస్ట్

చేస్తూన్నాం-” అన్నాడు గంభీరంగా కొద్ది
క్షణాలు భయంకరమయిన నిశ్శబ్దం
తాండవించింది ఆ ప్రాంతమంతా!

హఠాత్తుగా పెద్దా పిల్లా- అందరూ
పెద్ద పెట్టున తప్పట్లు కొట్టారు. మాతో
పాటు పోలీస్ ఆధికారి కూడా నివ్వెర
పోయాడు.

విస్తృత శ్రేణి వస్త్ర
సంపదానిలయం



హౌండ్ బూం హౌస్

(ప్రభుత్వ ఆధ్వర్య వంస్థ)

శీత నియమాలనుండి క్రొత్తగా వచ్చిన వలురకాలైన
సిల్క్ మరియు కాటన్ వీరలు శ్రీ పురుషులకు డ్రస్
మెటేరియల్స్-సిల్క్ మరియు కాటన్ లలో కుటుంబ
సభ్యులందరికి రెడీమెడ్ దుస్తులు ఉలన్ షాల్స్
పంజాబీ నూల్స్ దుప్పట్లు వర్తింతులు ఉన్ని తివాచీలు
మొదలయిన వాటినుండి మీకు కావలసినవి ఎంచుకోండి



హౌండ్ బూం హౌస్

హైద్రాబాద్

గాంధీభవన్ ప్రక్కన నాంవల్లి

ఫోన్ 550252

సికింద్రాబాద్

బాంబే స్టడీస్ స్టోర్స్ లిమిటెడ్ వద్ద

హోటెల్ నెం 2 ఎం జి రోడ్

ఫోన్ 73617

పెనాబుల్ట్రెం

వస్త్ర భవన్ 28-16-21ఎ నూర్యాబాద్



రూల్సుప్రకారం నడచుకోవోయినవాడిని రూళ్ళకర్రతో

బాదినట్లయింది సిన్సియర్ సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ వెంకటరెడ్డి పని.

ఆదవాళ్ళని వేధించిన ఆకతాయి వెధవలు ఇద్దరిని అతను లాకప్ లో పెడితే పొలిటీషియను వెంకట్రావు పోలీస్ డిపార్టుమెంటుని హడలగొట్టి ఆ కుర్రాళ్ళని విడిపించి, రెడ్డికి ద్వీపాంతరవాస శిక్ష విధించినట్లు మరుమూం ఊరికి ట్రాన్స్ ఫర్ చేయించాడు. ఆఫీసులో ఉండి జరిగిపోయింది = పని.

మామూలుగా అయితే ట్రాన్స్ ఫర్ అయినవాళ్ళు ఆ కొత్తచోటికి వెళ్ళడానికి జాయినింగ్ డ్రైం కొంత తీసుకోవచ్చు. రెడ్డి కూడా అలా చేసి ఉండేవాడే. కానీ అతనికి వ్యవధి ఇవ్వలేదు. అతను వెళ్ళవలసిన ప్రదేశంలో శాంతి భద్రతల పరిస్థితి షిటిస్తోందనీ, అతను రక్షణం వెళ్ళి జాయిన్ కావాలని ఆర్డర్లు వచ్చాయి. మరుసటి రోజు ఉదయం అతను అక్కడ చేరిపోవడానికి వీలుగా పోలీస్ వేన్ ఒకటి అరేంజ్ చేశారు. డ్రైవర్ని ఇచ్చారు.

తను వెళ్ళవలసిన ఊరిలో అంతకుముందు పనిచేసిన సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ కూడా చాలా స్త్రీక్తు ముషి అనీ, గిట్టనివాళ్ళు అతన్ని గూడ్రగొడ్డలితో నరికి హత్యచేశారని తెలిసింది రెడ్డికి.

అందుకే ఆ స్థానంలో మరొకళ్ళు వెళ్ళడానికి ఈ కొందర!

సంతోషం లేని నవ్వు నవ్వుకున్నాడు రెడ్డి. సో! తనను వెదికి వెదికి మాంచి

అంగనకథ:

దాంతు క్యాషియర్ సుజాతకి థిర్టీత్ పెళ్ళి మాపులు ఏర్పాటు చేపొరు తరితండులు. ఆమె పనిచేస్తున్న దాంతుని బోనసుంటాడు. శత్రుష్ను, ఇర్బాల్, విక్టర్, అంబినకు వచ్చు దొడకయ వాళ్ళకి. అందుకని వచ్చివెళ్ళి ఒక ప్లేస్ ని హైజాక్ చెయ్యాలని ప్లాన్ వేస్తారు. ఆ ప్లేస్ లోనే సుజాతరూతా ఉంటుంది. థిర్డ్ ఆకాశంలోకి వెళ్ళగానే ఒక్క పక్షి తగిలి కిందకు దిగాలనుస్తుంది. తపెయిర్ల తర్వాత మళ్ళీ గాల్లోకి లేస్తుంది విమానం. శత్రుష్ను పైలట్ ను వెదికించడంతోతాడు. అప్పుటికే స్వూరూ తప్పి పడిపోయి ఉంటారు చాళ్ళు. డ్రెయిన్ లో కలిసిన విషం అందుకు కారణమయి ఉంటుంది. అగమ్యుగా వెళ్ళిపోతున్న విమానాన్ని సడవతానికి రాతేంజిక్ అనే అమెయ్యూర్ పైలట్ ముందుకు వస్తాడు.

ఎయిర్ పోర్టులోనుంచి మెహతా అనే పైలట్ ఆకన్ను గైడ్ చేస్తూ ఉంటాడు.

ఈలోగా, ఉక్కుమనిషి లాంటి పైలట్ నవ్వసాచి విష ప్రభారం నుంచి కోలుకుని మళ్ళీ కంట్రోల్స్ అందుకుంటాడు.

ప్రభుత్వానికి తమ దిమాండ్స్ తెలియజేస్తాడు శత్రుష్ను. తమకి వదికోట్ల రూపాయలు ఇచ్చి, పాకిస్తాన్ పోనివ్వాలని అడుగుతాడు. ఆలోచించుకోవడానికి దైంకావానిని చెబుతారు ప్రభుత్వాధికారులు. విమానంలో ఫ్యూయిల్ అయి పోతోందనీ, రిఫ్యూయిలింగ్ కోసం మైక్రానులో దిగాలని చెబుతాడు సవ్యసాచి.

శత్రుష్ను ఏమరు పాటుగా ఉన్న సమయం కనిపెట్టి, అతని మీదకు దూకడంతాడు రాజేందర్.

ఇ క వ ద వ ం డి

పని మైండ్ ఏరియాకి పంపిస్తున్నారన్నమాట.

భార్యని తనతోబాటు తీసుకెళ్ళే సావకాశం లేదు ఇప్పుడు. అమెని హైదరాబాద్ లో ఉంది తనొక్కడే వెళ్ళిపోవాలి ముందు.

ఆ తర్వాత సంగతి తర్వాత!

తెల్లవారుయ్యానున ఆ బస్తీని సమీపించింది పోలీస్ వేన్. బస్తీకి చుట్టు ప్రక్కలంతా కాటి తైట్లలా నాలా పల్లెలు ఉన్నాయి.

ఒక పల్లెని చేరగానే రోడ్డుమీద మానవాచారం ఒకటి మసకబీకట్టో చేతులూ పుతూ కనబడింది.

వేన్ ఆగింది!

"నా పేరు మాబూ సాయిబుసారో! ఇక్కడ కానిస్టేబుల్ని." అన్నాడు అతను "మీకు ఈ ఊళ్ళోనే మకాం ఏర్పాటు చెయ్యమని దొరగారు చెప్పారుసారో!"

"సరే! వేన్ ఎక్కు!" అన్నాడు రెడ్డి.

కానిస్టేబులు ఎక్కాడు.

"నీ పేరేమిటన్నావా?"

"మాబూ సాయిబందీ!"

"ఏమిటి?"

"మాబూసాయిబు."

కొద్దినిముషాం తర్వాతగానీ రెడ్డికి తట్టలేదు అది మహబూబ్ సా హెబ్ అయి

ఉంటుందని. చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు.

వాను కదిలింది.

“ద్రయివర్గరూ! అబొద్ధ! ఇటు! ఇటుపోనియ్యండి!” అన్నాడు మహబూబ్ ఆదుర్దాగా.

“ఎందుకూ?” అన్నాడు రెడ్డి.

తటపటాయించాడు మహబూబ్. “అక్కడ దొమ్మి జరుగుతోంది మనం వెళ్తే దేంజరు!”

సీట్లో నిటారుగా కూర్చున్నాడు రెడ్డి.

“దొమ్మి జరుగుతుంటే తక్షణం అక్కడికి చేరుకోవాలి మనం! ఇంకెవో వెళ్ళామంటావేమిటి?” అన్నాడు అసహనంగా.

“ఈ ఊరి కొట్లాటల్లోకి పోలీసులు రాదుసార్! మొండిగా జోక్యం చేసుకున్న సొత ఎన్నెగారు ఏమయ్యారో మీకు తెల్పుగదండీ!”

“నాన్నెన్నో డ్రైవర్! వాన్ ని నేరుగా పోనివ్వు!” అన్నాడు రెడ్డి.

బెదురుగా ఓసారి చూసి వాన్ ని ముంచుకు పోనిచ్చాడు డ్రైవరు.

దూరంనుంచి అరుపులూ, కేకలూ, ఏడుపులూ వినబడుతున్నాయి అస్పష్టంగా.

“త్వరగా పోనీ!” అన్నాడు రెడ్డి.

జీపు వేగం పెంచింది.

పంటచేల దగ్గర మనుషులు కనబడుతున్నారు. కొంతమంది చేతుల్లో బడి తెలు ఉన్నాయి. మరికొంతమంది చేతుల్లో బరిసెలు ఉన్నాయి. మనుషులు మనుషుల్ని పండుల్ని కొట్టినట్లు చావబాడుతున్నారు.

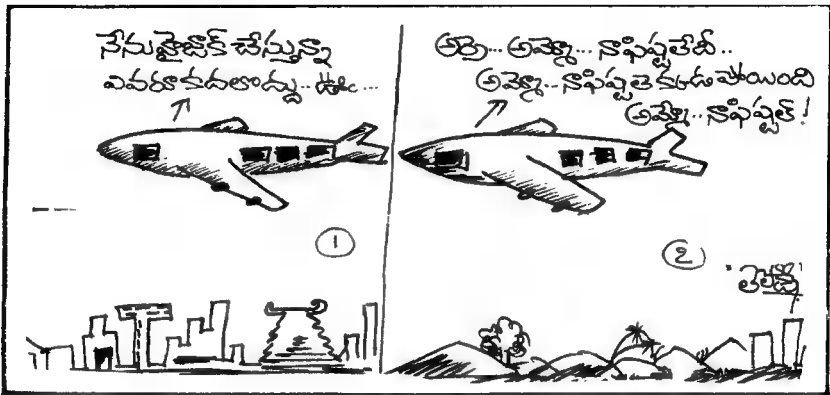
పెద్దగా హారన్ మోగించాటు డ్రైవరు.

అందరూ తలలు తిప్పిచూసి, పోలీస్ వేన్ కనబడగానే కకావిల్లై పారిపోయారు.

ఒక మనిషి కింద బురదలో కూరుకుపోయి ఉన్నాడు. అతని కళ్ళలో ప్రాణతయం కనబడుతోంది.

అతని రొమ్మమీద కాలుపెట్టి నిలబడి ఉన్నాడు మరొక మనిషి. అతని చేతుల్లో గొడ్డలి ఉంది. దానితో వేటు వెయ్యబోతూ, హారన్ వినబడగానే ఆగిపో

జ్యో. ఇ. బ్రౌన్ హాస్యనటుడు. అతని జీవితచరిత్ర రాసిన వాళ్ళందరూ అతను లొమ్మిదేళ్ళ నయసులో ఇంట్లోనుంచి పారిపోయి సర్కస్ లో చేరిపోయావని రాశారు. ఇది చదివిన బ్రౌన్ అసలు విషయం తెలియజేశాడు. “నేను ఇంట్లోనుంచి పారిపోలేదు. ఎందుకంటే నేను వెళ్ళి పోవడం మా తల్లితండ్రులకు ఎంతో సంతోషం కలిగించే దృశ్యం.” ●



యాడు అతను.

అతను పోలీసులని చూసి భయపడినట్లు కనిపించలేదు. ఆశ్చర్యపడినట్లు మాత్రం కనబడ్డాడు.

తర్వాత హఠాత్తుగా ఒక నిక్కయానికొచ్చినట్లు చేలకడ్డం పడి పరిగెత్తి, దట్టమైన వృక్షాల చాటున అదృశ్యమయ్యాడు.

గొడవ జరిగినప్పుడు కేసు పెట్టడం కంటే మనిషి ప్రాణాలు రక్షించడమే తన ప్రథమ కర్తవ్యం అనుకునే పోలీసు అధికారి నెంకటరెడ్డి. అతను తటపటాయిం దకుండా తన సూట్ కేస్ లోనుంచి సర్వీసు రివాల్వర్ అందుకుని, వాను తలుపు తెరిచి కిందికి దూకాడు.

ఋరదలో పడి ఉన్న మనిషి షాక్ లో ఉన్నాడు. అతని మొహానికంతా ఋరద అంటింది. ముక్కు పుటాల్లోకి కూడా ఋరద దూరింది. అతని పంటిమీద చిన్న చిన్న గాయాలు ఉన్నాయి, అంతే! కానీ రెడ్డి సమయానికి అక్కడికి రాక పోలే గొడ్డలి వేటుపడి ఈపాటికి శవంలా మారి ఉండేవాడతను.

అప్పటిదాకా చావుదెబ్బలు తిన్నవాళ్ళందరూ ఆక్రందనలు చేస్తూ రెడ్డి తుట్టు మూగారు.

"టయానికి మీరుగాని రాకపోలే, ఈ పొంంలో ఉన్న మట్టి అంతా రగతంతో ఎర్రగా మారిపోయి ఉండేది బాబూ!" అన్నాడొక వృద్ధుడు. అతని కళ్ళ వెంట నీళ్ళు ప్రవాహంలా కారుతూ నెరిసిన మీసాన్ని, గెడ్డాన్ని తడిపేస్తున్నాయి.

"అసలు ఏమయింది?"

"వీడు పండిజాన్ గాడు బాబూ!" అన్నాడు వృద్ధుడు కిందపడి ఉన్న మనిషిని చూపిస్తూ. "వాడి ఇంటిపేరు పండి అయినా వాడు పండికాడు గద బాబూ! మడిసే గదబాబూ! గూడెంలో ఉండే ఈ జాన్ గాడు గూట్టోరామసిలకలాంటి సాయిశ్రమ్మను పెళ్ళి చేసుకుందామనుకున్నాడు. అది తప్పుయిపోయింది బాబూ! పెద్దోళ్ళందరికీ

పు తొ విలెఖరులు ఆచార్య వినోబా బాచేతో ఇంటర్వ్యూ కోసం వెళ్ళారు.

సాధారణంగా ఇంటర్వ్యూలకు ఇష్టపడని వినోబా ఆదోః ఇంటర్వ్యూకి అంగీకరించి “అయితే నేను మీకు ఏ భాషలో జవాబు చెప్పాలో మీరే చెప్పండి” అనడిగారు. ఆయనకు చాలా భాషలు రావడంవల్ల.

“మీ ఇష్టం! మీకేది ఉత్తమమయిన భాష అని తోస్తే అందులోనే మాట్లాడండి!” అన్నారు వాళ్ళు.

“అయితే నేను ‘మానం’ అత్యుత్తమమయిన భాషగా భావిస్తాను” అని చెప్పి మానంగా ఉండిపోయానాయన.

బాగుడు పొడుగురోసం పొడుచుకొచ్చి మీసాలు మెలేస్తూ మీదపడి చావగొట్టారు బాబూ! మీర్రాకపోతే ఈడిపాటికి సచ్చుండేవాడే!”

కళ్ళు తడితో మసక మసగ్గా అయ్యాయి రెడ్డికి.

తూరుపు అప్పుడే తెలతెలవారుతోంది.

కానీ ఈ మూర్ఖపు మనుషుల మనసుల్లో కొండంత చీకటి తొలిగి గుప్పెడు వెలుగు తొంగి చూసేదెప్పుడు?

వంగి, జాన్కి అసూయిచి లేవనెత్తాడు రెడ్డి. అతన్ని వాన్లో ఎక్కించాడు.

రెడ్డికి ఏర్పాటు చేసిన బసని చేరుకుంది వాన్.

అప్పటికే ఆక్కడ మెట్లమీద కూర్చుని ఉన్నాడు ఒకతను. అతని చేతిలో బాగా బలిసిన నాటుకోడి ఒకటి ఉంది.

రెడ్డిని చూడగానే లేచి నిల్చున్నాడు ఆ మనిషి.

ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు రెడ్డి.

“అరిచ్చచ్చినాయనగారు ఇచ్చి రమ్మన్నారండీ!” అన్నాడు కోడినిమా పిస్తూ.

“ఎవరు పంపారూ?” అన్నాడు రెడ్డి. అప్పటికే గొంతులో తీవ్రత చోటు చేసుకుంది.

“అరిచ్చచ్చినాయనగారండీ!”

“హరి సచ్చనారాయణగారు సార్!” అన్నాడు మహబూబ్.

“ఇదిగో మబ్బు సాయిబూ! ఈ కోడితో దొరగారికి ఖమ్మగా కూరొండిపెట్టు ఏం!” అన్నాడా మనిషి.

దిగుసుకుపోయాడు రెడ్డి.

“ఇలా కోళ్ళూ, కొక్కిరాళ్ళూ ఇంకెప్పుడూ తేకు! తీసుకెళ్ళిపో!” అన్నాడు. హరిసత్యనారాయణగారి పాలేరు అసందిగ్ధంగా చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

“వెళ్ళు!” అన్నాడు రెడ్డి గొంతు పెద్దదిచేస్తూ.

పాలేరు రెడ్డిని ఎగాదిగా చూసి, కసిగా కోడిమెక విరిచి, చాన్నక్కడే పాలేసి పెద్ద పిచ్చ అంగలేస్తూ వెళ్ళిపోయాడు.



అదిమాసి భయంతో వణకడం మొదలెట్టాడు మహబూబ్.

“ఎవరీ హరిసత్యనారాయణ?” అన్నాడు రెడ్డి మహబూబ్‌తో.

పెదమలు తడిచేసుకున్నాడు మహబూబ్. తర్వాత పీనస్వరంతో చెప్పాడు.

“పందిజానుగాణ్ణి ఇందాక నరకబోయాడే. అతనికి అన్నసార్ హరిసత్య నారాయణ! పెద్ద కామండు! వాళ్ళకి అడిగి మణిగి ఉండకపోతే ఆ కోడిని మెడ విరిచి చంపినట్టు మనని చంపుతామని ఎచ్చరిక అన్నమాట ఇది!”

“బెదిరింపులూ, పొచ్చరికిలూ నాకు కొత్తకాపు మెహబూబ్!” అన్నాడు రెడ్డి స్త్రీరంగా.

“బెదిరిస్తే భయపడిపోయే మనిషిని కాను నేను. నేరం చేసినవాడు ఎవరైనా నరే, వాణ్ణి పట్టుకోవాలి మనం! పద! ఈ హరిసత్యనారాయణ ఇల్లెక్కడ?”

“భూతాన్ని ఈ సీసాలో బంధిస్తాను!” అని చెబుతున్న మాంత్రికుడిని చూసినట్టు సంభ్రమంగా చూశాడు మహబూబ్.

చివరి ప్రయత్నంగా అన్నాడు.

“వాళ్ళతో తగు పెట్టుకుందే ఈ ఊళ్ళో బతకలేదుసార్! వాళ్ళు చాలా మోతుబద్ధు సార్!”

పరిశీలనగా మెహబూబ్ మొహంలోకి చూశాడురెడ్డి. అతనికి ఇంకా నూనూగు మీసాల వయసే. లేతగా ఉంది మొహం. పద్దెనిమిదేళ్ళు నిండి నిండకముందే నర్త్య సులో చేరినట్లున్నాడు.

విధారంగా అన్నాడు రెడ్డి. “దేఖో మెహబూబ్! నీలాంటి కుర్రాళ్ళే దేశానికి వెన్నెముక! మీరే వెన్ను జారిపోయినట్టు వెన్నుచూపి పారిపోతే ఇంక దేశం ఎటు

పోతుందయ్యా! ద్యూటీలో పిరికితనం పనికిరాదు మెరే మెహబూబ్! మోతుబద్దు అయినా, పొగరుమోతుబద్దు అయినా నరే, నేరస్థులు నేరస్థులే! పద!”

తను నమ్మిన దానిని త్రికరణశుద్ధిగా అచరించగలుగుతున్నానన్న ఆత్మ విశ్వాసంతో, మీటరుస్కేలు మింగేసినవాడిలా నిటారుగ్గా నిలబడి మాట్లాడుతున్న రెంకజిరెడ్డిని ముందు ఆశ్చర్యంగా, తర్వాత ఆరాధనగా చూశాడు మెహబూబ్. అతని శరీరంలోని వేడినెత్తురు వడివడిగా ప్రవహించింది.

“అవున్నారే! ఇవాల్సినంచీ మీరు నిప్పుల్లో దూకమంటే దూకడానికి సిద్ధం ఈ మాబూసాయిబు!” అన్నాడు ఉద్రేకంగా.

“నిప్పుల్లో దూకుతావా? పిర్లపండగలో నిప్పులమీద నడవడం అంటూ ఏమిటిసీకు? అన్నాడు రెడ్డి. సబార్జినేట్లతో స్నేహితుడిలా, పెద్దన్నయ్యలా కలిసిపో వడం అతని నైజం.

“ఎక్కడ వాళ్ళిల్లు?”

“హరిసచ్చన్నారాయణ వాళ్ళిల్లు సార్? మనం వెళుతోంది ఆయన తమ్ముడి కోసమే ఆయనే అతను ఇంట్లో ఉండడు సార్! ఎప్పుడూ కేరాఫ్ ఏరోడ్రోమ్! అతనూ అతని స్నేహితులూ రాత్రింబగళ్ళు ఏరోడ్రోమ్లోనే ఉండి చీట్లాటా, పులి జూదం, ఆడుతూ సారా తాగుతుంటారు!”

“ఎయిరోడ్రోమా?” అన్నాడు. రెడ్డి ఆశ్చర్యంగా. “ఇక్కడ ఈ పల్లెలో ఎయిరోడ్రోమా?”

విమానంలో సర్వోందియాలూ సమన్వయంలోనికితెచ్చుకుని, శత్రుమ్మమిదికి లంఘించబోయాడు రాజేందర్.

అంతలో అతని వద్దని వెనకనుంచి ఎవరో పట్టుకు గుంజినట్లయింది.

ఉలిక్కిపడి వెనక్కి చూశాడతను.

స్వరన్ ప్రాన్ బీచ్ లో ఉన్న పికాసో దగ్గరకి ఓ చిన్న కుర్రాడు ఓ కాగితం తీసుకొచ్చాడు ఆటోగ్రాఫ్ లో ఉన్న బొమ్మకోసం.

పికాసో కాసేపు ఆలోచించి ఆ కాగితం చింపి అవతల పారేసి ఆ కుర్రాడి చొక్కా తీసి చాతీమీదా, పీపుమీదా, రంగులతో బొమ్మలు వేసి కింద సంతకం చేసి ఆ కుర్రాడిని తల్లిదండ్రుల దగ్గరకు పంపిస్తాడేనాడు.

“భలేగుంటుందిలే! కుర్రాడికి స్నానం చేయస్తా రేదో చూడాలి.” కొందెగా నవ్వుతూ ప్రక్కనున్న వాళ్ళతో అన్నాడు పికాసో.

దొమల వల్ల మీ నిద్ర పాడవుతోందా?



ఓడోమాస్ రాయండి,
హాయిగా నిద్ర పొండి.



ఓడోమాస్
దొమల హరితు శత్రువు



CHAITRA-B BLS 546 TEL

తెల్లబాట్టు ముసలాయన సుభాష్ చంద్రబోస్ ప్రశాంతంగా నవ్వుతున్నాడు. "నీకు ధ్యాంక్స్ ఎలా చెప్పాలో అర్థం కావటం లేదు బాబూ! ఇవాళ ఈ విమానంలో ఉన్న అందరి ప్రాణాలూ రక్షించావు నువ్వు! పైంటు ఒళ్ళు తెలియకుండా పడిపోయినా, నువ్వు విమానాన్ని కంట్రోలు చెయ్యబట్టి సరిపోయిందిగానీ, లేకపోతే అందరం విమానంతో సహా కూలిపోయి ఉండేవాళ్ళం. ధ్యాంక్స్ నాయనా!"

"ధూతైరీ!" అనుకున్నాడు రాజేందర్ మంటగా. "నీ దాద స్తపునోరు ఇంకా సేపు కట్టేసి ఉందితే, ఈ ప్రాణాకర్షని కట్టిపడేసి, మీ అందరినీ నిజంగా రక్షించి ఉండేవాణ్ణిగద మ్యా తండ్రీ! ప్రమాదం ఇంకా తప్పలేదని గ్రహించని వృద్ధనన్నానీ బంగారంలాంటి అవకాశాన్ని పాడుచేశావ్ గదయ్యా!"

ప్రేకిమాత్రం ఏడవలేక నవ్వుతూ, "డోన్ట్ మెన్స్ సర్! అంతా ఆ ప్రేవాడి దయ!" అన్నాడు.

ముసలాయన గొంతు వినగానే రాజేందర్ తోబాటు శత్రుష్టుకూడా చివార్లు వెనక్కి తిరిగాడు. అతని దృష్టి వెంటనే రాజేందర్ మీద పడింది.

రాజేందర్ నిలుచున్న తంగిమ అనుమానాస్పదంగా తోచింది అతనికి. కొద్ది క్షణాలు తను ఆశాగ్రతగా ఉండే ఏంజరిగి ఉండేదో అతనికి అర్థమైపోయింది.

తనకు తెలియకుండానే నెమ్మదిగా నిట్టూర్చాడు అతను.

తృటిలో తనకి ప్రమాదం తప్పిపోయిందన్నమాట!

ఈ ముసలాడు సమయానికి అనందరూపంగా ఏదోపేరి ఉండకపోతే ఈ రాజేందర్ గాడు వెనుకనుంచి తనని ఎలుగొడ్డులా వాడేసుకుని ఉండేవాడన్నమాట!

దీర్ఘంగా ఊపిరి తీసుకున్నాడు శతృష్ణు. కేబిన్ ని అంతా ఒక్కసారి అంతర్జాగ పరీక్షించి చూసి, ఆలోచించడం మొదలెట్టాడు.

హైజాక్ అంటే సులువుగా అయిపోతుందనుకున్నాడు తను. ఫ్లేవ్ గాలిలోకి లేచి లేవగానే రివాల్వర్ చూపించి పైలట్లను లొంగ దీసుకుని, ఫ్లేవ్ ని దారిమళ్ళించి పాకిస్తాన్ లోని రావల్పిండి ఎయిర్ పోర్టుకి తీసుకెళ్ళి పోవచ్చునను కున్నాడు.

కానీ అలా జరగలేదు.

ఏదోపక్షివచ్చి విమానాన్ని కాకడంతో ఎదురయ్యాయి అటంకాలు. ఫ్లేవ్ వెంటనే రాండ్ అవలసి వచ్చింది. రిపేర్లకోసం చాలాదైం వేస్ట్ అయింది. మళ్ళీ డేకాఫ్.

ఇవన్నీ చాలనట్లు డ్రింక్ లో ఏదోవిషం కలిసి పైలట్లు విరుచుకు పడిపోయారు. ఈ కాలక్షేపం బరాణీ లాంటి జోకుల రాయుకు రాజేందర్ తనే కంట్లాట్స్ దగ్గర కూర్చుని విమానం కూలిపోకుండా ఎలాగైతేనేం కాసేపు గార్ట్లో తిప్పగలిగాడు.

బీముడు విషాన్ని జీర్ణించుకున్నట్లు ఈ సవ్యసాది కోలుకుని, మళ్ళీ కంట్లాట్స్ దగ్గర చేరాడు.

“ఘ్యాయెల్ అయిపోవస్తోంది, మెద్రాసు మీనంబాకం ఎయిర్ పోర్టులో దింపాలి” అంటున్నాడు సవ్యసాది. అందులో నిజమెంత? అబద్ధమెంత?

ఇప్పుడీ రాజేందర్ గాడి వెదవప్రయత్నం చూశాక ఏమనిపిస్తోంది? ఈ సవ్యసాది మాటలు సవ్యంగా లేవనిపిస్తోంది? ఘ్యాయెల్ నిజంగానే అయిపోతుందా? లేక పోతే తనని చూల్నిదేసి మెద్రాసులో దింపి లొంగదీసుకుందామని, దొంగమాటలు చెబుతున్నారా?

గట్టిగా తల విదిలించాడు శతృష్ణు.

అతని కనుబొమ్మలు ముడిపడ్డాయి.

కొద్ది నిమిషాల తర్వాత ఏదో స్ఫురించి, వెంటనే కాక్ పిట్ లోకి వెళ్ళాడు శతృష్ణు.

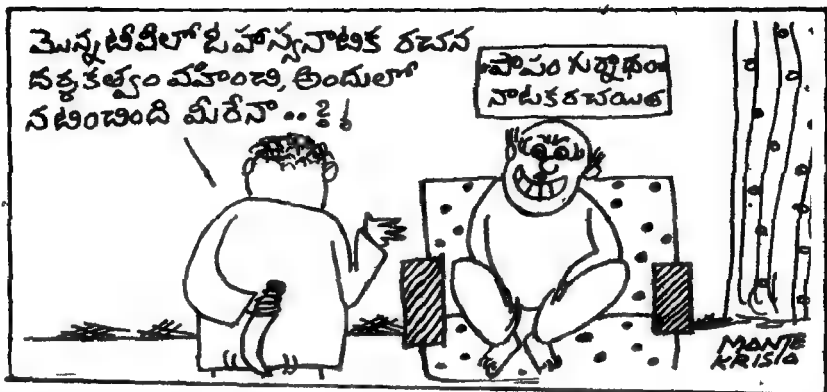
తలతిప్పి ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు సవ్యసాది.

“మనం మీనంబాకం వెళ్ళడంలేదు.” అన్నాడు శతృష్ణు.

సవ్యసాది మొహంలో అశ్చర్యం కనబడింది. “మరి?”

“ఇక్కడకు దగ్గర్లోనే ఒక చిన్న ప్రైవేట్ ఎయిర్ స్ట్రీప్ ఉంది. ఇప్పుడది బాడకంలో లేదనుకుంటాను. అక్కడ దిగుతున్నాం మనం!”

“ఈ పల్లెటూళ్ళో ఎయిరోడ్రామ్ ఉండటం ఏమిటయ్యి!” అన్నాడు రెడ్డి.



ఆశ్చర్యంగా మహబూబ్ తో.

“అవున్నారే! ఇదంతా ఒకప్పుడు పెద్ద జమీందారీ సారే! రాజాగారు ఉండేవారు. ఆయన కొడుకు కుమారాజా గారికి ఇంకా లెక్కవ. ఆయన దగ్గర చిన్న ఇమానం కూడా ఉండేది. దానికోసం కట్టించారు చిన్న ఎయిర్ డ్రాఫ్టు. ఆయనకి బ్రిటిష్ కి గొప్ప దొస్త్రీలెంకి! కుమారాజాగారేది అడిగితే అది చేసిపెట్టే వోళ్ళు బ్రిటిష్ వోళ్ళు! ఎర్రతెక్కలాంటి ఆ తెల్లతోళ్ళు ఏంబెదిలే ఆవి లొత్తులా చేసేవా. దాయన!” అన్నాడు మహబూబ్ వ్యంగ్యంగా.

“ఎయిర్ డ్రాఫ్టు ఇంకా పాదయిపోతుందా ఉందా?”

“బిల్లింగు మాత్రం సగంకూలి పోయిందిసారే! కానీ ఇమానాలు దిగడానికి సిమెంటు కోడ్లు పోతారు సూడండి! అది మాత్రం సెక్కు-సెడర్లేదు సారే!” అన్నాడు మహబూబ్.

“ఏమిటి! ప్రైవేట్ ఎయిర్ స్ట్రీప్స్ మీకే దీర్చిదింపాలా? యూ ఆర్ షోకింగ్” అన్నాడు సవ్యసాచి అపనమ్మకంగా, శత్రుత్వంతో.

“నో! ఐయామ్ వెరీ సీరియస్!”

“అలా ఆయన పక్షంలో నీకు మరిన్నిమితం తప్పి ఉండాలి. రాజాధి అయినా, మహారాజాధి అయినానరే, ప్రైవేట్ ఎయిర్ స్ట్రీప్స్ వీచ్ క్రాఫ్ట్ లాంటి చిన్నచిన్న విమానాలు దిగడానికి మాత్రమే పిలుగా కడతారు మహాఅయితే, విశ్వప్రయత్నం మీద, ఫోక్లర్ ఫ్రెండ్ షిప్, కైకొండ్ లాంటి ఓల్డ్ మోడల్స్ ని దింపగలిగి ఉండేవారేమో! కానీ ఇది, గుడ్ గాడ్, ఇది ఎయిర్ ఐస్! “అన్నాడు సవ్యసాచి. ఎదుటిమనిషి మూర్ఖత్వాన్ని అందనా వెయ్యేలేని ఆశ్చర్యం వినబడుతోంది అతని గొంతులో.

“మిస్టర్ సవ్యసాచీ!” అన్నాడు శత్రుత్వ కూత్ గా. “అది నీ ఏడుపు! విమానం అక్కడ దిగి తీరాల్సిందే! ఎలా దింపుతావో నీ ఇష్టం!”

అతని రివాల్యూర్ బారెల్ సవ్యసాచి మెదని చర్చగా తాకుతోంది.

కష్టంమీద గుటకమింగాడు సవ్యసాచి. “సరే! నీ ఇష్టం!” అన్నాడుమెల్లిగా. పడివడిగా ఆలోచిస్తోంది సవ్యసాచి మనసు. ఇతనెవరో పరమ మూర్ఖుడని అర్థమవుతూనే ఉంది. ఇతనికి ఇప్పుడు ఎదురుతిరిగి తుపాకి గుళ్ళకి బలైపోవడం తెలివైనపనికాదు. అలా చేస్తే తనూ అతనిలాంటి మూర్ఖుడే అవుతాడు.

పైగా, తనతోబాటు పా సెంజర్లు అందరూకూడా నిశ్చయంగా చనిపోతారు.

ఒకవేళ విమానాన్ని కిందకు దింపితే?

దాలా రిస్కు ఉంది అందులో!

కానీ ఆ రిస్కులోనే ఛాన్సు కూడా ఉంది. ఏమో తను సర్వీసు ఫీటుడేసి నట్లు విమానాన్ని భద్రంగా దింపగలడేమో!

అలాచెయ్యలేని పక్షంలో తనతో బాటు అందరూ ముక్కలు ముక్కలై, మాడి ముట్టేపోతారు.

విమానం దిశమార్చాడు సవ్యసాచి.

కొద్దిసేపటితర్వాత వేగంగా ఆ ఎయిర్ స్ట్రీమ్ ని సమీపించింది విమానం. పైన చక్కర్లు కొట్టడం మొదలెట్టింది.

ఆ చిన్న ఎయిర్ స్ట్రీమ్ మీద దిగాలి ఇప్పుడు!

ఇంతపెద్ద విమానాన్ని మూడు నాలుగు కిలోమీటర్ల పొడుగు ఉన్న రన్వే మీదకూడా దింపడం ఎప్పటికప్పుడు ఛాలెంజ్ గానే ఉంటుంది.

అలాంటిది....

సవ్యసాచికి తన ఎయిర్ ఫోర్సు రోజులు గుర్తొచ్చాయి. కమర్షియల్ పైలట్ గా బేరక ముందు అతను దాలా సంవత్సరాలు ఎయిర్ ఫోర్సులో ఉన్నాడు. పాకిస్తాన్ యుద్ధంలో జట్ బాంబర్లులో శత్రుసాహసాల మీదకి ఎన్నో సార్టీస్ వెళ్ళాడు. శత్రువిమానాలను ‘డాగ్ ఫైట్స్’లో తీరుముకూ వెళ్ళి ధ్వంసం చేశాడు.

థిల్లిలో రిపబ్లిక్ దినోత్సవాల్లో ఫ్లైట్ పైలెటింగ్ చూశాడుకూడా.

ఆ ఎక్స్ పీరియెన్స్ ఇప్పుడు పనికి వస్తుందా?

అతని అరచేతుల్లో బెదుట పోసింది.

సాహసం చేస్తున్నాడు తను!

అనుకోకుండా ప్రమాదంలో పడి, వళ్ళు తెలియని ఆవేశంలో దాన్ని ఎదుర్కోవడం కాదు ఇది! క్రోల్డ్ బ్లడెడ్ గా, ప్రమాదంలోకి దిగుతున్నాడు!

విమానం ఆప్రాంతం మీదే చక్కర్లు కొడుతోంది.

అంత ఎత్తులో నుంచి ఆ ఎయిర్ స్ట్రీమ్ కత్తిరించి పడేసిన చిన్న రిబ్బను ముక్కలా కనబడుతోంది?

అతను కిందికి దృష్టిసారిండాడు.

వెంటనే అతనికి అశ్చర్యం కలిగిందే దృశ్యం కనబడింది.

MSO

నీలి యజ్ఞవల్క్య విడుదలలు

డా.సి.కృపాచారిరామం.....	జననోత్	రూ 17/-
నామ సంధర.....	{ సకల సమయ తీరు సకల సమయ తీరు	రూ 20/-
కష్టతమనాలు: నిరంజన తెలుగు సేత: శత్రుణ్ణి.....	వివేచన	రూ. 20/-
ఇచ్చాపురపురామచంద్రం..	మృత్యువు	రూ. 12/-
బద్ధేంద్రాది సుధారాణి.....	విభిన్నతయం	రూ. 12/-
రెడ్డి సామోజ్యులక్ష్మి.....	వల్లవి	రూ. 12/-



ఈ ప్రస్తావన కోసం మీ దగ్గరలో
పుస్తక పుస్తక విక్రేత నడపండి
తేవంటే తెప్పించి పెట్టమనండి
కల కావంటే మీకు కావలసిన
ప్రస్తావన ఖరీదు ఎమీ
చేయండి. రిజిస్టర్డ్ పోస్టులో
పంపుతాము.

ఆంధ్రప్రదేశ్ యుక్తివ్యవస్థ

3237, రిప్పన్ ఆఫీస్, సికింద్రాబాద్-3.

ఎయిర్స్క్రిప్ చిన్నదిగా కనబడుతోంది. కానీ, దానికి ఎక్స్‌టెన్షన్‌లా, తారురోడ్డు ఒకటి కూడా కనబడుతోంది.

తరు విమానాన్ని రన్‌వే మీదే ఆపలేకపోయినా, అది ఒకవేళ ఆ తారురోడ్డు మీదకి వెళ్ళిపోతుంది. అంతే!

అయితే ఆసమయంలో రోడ్డుమీద ఎదురుగా మనుషులుగానీ, వాహనాలుగానీ రాకూడదు.

అది సంభవమా?

సరిగ్గా అదేక్షణంలో ఆ తారు రోడ్డు ఎక్కింది పోలీసువ్యాను.

మహబూబ్ రెడ్డితో జెబుతున్నాడు. “ఈ ఇమానాలు దిగే రోడ్డు లాంటిది ఉంటుంది చూడండి సార్, ఆ దారిలో దాన్ని ఆనుకునే తారురోడ్డు ఒకటి వెయ్యాలి వచ్చింది. పాత ఇమానాల రోడ్డుని తవ్వేద్దాం అని జెమాజెట్టిల లాంటి కూలీల గేంగునిపెడితే, వాళ్ళు పొద్దుపొడిచిం దెగ్గెర్లుంచీ మద్యాన్నం దాకా సెమటలు కక్కుతూ గునపాంతో తవ్వినా ఒక్క అడుగు సెక్కుని కూడా పెళ్ళగించ లేక పోయారరా! అంత బందోష్టుగా కట్టించారన్నమాట రాజావారు! చివరికి ఆ రోడ్డుని తవ్వలేక అలాగేవదిలేసి, దానితో కలిపేసే కొత్తరోడ్డు పోశారు.”

తలపొకిందాడు రెడ్డి.

తుమ్మెద యుంతారంలాంటి శబ్దం వినబడుతోంది ఆకాశంలో

మహబూబ్ కిడికిలో నుంచి తలబయటికి పెట్టి చూశాడు.

చాలా ఎత్తున, చిన్నపిట్టలాగా కనబడుతోంది ఒక విమానం.

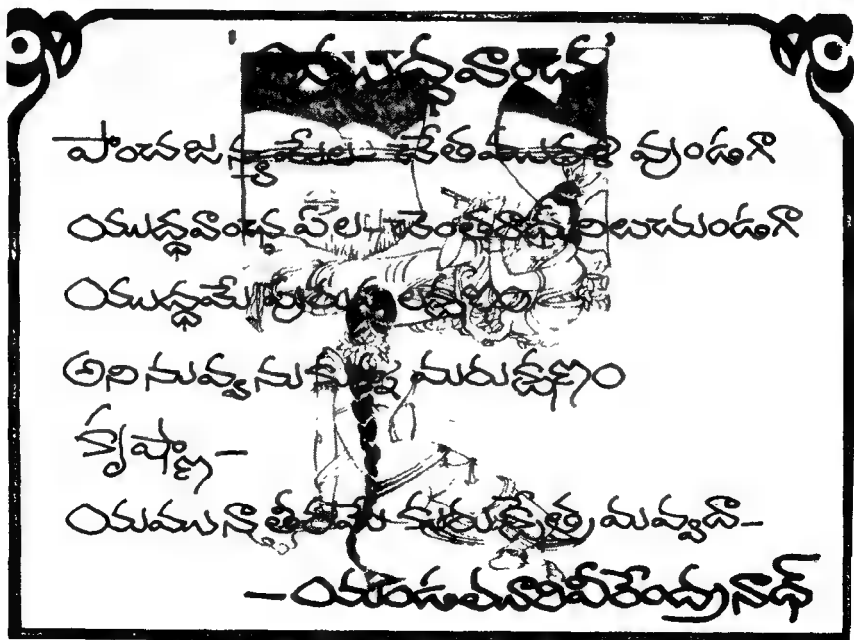
“ఇమానం సార్! సచ్చ ప్రమాణంగా ఇమానం సార్!” అన్నాడు మహబూబ్ ఆనందాన్ని అబుచకోలేక. ఆ పల్లెల మీదగా సాధారణంగా విమానాలు వెళ్ళవు. ఒకవేళ వెళ్ళినా మేఘాలపైన కనబడకుండా వెళ్ళి పోతాయి గానీ కిందగా ఎగరవు.

రెడ్డి కూడా చూశాడు.

ఉత్సాహం పట్టలేక పోతున్నాడు మహబూబ్ “సార్! ఇమానం. ఎక్కడం ఎంత అదృష్టం సార్! ఒక్కసారన్నా ఇమానం ఎక్కని జన్మ ఎందుకు సార్ ఘాట్! ఇప్పుడా ఇమానంలో ఎగురుతున్న వాళ్ళు ఎంత అదృష్టవంతులయి ఉంటారు సార్!”

ఆ విమానంలో ఉన్న వాళ్ళకి అతని మాటలు వినబడవుగానీ వినబడి ఉంటే వాళ్ళు విషాదంగా నవ్వుకుని ఉండేవాళ్ళే!

ఆకాశంలో దూరమైపోతున్న విమానాన్ని కనబడినంతసేపూ కళ్ళార్చుకుండా చూశాడు మహబూబ్. కాసేపటి తర్వాత విమానం కనబడకుండా పోయింది. శబ్దం కూడా వివరణలేదు.



“వెళ్ళి పోయింది!” అన్నాడు మహబూబ్, కొంచెందిగులుగా.

“ఉండు!” అన్నాడు లక్ష్మి. ఆతను చెవులు రిక్కించాడు.

దూరమైపోయిన విమానం శబ్దం మళ్ళీ దగ్గరవుతోంది. ఈ సారి రెండో వైపునుంచి, చాలా పెద్దగా!

“అరే! అరే! అరే! ఇమానం మళ్ళీ వస్తోంది!” అన్నాడు మహబూబ్ ఎగ్గయిచెడ్డగా.

ఆ ప్రాంతం మీద నాలుగోసారి ఎగిరి, అంతా పరిశీలనగా చూసుకున్న రిక్తాత, దూరంగా వెళ్ళిపోయి, అక్కడనుంచి విమానాన్ని ఏటవాలుగా దింపడం మొదలెట్టాడు సర్వసాధి.

క్షణక్షణానికి దగ్గరవుతోంది నేల.

చివరిక్షణంలో కనబడింది సవ్యసాచికి. అప్పటిదాకా ఖాళీగా ఉన్న రోడ్డుమీద నలుసులా ఏమిటది?

కలహరపడ్డాడు ఆతను. కానీ అప్పటికే అలస్యమయిపోయింది. ఇంకేమి చెయ్యడానికి వ్యవహితుడు.

భూమికి బాగా దగ్గరగా వచ్చేసింది విమానం.

“మెహబూబ్!” అన్నాడు రెడ్డి.

“చూడు విమానం ఇదే వస్తోంది.”

హఠాత్తుగా స్పృహ వచ్చినట్టయింది రెడ్డికి పెద్దగా అన్నాడు. “డ్రయివర్ వాన్ ని రోడ్డుపక్కకి తీసుకెళ్ళిపో! విమానం ఇక్కడే దిగుతోంది.

“అఁ!” అని భయంతో సిబ్బంది పోయారు డ్రయివరు అతని మెంటల్ రిఫ్లిక్సెస్ పనిచెయ్యడం మానేశాడు. ఏమీ చెయ్యలేని నిస్సహాయస్థితిలో ఉండి పోయాడు అతను. వాన్ ముందుకు దూసుకు పోతుంటే ఉంది.

విమానం భూమిని సమీపించింది. ఎదుతెదురుగా వస్తున్నాయి.

విమానం, వానూ.

వాన్ డ్రైవర్ స్టీరింగ్ గట్టిగా పట్టుకుని కళ్ళుమూసుకున్నాడు.

అప్పుడు—

ఒక సెకెండు లేదాలో జరిగింది ఆ అద్భుతం!

రన్ వేమీద ఆ పాయింటుని దాటి ముందు కెళ్ళిపోయింది వాను.

అదిట వెళ్ళగానే విమానం చక్రాలు సరిగా అదే పాయింటుని తాకాయి. అంటే దాదాపు విమానం కింద నుంచి వెళ్ళి పోయిందన్నమాట!

ఒకే ఒక్క సెకెండు లేదాలో తప్పిపోయింది అతి మోగప్రమాదం! వేగంగా రన్ వేని దాటేసి, తారురోడ్డు మీదకి ఎక్కి దాం దూరం పరిగెత్తింది విమానం.

వేగం కొంచెం అదుపులోకి వచ్చాక బ్రేక్స్ అప్లయ్ చేశాడు సవ్యసాది. మెల్లిగా ఆగింది ఎయిర్ బస్.

ముందుకు వెళ్ళిపోయిన వాన్ డ్రైవర్ కూడా వాన్ ఆపి, నిస్ప్రాణంగా సీటు మీద చేరగింపబడి పోయాడు.

రెడ్డివెంటనే అతన్ని పక్కకి లాగేసి, స్టీరింగ్ ముందు తను కూర్చుని, వాన్ ని రన్ వేమీద నుంచి పక్కకు తీసుకెళ్ళిపోయాడు.

తర్వాత తను వాన్ దిగాడు.

ప్రోటెండ్ కమ్యూనిస్ట్ నాయకుడు ఎర్వర్ట్ గ్లెర్క్, ఓసారి మారు వేషంలో ఓ పార్ కెళ్ళి కబుర్లలో మునిగిపోయాడు.

“అది సరే గాని కామెడ్, అసలు ఈ కమ్యూనిజం కనుక్కున్నది ఎవరు? కార్మికులా, లేక సైండ్స్ లా?” అడిగాడా వ్యక్తి.

“కార్మికులే! అనుమానమేమిటి?” అన్నాడు గ్లెర్క్.

“అవును! కరెక్ట్ గా చెప్పారు! సైండ్స్ లు కనుక్కున్నట్లయితే తప్పక దానిని ముందు ఎలుకిం మీద ప్రయోగించి చూసే వాళ్ళు...”

ఈ ఫెటల్ వర్ రిస్టారెంట్ లోనే ఎప్పుడూ భోజనం చేసే ఒక ఫ్రెంచి దేశీయుడిని అడచోట ఎందుకు భోజనం చేస్తున్నావని ప్రశ్నించారు.

“ఇంకెక్కడ చేయాలయ్యా! అదొక్క చోటే ఆ పాడుటవ్వక నిపించకుండా ఉంటుంది...”

అతనికి విస్మయం కలిగింది.

ఏమిటిది? ఇక్కడ, ఈ పల్లెలో పాడుబడిన ఎయిర్ స్ట్రీట్ ఒకటి ఉండటమే ఆశ్చర్యమయితే, దానిమీద ఇంత పెద్దవిమానం ఒకటిదిగదం కేవలం కాకతాళియమే! ఏదో ఎమర్జెన్సీ అయి ఉంటుంది.

అవును!

మహబూబ్ తో కలిసి ఆతను విమానం వైపు పరిగెత్తాడు.

ఎయిర్ బస్ లో బిగుసుకు పోయి కూర్చుని ఉన్నాడు సవ్యసాచి. తప్పిపోయిన ప్రమాదం ఎంత తీవ్రమైనదో అతనికి తెలుసు.

“కంగ్రాట్స్!” అన్నాడు శత్రుఘ్న. “ఇదే నైపుణ్యంమళ్ళీ డేకాఫ్ లో కూడ దుపించాలి. గుర్తుంచుకో!”

సవ్యసాచి కర్చిప్ తీసి నుదురు తుడుచుకున్నాడు.

“ఇదిగో! వీపేరేమిటో మర్చిపోయాను! ఈ తలుపు తెరు!” అన్నాడు శత్రుఘ్న మోనికాతో. విమానం తలుపు తెరిచింది మోనికా.

కిందికి తొంగి చూస్తూ అంచనా వేశాడు శత్రుఘ్న. నేలకు దాదాపు పదిహేను అడుగులకంటే ఎక్కువ ఎత్తులోనే ఉన్నాడు. ఎయిర్ పోర్టులో అయితే విమానం దిగగానే మెట్లు అమర్చిన బ్రక్కు పక్కన నిలబడుతుంది. ఇలాటి చోట అయితే దిగడానికి ఏం చేస్తారు?

ఎమర్జెన్సీ ఎగ్జిట్!

“దీనికి ఎమర్జెన్సీ ఎగ్జిట్ ఉందా? అన్నాడు మోనికాతో.

“ఉంది”

“తెరు.”

మోనికా ఆప్రయత్నంలో ఉండగానే ఆప్రాంతాన్ని పరిశీలించి చూశాడు శత్రుఘ్న. పాడుబడి పోయిన ఎయిర్ డ్రామ్ బిల్డింగు, చిన్న ఎయిర్ స్ట్రీప్స్, దాన్ని ఆనుకుని తారురోడ్డు కనబడ్డాయి.

దూరం నుంచి ఇద్దరు మనుషులు పసిగెత్తివస్తున్నారు.

ఎమర్జెన్సీ ఎగ్జిట్ తెరుచుకుంది.

“ఇక్కోల్!” అని పిలిచాడు శత్రుఘ్న. “ఎవరో మనుషులు వస్తున్నారు! ఆ డెలివరీ అయిన అమ్మయినీ, విషాహారం తిని పడిపోయిన మనుషుల్నీ వాళ్ళకి

అప్పుగించి దగ్గరలో ఉన్న హాస్పిటల్ కి పంపించెదదాం 'మహ్మద్ విక్టర్ వాళ్ళని కిందికి దించండి!'

ఇక్కాల్ విక్టర్ వైపు చూశాడు. సనీతార కాలిని అందాలని అస్సాదించడంలో నేమునిగి పోయిఉన్నాడు విక్టర్. తన చుట్టూ ఇంత గందరగోళం జరుగుతున్నా అతనికేమా పట్టనట్టేలేదు.

"లేయ్" అని గద్దించాడు ఇక్కాల్. విక్టర్ ఉలిక్కిపడి చూశాడు.

"ఇటురా!" అని హెచ్చరించి.

విషం కలిపిన డ్రింకు కాగి పడిపోయి ఉన్నవాళ్ళని కిందకు చేర్చడం మొదలెట్టాడు ఇక్కాల్. విక్టర్ అతనికి సాయం చేస్తున్నాడు.

"అదెలివరీ అయిన అమ్మాయిని ఆఖరున దింపండి! పసిపాపకీ చలిగాలి తగులుతుంది "లేకపోలే!" అన్నాడు శత్రుష్ను.

సుజాత మెల్లిగా కళ్ళెత్తి అతన్ని చూసింది.

ఈ నరరూప రాక్షసుడిలో ఎదుటి వాళ్ళ బాధ గురించి నవించ కూడా ఉందా? అశ్చర్యమే!

పేషెంటు లందరినీ దింపేసి, మళ్ళీపైకి ఎక్కాడు ఇక్కాల్, విక్టర్.

ఇక డాక్టర్ రంజన్ ఒక్కడూ మిగిలాడు పడిపోయిన వాళ్ళలో.

ఇక్కాల్, విక్టర్ కలిసి అతన్ని ఒకళ్ళు కాళ్ళు, ఒకళ్ళు చేతులూ! పట్టుకుని ఎత్తబోతుంటే, అస్సేను, అది దిగిన మైదానప్రాంతం ఎయిరోడ్రోము దిల్లింగూ వణికి పోయేటంత బిగ్గరగా అరిచాడు శత్రుష్ను.

"వద్దు! వాణ్ణి ఇక్కడే చావనివ్వండి! వాడు మనిషికాడు! మానవరూపంలో

ఉన్న మృగం! మోహన అనే అమ్మాయి అన్యాయంగా చనిపోవడానికి కారణం వీడు! శత్రుష్ను అనే ఒక మనిషి జీవచ్ఛవంలా మారడానికి కారణం వీడు వీణ్ణి నాకొదిలెయ్యండి! దారుణమైన దావు చావాలి వీడు! అది తప్పదు!

అప్పుడే విమానం దగ్గరికి చేరుకున్న రెడ్డికి ఆమాటలు వినబడ్డాయి.

శత్రుష్ను! పాబ్ గన్! అతను ఈవిమానంలో ఉన్నాడా? ఏం చేస్తున్నాడు అక్కడ? ఏం జరుగుతోంది?

శత్రుష్ను మాటలు వినగానే సుజాత చటుక్కున లేచి నిలబడింది.

పట్టలేనంత అశ్చర్యం కనబడుతోంది ఆమె మోహంలో.

"శత్రుష్ను! మీరేనా శత్రుష్ను! అండే! మా అక్కయ్య మ్మిమ్మల్ని గురించి ఎప్పుడూ చెబుతూ ఉండేది!"

నిదానంగా ఆమె వైపు తిరిగిాడు శత్రుష్ను

"ఎవరు మీ అక్కయ్య?"

"మోహన!" అంది సుజాత. మోహన! నేను మోహనచెల్లెలిని!"

(శంకా ఉంది)

తారుగింటి ప్రల్లవూర.

అతని పేరు ఆస్వాత్

అతనిది రకరకాల తేళ్ళు నేరమించుటం పోత
 విజికోసం అతడు కొరుల విద్యోగి వ్రాంతినికి వెళ్ళి
 అడుగు వ్రాన్ బెట్స్ తెగిపోయి కొరు ఆగిపోయింది
 అట్టే అనేధన వంతుడు కల్పి తన ఇంటికి ఆస్వనింబ
 తీసికెళ్ళిడు త్వరిత ?

అనితర నాళ్ళ మైన కథనంతో వాదమల్లి డిపిరి
 తీసుకొనివ్వకుండా చదివిచే
 "రోల్డ్స్ డొక్" పెద్దకథ—

విజిటర్

వీరభద్రకొపమ్మ అనుబంధం

త్వరలో ప్రారంభం

ఎదురుచూడండి!

అవసరాల రమ్యస్థానాలు-11



అంతా అనుకోకుండా ఉంది!

‘నిజంగా అదర్శదాంపత్యం
అంటే వాళ్ళిద్దరిదే”

అని ఆ పీఠి అమ్మలక్క లందరూ
లక్ష్మీ మాధవరావుల అన్యోన్యం చూసి
గొప్పగా చెప్పుకుంటారు.

“ఏ మాట కామాటే చెప్పుకోవాలి.
ఈకాలపు చదువుకున్న పిల్లలు మొగుళ్ళ
నుంచి ఏవో లేనిపోనివి అనించి ఎందుకో
ఎప్పుడూ చిద్రుబుద్రులాడుతూ ఉంటారు
నా అదృష్టం కొద్దీ మా కొడలు అలాం
టిది కాదు. మావాడు ఏ వేళప్పుడు
వచ్చినా ఎంరో ప్రేమతో ఆదరిస్తుంది.
ఎప్పుడూ నవ్వుతూ కనబడుతుంది. దాని

ప్రోత్సాహమే లేకపోతే మావాడు ఈనా
డింతగా సత్కారాలూ సన్మానాలూ
పొంది ఉండునా!”

అంటుంది లక్ష్మి అత్త రవణమ్మ
గారు.

“ఏదో ఆయన అడుగు జాడల్లోనే
నడుచుకుని తరిస్తున్నాను, స్త్రీ జన్మకి
ఇంతకంటే సార్థక్యం ఏముంది!”

అని తృప్తి పడుతుంది లక్ష్మి
నరసమ్మ.

సర్వే “జనానా” సుఖినో భవంతు !

స్థూలంగా విభజిస్తే మనుషులు రెండు

రకాలు. తమకి కలిగిన అనుభూతిని స్పష్టంగా ముఖకల ద్వారా ప్రదర్శిస్తూ, వీలైనంత పెద్దగాంతుకతో తమ అభిప్రాయం చాటి చెప్పేవారు మొదటి రకం. ఎలాంటి పరిస్థితులకైనా తట్టుకోగలిగినట్టు కనబడుతూ పీక పోయినా పైకి తేలక మందహాసం వెదజల్లే చతుర్ముఖులు రెండవరకం. ఈ రెండో తగగతి అందమైన పెళ్ళాం ఒకటో రకం అనకాపల్లి జెల్లం కన్న మధురతరంగా మొగాడికి తోచడంలో ఆశ్చర్యంలేదు. అందుకే కాపరానికి వచ్చిన మొదట్లో స్వశక్తిని విస్తరించి సత్పలితం గుర్తించి తన్మయురాలైంది లక్ష్మి. కాని ఏదాది దాటకుండా అది మూఠ్టాళ్ళ ముచ్చట అని గ్రహించి తెల్లబోయింది. అయితే లెల్లబోడం తల్లిడిల్లిడం మనసుకి సంబంధించిన విషయాలు ఆమె దృష్టిలో. ఎప్పట్లా పోర్టికోలోనే చెక్కు చెదరని చిరునవ్వుతో భర్తకి స్వాగతం పలికింది. అలవోకగా చూసినట్టు రిస్తు వాచీవైపు చూసింది. ఆఫీసు నుంచి ఆరగంట ముందుగా వస్తానన్నారు నీనిమాకి వెడదామన్నారు గంటన్నర ఆలశ్యంగా వచ్చారు. ఏమిటి మీ సంజాయిషీ? అని ఆమె నోటిలో ఆడగదు, కాని ఆ చూపు అంతకన్న ఎక్కువగానే నిలదీస్తుంది, ఎన్ని నవ్వులు కురిపించినా సరే.

పైకి దొరికిపోలేదుగాని, మాధవరావు జవాబు విని లక్ష్మిమనసు మొదటిసారిగా కలవరపడింది. ఆలిండియా ఫేమ్ ఉన్న మెజిషియను ప్రదర్శనం ఒకటి చూసే అదృష్టం కలిగిందిట అతని కారోజు.

అందులో రీనమైతే తనెవరో ఎక్కడున్నాడో ఎంతసేపయిందో ఏ మాత్రం గుర్తుకు రాలేదుట అతనికి. ఈ విద్యలో తను ఎప్పటికీ ఇంతవాడిని కాగలనో అని అతని మనసు కొట్టుకుపోయిందిట. నిజానికి ఇంతప్పట్నుంచీ అతనికి మేజిక్ అంటే పంచప్రాణాలానట. గారడీ వాళ్ళ చుట్టూ తిరగడంచేత గ్రాడ్యుయేటు అవడం అంత అలెశ్యం అయిందిట. ఏమైతేనేం మనవాడు ఒకడు పైనుండ బట్టి మళ్ళీ వెనక్కి చూడక్కర్లేని ఈ బాంకి ఉద్యోగం దొరికింది. లైఫ్ సెటిల్ అయిపోయింది కాబట్టి ఇక ఆ ఇండ్రజాల కళకే నా కేషబీవితం అంకితం చెయ్యదల్చుకున్నాను అంటూ ఆ స్కూటర్ దిగకుండానే అన్ని కబుర్లు చెప్పి చెత్తనీనిమాలు ఇవాళ కాకపోతే రేపు చూడొచ్చు. అన్నట్టు వైట్ డెవిల్, అదే ఆ మెజిషియన్ నాకు ఇంటర్ ప్యూ ఇస్తానన్నాడు. ఇలాంటి అవకాశం మళ్ళీ జన్మలో దొరుకుతుందా, నీకేం బల్యం తరం లేదుగా? అంటూ రివర్స్ చేసిన వాడు కాస్సేపు ఆగేడు. ఉండండి, చిన్నమాట అంటూ లోపలికెళ్ళి క్షణంలో అతని రిప్లైవైన బస్ కూల్డ్ ఏపీర్ జ్యూన్ బాటిల్ నోటికందింది లక్ష్మి. మెత్తటి పైటదెంగుతో మొగుడి నుదుటి ముత్యాలు అద్దుతూ ఆఖరి ప్రయత్నంగా అంతకంటే తియ్యనైన కంటిచూపు కానుక ఇచ్చి చూసింది. ఉహూ! అతన్ని బలంగా అహనించి ఉన్న మాయామోహంముందు ఆమె ఆకర్షణ బలహీనమైంది. మరుక్షణం ఆ స్కూటర్ అక్కడలేదు. అది రేపిన దుమ్ములో కాస్సేపు తనకే తను కనబడ

కుండా పోయింది లక్ష్మి.

పోర్టికో పై మెట్టు మీద కూచుని దుమ్ము చెదిరిపోయాక ఆమెకి కనిపించింది అత్తగారు రవణమ్మ.

“ఎప్పుడొచ్చా రత్తయ్య పురాణం నుంచి?” అని అడిగింది ఏం జరగనట్టు.

“మీరు సినిమాకి వెడలానన్నారుగా, ఇండాకే వచ్చేను ఇంటి తాళం పుచ్చుకుందామని. అవునూ అబ్బాయి వీధిలోంచి వచ్చినవాడు అలాగే వెళ్ళిపోయాడేమిటి? బంగారంలాంటి సినిమా పాడుచేసుకుని ఏదో మేజిక్ అంటూ ఎగబడు తున్నాడేమిటి? ఉద్యోగం అయితే వచ్చిందిగాని జ్ఞానం వచ్చేయోగం వీడికి జన్మలో లేదన్నమాట. పొద్దుబుచ్చి ఎంత సంబరపడుతున్నావు. వాడెప్పుడొస్తాడా అని వెయ్యి కళ్ళతో ఎదురు చూశావు. అలా చేసినందుకు వీధిలోనే కడిగెయ్యక కూర్చుండి తెచ్చి అందిస్తావుటమ్మా? మీ మావగారూ యిలాగే ముద్దుచేసి వాచి చేజేతులా పాడుచేశారు. చచ్చి ఏ లోకాన ఉన్నారో, ఇవాళ ఆయ తరపుననువ్వు వకలా పుచ్చుకున్నావా! అవ్వ. ఏం సత్యకాలపు పిల్లవు తల్లీ నువ్వు!”

వెళ్ళి అత్తగారి గొంతుగుడు పూర్తి కాకుండానే తన గదికి చేరివచ్చి కళ్ళతో మొహం కడిగేసుకుంది లక్ష్మి. లైట్ గా వేడివేడి కాఫీ చేసుకుని పెరటి బాల్కనీలో కూర్చి వేసుకు కూచుంది. ఎప్పటికైనా ఎలాంటి పరిస్థితిలో నుంచైనా ఆమెకి అత్యంతంగా తోచి అనంతమైన శక్తి ప్రసాదించేది ఆలోచనా బలమే. తల్లి గొండ్రులకి ఏకైక సంతానంగా పుట్టి

ఓంటరిగా పెరిగిన ఆమెలాంటి వాళ్ళకి వెయ్యి స్నేహితులపెట్టు ఆ అంతరంగ మధనమే. పెరటివైపు మెట్లవైపు చూస్తూ కాఫీ కొద్దికొద్దిగా సిప్ చేస్తూ ఆలోచించ సాగింది ఆమె.

లక్ష్మి తల్లి చిన్నప్పుడే పోయింది. రేషనల్ అవుట్ లుక్ ఉన్న తండ్రి పెంపకంతో ప్రభావితుడాలై వ్యక్తిత్వం తీర్చిదిద్దుకుంది ఆమె. సాధారణ స్త్రీల కట్టుబాట్లూ ఆ చా రా లూ కనుచూపు దూరంలోనే ఉంచి ఛాటికావసరాలు భర్తీ చేసుకోవడంలోనే సుఖపడగల దీశాలి ఆమె. సాదించడం, రోదించడం ఇలాంటివి ఆమె మనస్సా అసహ్యించుకునే లక్షణాలు. ఏదాది క్రితం ముక్కుమొహం ఎరగని వ్యక్తిపట్ల ఏ భార్య కయినా ఆరాధన అనేది ఏర్పడిందని చెబితే అంతకు మించిన పెద్ద ఆబద్ధం ఆమె దృష్టిలో లేదు. ఆరాధన అనేది లేకపోయాక ఆ వ్యక్తి సాహచర్యం కాసేపు కనుమరుగుముకే అవేదన ఎలా కలుగుతుంది మరెందుకు తన మనసు అతని కోసం అంతగా కొట్టుకుపోతోంది? ఒక్క చిరునవ్వుతో అతన్ని చెంగునము దేసుకోవాలనుకుందే, మరేదో శక్తివచ్చి తన్నుకు పోయిందని ఎందుకంతగా తన మనసు చిన్నబుచ్చు కుంటోంది?

జీవితంలోని ప్రాక్టికాలిటీని పూర్తిగా ఆకళింపు చేసుకున్న లక్ష్మి తొందరగానే తన ఆలోచనలోని పొరపాటుని సరిదిద్దు కుంది. రోజంతా వెయ్యి కళ్ళతో ఎదురు చూసింది, అందీ అందకపోతే భంగ పాటు పడినదీ తన మనసా, ఎంత పొర పాటు! పొందు కోసం వయసు పొందే

నేనె సంబంధం చేస్తూనే ఉన్నా!
 తప్పులు తెలుసుకోవలసివస్తుంది
 చదువు తుంటు తెలుసు!??



తొందర 1

ఎప్పుడూ బాధించని ఒంటరి తనం ఈ ఏడాది అనుభవంతో ఎందుకింత తుంటరి తనం నేర్చుకుందో అక్షణం అర్థమయింది లక్ష్మికి. ప్రేమా, హృదయం, త్యాగం, పాతివ్రత్యం.... ఇలాంటి సవాలు దొంగపేర్లకి మూలాధారం చీకటిలో చేరిక మాత్రమేకద! నివంగా చెప్పారనుకోక నిజం ఒప్పుకుంటే యానిమల్ ఇన్ స్టింక్ట్ మాత్రమేకద పడకగది తలపులే ప్రతినిముషం ఉక్కిరి చిక్కిరి చెయ్యకపోతే, పడుచుదనం దేనికి, పాతిపెట్టనా 'మాధవ్ ఏ రాత్రి తైనా రాకపోరాదా, అతని ఇంద్రజాలం మించిన ఇంద్రియజాలం ప్రదర్శించి అంతకంతకీ వడ్డీతో సహా బాకీ తీర్చు కోకపోరానా' అనే ఆత్మవిశ్వాసంతో అప్పటి ఆందోళనకి ఆనకట్ట కట్టింది లక్ష్మి.

ఆమె పట్టు అతన్నుంచి సడలడానికి విజానికి ఆరోజు ఆశాభంగమే తొలిమెట్టు. ఆ తర్వాతి రెండేళ్ళలో అతని అవతలి

వైపు ఆకర్షణ ఆమెనుంచి ఊహించ లేనంతగా దూరం చేసింది. రాత్రిపగలా భేదం లేకుండా పరీక్షణం ఆ అనుభవం కావాలని ఆమె తనువు తహతహలాడే తరుచాదన తరుణంలో ఆ యువకుడు ఆ యువతిని దగ్గర తీసుకునేది ఎప్పుడో, జన్మానికో శివరాత్రి! అదైనా క్లుప్తంగా, నిర్దిష్టంగా. స్పీడిగా మూడిగా ఆమె అసంతృప్తిని మరింత రెచ్చగొట్టేలా, చిచ్చుపెట్టేలా.

మన బాధల పరిష్కారం మరెవరి చేతిలోనో ఉంటుందని ఒప్పుకునే రకం కాదు లక్ష్మి. ఎదిగిన వ్యక్తుల సరదాల్ని ఏవేవో బోధలు చేసి తనకినచ్చిన వైపు తిప్పుకుందామనే వెర్రిభ్రమా ఆమెకి లేదు. అత్తగారికి కళ్ళు సరిగా కనిపించవు. ఇలా చీకటి పడుతోందో లేదో ఇంత రాత్రి ఫలహారం కడుపు నింపుకుని గోపాలస్వామి కోవెలకి వురాజానికని బయలు దేరుతుంది. మళ్ళీ ఏ పదింటికొగాని ఖల్లుచేరదు. ఒక్కనాడు తనని పడుషంగా మాటాడి

ఎరగదు. ఇంకొకర్ని ఇబ్బంది పెట్టడం ఆమెకి తెలీదు. ఒక్కముక్కలో చెప్పాలంటే తన ఆత్మగారు అక్షరాలా 'అల్ప సంతోషిమా'.

ఇక ఈనాటి మాధవ ప్రవర్తన ? మరి ఎలా మనసు చిక్కబిట్టుకుని అన్ని గంటలపాటు ఆ బాంకి ఉద్యోగం వెలగ బెడుతున్నాడో అతనికి తెలియాలి. అంతకుముందు ఆ వెనకా ఏంచేసినా, ఏది మాటాడి నామేజిక్ సంబంధించినదే. ఈ రెండేళ్ళ తీవ్రకృషిలో అతను ప్రేక్షకుడి స్థాయినుంచి ప్రదర్శకుడి స్థాయికి ఎదిగేడు. ఇప్పుడు ఇంట్లో ఎక్కడ చూసినా తయారు చేసిన షేకముక్కలూ రహస్యపు మరలూ అరలూ అమర్చిన రకరకాల పెద్దజాతులూ, తన చూపులూ ఒంపు స్థాంపులూ ఈ దిక్కుమాలిన సంత ముందు దిగుదువు అని తెలుసుకున్నప్పుడల్లా అవన్నీ విసిరెయ్యాలని లక్ష్యికి అనిపిస్తుంది. అలా చెయ్యలేక పోయింది సరికదా ఆ వస్తువుల నిత్యపరిచయం వల్ల ఆ వస్తుకాల పతనంవల్ల అనుకోకుండానే ఆమెకి కొన్ని మేజిక్ బటమ్స్ పట్టుబడ్డాయ్. మాధవ బలవంతంచేత అప్పుడప్పుడు అతని ఇంద్రజాల ప్రదర్శనలకి హాజరు కాక తప్పలేదు కూడా. అలాంటి ఒకానొక ప్రదర్శన పరిశీలనలోనే రోరికలు తీర్చుకోదానికో దారంటూ దొరకడం ఆమె హింపించలేని మాయ !

కిక్కిరిసిన ప్రేక్షకులు గల హాలులో ఆ ఇంద్రజాల ప్రదర్శనలో లక్షి మొదటి వరసలో ఫ్లోఫ్లోలో ఉంది. అది జూదూ సామ్రాట్ మాధవరావు

చూపించే అఖిరి బటమ్. అనినెంటు అతన్నే పెద్దపెద్దలో కూచోపెట్టి మూత వేసి పెద్ద లాంఛనే దానికి సీలుకూడా వేశాడు. అన్నీ అలాగే చెక్కు బెదరకుండా ఉంటాయి. అంతలో చెవులు చిల్లులుపడే పెద్దపేజుడు. హాలు బయట నుండి ప్రేక్షకుల మధ్యనుండి చప్పట్ల వర్షంలోంచి నెమ్మదిగా నడుచుకుంటూ మాధవ స్టేజీ మీదకి వస్తాడు అక్కడిలో అతను ఊరుకుంటే లక్షి కా విషయం తట్టకనేపోను 'చూశారా కళకి తనని తాను అర్పించుకోడంవల్ల, ఆ సాధనలోని నిత్య తపస్సువల్ల, మనిషి ఎన్ని వింతలయినా ప్రవర్తించవచ్చు. మీ కళ్ళెదురు గుండా ఇప్పుడీ పెద్దపెద్దలో బంధింపబడ్డాను. మీ కళ్ళెదురు గుండనే అవతలినుంచి నడుచుకుంటూ వచ్చాను. తలుచుకుంటే ఇదే షణం మా ఇంటి మేడ మీద నహా ఉండగలను. అవును, నేనే !'

ఒకేవ్యక్తి ఏకకాలంలో మూడుచోట్ల ఉండగలడంటే నమ్మేటంత వెర్రిదేం కాదు లక్షి. ఆ షణం మాయలో మునిగినా మరుషణం 'ఇందులో ఏదో ఉండే ఉంటుంది' అనుకుంటారుగాని సూపర్ నేచురల్ పవర్స్ ఒప్పుకోరు చూపరు తెవమా. లక్షి మాత్రం 'అందులో ఏముందో' తెలుసు. పెద్దలో పల బంధింపబడినవాడు తన భర్తతో సమానమైన, పిలయనంత అతనిలాగే మేకప్ చేయబడిన, సహచరుడు. పై నుంచి వచ్చి పెద్దకబుర్లు చెప్పినవాడే నిజమైనభర్త అయితే అంతటితో అతను ఊరుకోలేదు. 'తలుచుకుంటే ఇదేషణం

స్వయాంత్ డొగ్గాన్ హోమ్ తన సహచరులతో మాట్లాడుతున్నాడు.

“ఒకవారం పార్లమెంటు పేషంట్ - అందరూ నన్ను తెగవిమర్శించారు అప్పుడు ■ విమర్శను ఎలా ఎదుర్కొన్నాననుకొన్నారో, నా శరీరంలో ప్రప పాస్తున్న స్కాటిష్ రక్తం నన్ను ఆదుకుంది. పార్లమెంటులోను, న్యూస్ పేషంట్లూ నాగురించి వస్తున్న పబ్లిసిటీ అంతా ప్రిగా లభిస్తోందని గుర్తు చేసింది. అంతే!”

మా ఇంటి మేడమీద సహా ఉండగలను! అని ఛాలెంజ్ చేశాడు కూడా. తెలివైన సెక్స్ ప్లార్వర్డ్ లేడికి ఇంతకన్న సూచన యేం కావాలి ఇక ఆలస్యం అనవసరం అనే నిర్ణయానికి వచ్చింది లక్ష్మి “నీవు నేర్చిన విద్యయే నీకు శిక్ష” అనే నిశ్చయానికి వచ్చేసింది.

ఓ జారం-రోజుల లోపుగానే లక్ష్మితో మళ్ళీ జీవకళ పుంజుకుంది. ఆమె చలాకీ తనం పసికట్టి “ఏమిటి, ఈ మధ్య నువ్వు మరి హుషారుగా కనిపిస్తున్నావే” అని భర్త ప్రశ్నిస్తే “అవునండీ, ఈ మేజిక్ కళలో మీరింతగా పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదిస్తూ ఉంటే నాకు హుషారుకాక మలేమిటి ఇంతకంటే ఇష్టకామేశ్వరి ప్రతం లేదని ఇన్నాళ్ళకి ఒంటపట్టింది. ఇంటి దగ్గర నేను ప్రాక్టీసు చేసేది అదే” అంటుంది సహజమైన చిరునవ్వుతో.

“మోరల్స్ అనేవి అన్నీ లొక్కంతో కూడినవే” అని మొట్టమొదట్నుంచీ నమ్మినదే గనక దేహావసరాలు తీర్చుకు నేందుకు ఆమె పట్టజెండా వీర బెంగు ఎగరెయ్యాలేగాని దరికి చేరే పడుచు శకటాలు కావలసినన్ని. కాని దానికోసం సాంఘిక భద్రతకాలదన్నే అక్షానం ఆమెకి లేదు. అందుకే ఇన్నాళ్ళు వేచి చూసింది. ఈనాడు అనుకోకుండా భర్త ఉపదేశ సారం తలకెక్కి ఆమెకి జ్ఞానో

దయం అయింది.

మాట వరసకయినా తప్పుపని చేస్తున్నాననే ఆలోచనే ఆమెకిలేదు. ఎంతో కన్ఫ్యూజింగ్గా కనబడే వేదాంత రీత్యా చూసినా ఈ శరీరానికి అంత ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం అనవసరం. పై త గు తు ఏదైనా లోకిటుకు మాత్రమే శాశ్వతం. మనసు నిర్మలంగా ఉంచుకున్నంత వరకు ఇవాళ ఉండిరేపుపోయే ఈ పాదు తనువు ఎవరికి అర్పిస్తేనేం !

మాధవరావు ఏ టౌన్ హాలులోనో ఇండ్రజాలం ప్రదర్శించే సమయంలో ఇక్కడ మేడ మీద “మరో మాధవ రావు” ఓడిలో ఉంటుంది లక్ష్మి. ప్రేక్షక లోకం కన్ను కప్పడం కోసం కొంత ప్రదర్శన తప్పదు మరి. ఆ మరో మాధవరావు ఇంచుమించు ఆతని ఫిజికల్ మెజర్ మెంట్స్ గల డ్రైవరు పోతురాజు అనేవాడు. భావన ముఖ్యం గనక భర్త దుస్తులుకూడా ఇస్తుంది లక్ష్మి అతనికి. ఆతని కవల తమ్ముడు వీరునాయుడు, “మరో పోతురాజు” భ్రమతో భర్తని కారు మీద ఇంటికి చేర్చే ఏర్పాటు. ఇల్లు చేరినట్టు సూచనగా హారన్ వాయిస్తాడు వీరునాయుడు అప్పటికి అక్కడే ఉంటే గుట్టుచప్పుడుగా పోతురాజు దిగిపోతాడు. పెరటి మేడ మెట్లు వేరే ఉండనే ఉన్నాయి కదా !

గర్భ ప్రేమింకగ్గు... కోటారిరవంధు - త్రివిక్రమ్



పద్య

ఆ కాగితం మధ్య ఆ రెండు వాక్యాలే ఉన్నాయి.

దేవేంద్ర ఎన్నిమాట్లు చదివినా ఆ వాక్యాలే కనిపించాయి.

ఆ కాగితం లోకే చూస్తూ పద్యని ఊహించుకోసాగాడు.

ఆదవాళ్ళలో అసాధారణంగా కనుపించే ఎత్తు... ఆ ఎత్తుకి తగిన అవయవ సౌష్ఠ్యం. ఆమె వంటి మీద ఏ చీర కట్టినా, ముచ్చటగా వుండటం.... నిరాదంబరంగా అలంకరించుకున్నా అందులో ఎంతో ఆకర్షణ. నవ్వే కప్పు.... కమ్మని గాత్రం... ఒక్క పరిచయం లోనే అవతలి వాళ్ళని ప్రభావితం చేయగల మాటనేర్పరితనం..

“ఎలా? ఎలా సాధ్యం?”

నిన్ను ప్రేమించడం నా మనసుకిష్టం.

నువ్వు పద్యన్నా సరే- నిన్ను ప్రేమించ కుండా ఉండలేను.

-దేవేంద్ర”

కాగితం మధ్యలో అందంగా రాసి గులాబీ రంగు కవచంలో ఉంచి ఆమెకి పోస్టు చేశాడు.

ఆ మగ్గాడు రిసెప్షన్ లాబోరేటరీలో ఒకరికొకరు ఎదురుపడ్డారు.

పద్య అతన్ని చూసి తల తిప్పేసుకుంది.

దేవేంద్ర మనస్సు చివుక్కుపుంది.

అలాగే మనసులో బాధని లాక్కిపట్టి తన రూమ్ కేసి వెళ్ళిపోయాడు.

చటార్టీ ఏకాగ్రతతో ఏదో రాసుకుంటు దేవేంద్ర రాకను గమనించ లేదు. అతని పి.య్యే. బిందు ప్రైవేట్ తెచ్చి అతని ముందు ఉందింది.

దేవేంద్ర వాటిని తెరచి చూశాడు.

కళ్ళు ఆకలం వెంట పరుగు తీస్తున్నా మనసులోకేమి ఎక్కడం లేదు. అతని

మనసులో పద్యే మెదులుతోంది.

కాలేజీ నుండి యూనివర్సిటీకి, ఆక్స్ ఫర్డుంబి న్యూక్లియర్ లాబ్ కి ఇద్దరు కలిసే వెళ్ళారు. ప్రైవేటులుగా సమాన హోదాగం ఉద్యోగంలో ఉన్నారు, కానీ, పద్య ఈ మధ్య కాలంలో ఎందుకంత ముఖావంగా ఉంటోందో తనకి అంత పట్టటం లేదు.

గట్టిగా నిండినీ అడుగుదామంటే అందు కనలు అవకాశమే ఇవ్వటం లేదు.

“సర్...టి....” ఉలిక్కిపడ్డాడు.

ట్రాన్స్ పరెండ్ క పప్పు లో టీ పోసి అందించింది బిందు.

సాలోచనగా కొద్ది కొద్దిగా టీ చప్పరించ సాగేడు.

బిందు అతన్నే గమనిస్తోంది.

మెల్లగా డైర్యం చేసి “సర్....” అంది.

ఏమిటన్నట్లు ఆమెకేసి చూశాడు

“మీరి మధ్య అదోలా ఉంటున్నార మీకభ్యంతరం లేకపోతే కారణం తెలుసుకో వచ్చా?”

అతనికి నవ్వొచ్చింది.

“తెలుసుకోవచ్చు. కానీ, ఇక్కడ కాదు..”

“ఐసీ. అయితే అదగవల్సిన చోటే అడుగుతారండి....” చనువుగా నవ్వేస్తూ అంది

టి కప్పు చేబుల్ మీద ఉంచి మళ్ళీ వైట్లు చూడసాగాడు.

పైన తిరుగుతున్న పానుతోటాటు కాలం కదలిపోతోంది.

అంతలో ఇంటరీకం మ్రోగింది.

అందుకున్నారు

“మిస్టర్ దేవేంద్ర.... ప్లీజ్ కమ్ టు మై రూమ్”

“ఓ కే సర్...” లేచి వైట్లకు గది వైపు వెళ్ళాడు.

“కూర్చోండి....” డై రెక్టర్ జగన్నాథ్ ఆప్యాయంగా చూశాడు.

“చెప్పండి....” అన్నాడు దేవేంద్ర.

“ముందుగా మీకు కంప్రూట్రులేషన్స్”

“ఎందుకు?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

“మీ డిజైనుకి ప్రభుత్వ బహుమతి లభించింది. దాంతోపాటు మీకు లక్ష రూపాయల నగదు బహుమతి యివ్వబోరు న్నట్లు ఈ రోజే ఉత్తరం వచ్చింది... చూడండి....” అందించాడు.

దేవేంద్ర ఉత్తేజితోనైనట్లు ఆ ఉత్తరాన్ని చదివేడు.

“డాక్టర్ వెరిమన్ సర్! ఈ రోజే మన వాళ్ళందరికీ డిన్నర్ యిస్తాను....” ఉత్సాహంగా అన్నాడు.

“మే ఐ కమిన్ సర్” ఇద్దరూఅటు చూశారు.

పక్క చేతిలో కాగితాలతో నిలబడి ఉంది.

“ప్లీజ్ కమిన్ పడ్డా.... నీకో గ్లాడ్ న్యూస్” అన్నాడు జగన్నాథ్.

వచ్చి ఎదురుగా కూర్చోంటూ. “ఏమిటి సార్ అది?” అడి.

“మన దేవేంద్రకి వేషనర్ అవార్డు వచ్చింది. అతని డిజైనుకి ఆమోదంతో పాటు లక్ష రూపాయల నగదు బహుమతి ప్రకటించింది ప్రభుత్వం.

“సంతోషం” అంది ముక్తసరిగా.

దేవేంద్ర మనసులోని గాయం మరింత పెద్దదయింది.

“నేను వస్తాను సార్” వెళ్ళటానికి లేచాడు.

“ఓ.కే. దేవేంద్ర...” జగన్నాథ్ చిరు నవ్వుతో అనుమతించాడు.

అతను నిష్క్రమించాక పద్మకేసి చూస్తూ -

92

“ఎన్ పడ్డా..ఎసి తింగ్?” అడిగాడు.

“నా వర్క్ పూర్తయింది సార్. ఇవిగో రిజల్టు పేపర్స్...” ఆయన ముందుకి నెట్టింది.

కొద్ది నిమిషాలు వాటిని దీక్షగా చూశాడు జగన్నాథ్.

మధ్యలో కళ్ళజోడు రెండు మాట్లు సవరించుకున్నాడు.

చివరి కాగితం కూడా చూసి “గుడ్! వీటిని బోర్డుకి పంపిస్తాను....” అన్నాడు.

“వస్తాను సార్...” వెళ్ళటానికి లేచింది.

“మిస్ పడ్డా....” పెన్నుని రెండు చేతుల మధ్య గుండ్రంగా తిప్పుతు, మీరెం దుకనో ఈ మధ్య చాలా సీరియస్ గా ఉంటున్నారు కారణం తెలుసుకోవచ్చా?” మృదువుగా అడిగేడు.

ఆమె ఒక్క క్షణం అప్రతిభురాలయింది.

వెంటనే తేరుకుని నవ్వేస్తూ “సైంటిస్టులు సీరియస్ గానూ, మతిమరుపుతోనూ వుండా లనే వారు మా ప్రొఫెసర్! అది ప్రాక్టిసు చేస్తున్నా...” అంది.

“ఈజిడ్ సో... ఆర్- యూ ఆర్ నాద్ విల్లింగ్ టూ డెర్ ద పాక్ట్?”

ఆమె ఆ ప్రశ్న నుండే తప్పించుకోవటానికీ చాలా ఇబ్బందికి గురయింది.

“ఎక్స్ క్యూజ్ మీసర్! మీరు పరిశోధననిస్తే లాభ వర్క్ చూసుకుంటాను...” అంది ముళ్ళ మీద నిల్చున్న దానిలా.

“యస్.. యస్.... అయామ్ సారీ.... యు మే గో....” అన్నాడు, కాగితాలను తన ముందుకి లాక్కుని.

పద్మ బరువుగా నిట్టార్చి బయటకు నడిచింది.

o o o

అప్పుడే చిరుజల్లు పడి వారావరణం

పరిశుభ్రంగా, ఆహ్లాదంగా ఉంది.

'రూప్ గార్డెన్ లో' మనంగా జరుగుతున్న డిన్నర్ పార్టీలో అతిథుల కోలాహలం కారు పార్కింగ్ ప్లేస్ దాకా వినిపిస్తుంది.

పద్మ కారు దిగకుండానే రెండు నిమిషాలు ఆలోచించింది.

పైన వెలుగుతున్న లైట్లకేసి, ఆక్కడి నందడి కేసి ఒక మాట చూసింది.

కారు స్టార్టు చేసి, వచ్చిన దారి వెంటే పోనిచ్చింది.

ఆమె కారు నిష్క్రమిస్తున్న సమయంలో పై నుండి దేవేంద్ర చూశాడు.

అలాగే స్తబ్ధంగా నిలబడిపోయిన అతని భుజం మీద చల్లని స్పర్శ తగలగానే చదుక్కున లేరుకుని అటు చూశాడు.

బిందు!

ఆ రోజు అందం రెట్టింపయేలా అంకరించుకుని ఉంది.

దేవేంద్ర యాంత్రికంగా చిరునవ్వు నవ్వేడు.

"పద్మ అనుకుంటాను...." అంది.

"యస్...." అన్నాడు భావాల్ని

తొక్కిపడుతూ.

"మీ మనసు బాగా లేదు కదూ?

"నో క్వశ్చెన్స్ ప్లీజ్" నవ్వు పులుసు కున్న మొహంలో అన్నాడు.

బిందు కొద్ది క్షణాలు మౌనంగా ఉంది

"నాదో చిన్న రిక్వెస్టు..." అంది.

"ప్రేమించటం తప్ప ఏదడిగినా చేస్తాను.... చెప్పు.." అన్నాడు హాస్యంగా.

"మీ కార్డు నన్ను మాయించి దగ్గర దింపాలి..."

"గ్రాంథెడ్! పద.... గెస్ట్ లనొదిలేస్తే బావుండదు...." అంటూ పార్టీ మధ్య లోకి నడిచాడు.

"మరీ టాక్సి డ్రైవరులాగా వీడి లోంచే వెళ్ళిపోతారా?"

"వేసాప్ వాగ్వాణం? తప్పకుండా?

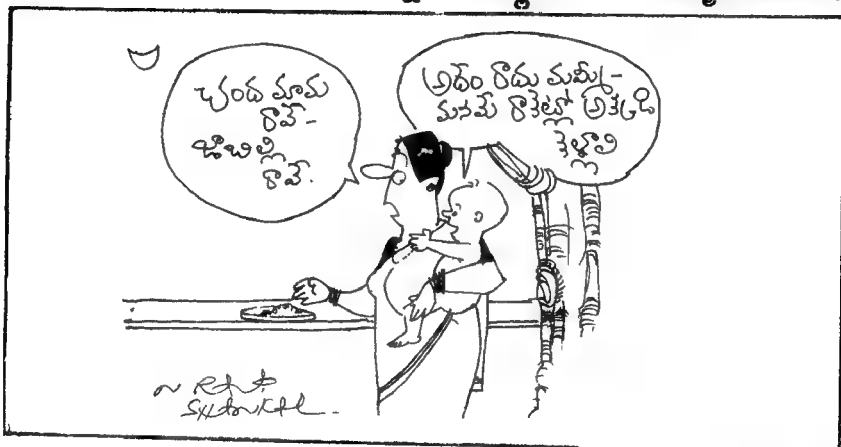
పద...." కారు లాక్ చేసి వెంట నడిచాడు.

ఉన్నంతలో ఇల్లు చూడముచ్చటగా వుంది.

ఇంట్లో ఎవరూ ఉన్నట్టు లేరు.

అదే అడిగాడు.

ఇంట్లో నేనూ మా అమ్మగారే ఉండేది.



అవిక కాశీ యాత్రకి వెళ్ళింది...."

"మీ నాన్నగారు?"

"మిలట్రీలో పని చేస్తూ యుద్ధంలో
చనిపోయారు...."

"హోరాయిక్ డెత్...." గోడ మీద
ఉన్న ఫోటోకేసి చూస్తూ అన్నాడు.

"మ్యాగజైన్లు చూస్తుండండి కానీ కలుపు
కొస్తాను...." అంది వంటింది వైపు వెళ్ళా.

"ఇప్పుడేం కానీ బిందూ" అంటూనే
'ఇండియా టు డే' పుస్తకం అందుకు
చ్చాడు.

"పేజీ తిప్పాడో లేదో, వెంటనే వంటిం
ట్లోంచి 'కెవ్వు'మని కేక వినిపించింది.

ఒక్క గేంతులో అక్కడికి చేరాడు.

"ఏమైంది బిందూ?" అన్నాడు భయం
లో గజగజ వణుకుతున్న బిందుని సమీ
పించి.

ఆమె కళ్ళు పెద్దవి చేసి కిటికీకేసి
చూస్తోంది. నోటి వెంట మాట రావటం
లేదు.

దేవేంద్ర అటు చూశాడు.

మొహం నిండా బురద పులుముకుని,
తెల్లటి పళ్ళు కనిపించేలా వెర్రిగా నవ్వు
తున్న మనిషిని చూసి షాకు తిన్నాడు.
నెమ్మదిగా కోలుకుని.

హా ఆర్ యూ.... ఎవర్నువ్వు?"

బిగ్గరగా అరిచాడు.

అవతలి మనిషి వెకిలిగా వెర్రిగా
నవ్వెడు.

దేవేంద్ర అతనికేసే ఆశ్చర్యంగా
చూస్తున్నాడు.

"కొంప తీసి పిచ్చివాడు కాదు కద'
అనే అనుమానం కలిగి "బిందూ వెంటనే
పోలిసుంటి పోను చెయ్, నేనిక్కడే ఉం
టాను.... అన్నాడు.

"బాబోయ్ నాకు భయం! అవతం
వాడికి తలుపులు తెరచి ఉన్నాయ్...."

94

అంది ఇంకా వణుకుతూనే.

సరే నువ్విక్కడే ఉండు. నేను వెళ్ళి
'పో'ను చేస్తాను...."

"వద్దు నాకు భయం...." అంది
ఏడుపు గేంతుతో.

"వాద్ నాస్సెన్స్.... నేను చెప్పినట్లు
చెయ్యి.... భయంగా వుంటే కాస్త యివతం
నిల్చి...." విసురుగా ఇవతలికి వచ్చి
ఎందుకయినా మందిదని తలుపులు మూసి,
పోను దగ్గరికి నడిచాడు. దయలో చేస్తుండ
గానే "ఏమండీ.... దొంగ పారిపోతున్నా
డండీ...." అని బిందు వేసిన కేక వినిపిం
చింది.

వప్పున పోను పెట్టేసి అటు వెళ్ళాడు.

కిటికీ దగ్గర మొహం కనిపించలేదు.

దొడ్డి తలుపు తీయబోయిన అతన్ని
బిందు చుట్టేసింది. అతని చెయ్యి వెనక్కి
లాగేస్తూ "వద్దు.... ప్లీజ్... వాడిని వెళ్ళి
పోసింది.... మీరు వెంటపడొద్దు...."
అంది దీనంగా.

దేవేంద్ర అప్రతిభుడయ్యాడు.

దొడ్డి తలుపు మీద నుండ చెయ్యి
వెనక్కి లాగేసిన బిందు చేతిలో అతని
చెయ్యి అలాగే చిక్కుకుని ఉంది.

ఆమె పరిస్థితి గ్రహించి, మెల్లగా నడి
పించుకు వచ్చి సోఫాలో కూర్చోబెట్టాడు.

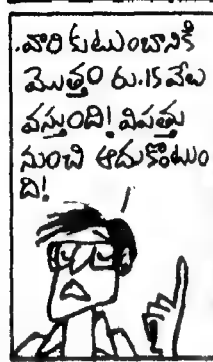
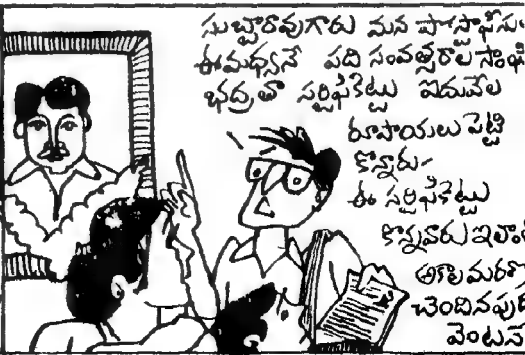
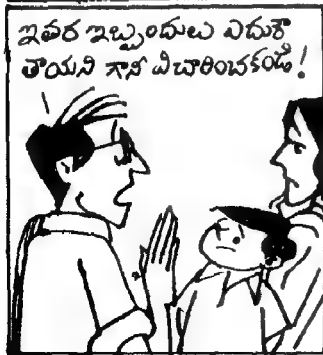
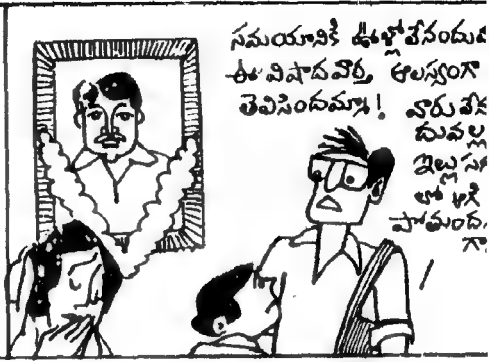
"జస్ట్ ఏ మినిట్" అని వంటింట్లోకి
వెళ్ళాడు.

కొద్ది నిమిషాల్లో పొగలు కక్కుతున్న
కాఫీతో తిరిగి వచ్చాడు.

"ఇదేమిటి మీరు?" ఆమె సిగ్గుపడిపో
యింది.

"పర్వాలేదు. ఇప్పుడు నీకిది చాలా
అవసరం.... అన్నాడు చేతికందిస్తూ.

"మీకు మర్యాద చేయాలింది పోయి
మీ చేత మర్యాద చేయించుకుంటున్నాను.."
కించపడుతూ అంది.



ఈ సర్టిఫికేట్ల కొనుక్కోవల
యంకండి మంపైన
పది మోకటి వేలు.
ఏ దగ్గర? ఇవ్వు హాస్టలింగు;
ఏ ఫైనవేలు, ఏ మోలా
ఇవ్వు (దురదలచే ఆక్కరలేదు
ఆక్కర తరలవున హాస్టలింగు
పెండు
ఈ సర్టిఫికేట్ల యివ్వండి. వాటి
18-66 మూలం మధ్యయినా
ఉంటా
అటు తీయవలసి వీరు
ఇటు పంపాలని పాడుపు

ఈ సర్టిఫికేట్ల కొనుక్కోవల
రంగా ఉంది పది సంవత్సరాలలో
ఏమిదప్పు మారుమొల పెద్దరతుంది
600 రూపాయి 6000 రూపాయలు
వరకు సర్టిఫికేట్ల కొనుక్కోవచ్చు.

వెనకంతు :
ఈ దగ్గరలో నువ్వు పోస్టా
ఫీసు, ఏ తీసుకోవచ్చు కాల్స్
యంకండి సర్టిఫికేట్ల కాపీ
గ్రాం, ఏ దగ్గరలో నువ్వు
పెరిచివైనా నంబరించండి.

జాతీయ పాదపు
పాదపు పాదపు వా
పెరిచివైనా, ఏ తీసుకోవచ్చు
దుప్ప వరకు యివ్వండి-పెరి
పెరిచివైనా నంబరించండి.

కమిషనర
హృత్ సేవింగ్స్
H. No. 3-8, 237/2
హిమాచల్ నగర
హైదరాబాద్, 500

జాతీయ పాదపు సం



పాదుపు నెర్చుకో మందర-ఎర్చుకెందుకు తొందర

“మి యింట్లో నేను భేస్తేనే కద ప్రత్యేకత?”

“అయోమ్ సో సారీ...”

“వెవర్ మైండ్...”

“సమయానికి మీరు రాకపోతే నేనేమై ఉండేదాన్నో....”

“ఏమికావు.... కాస్తేపు కంగారు పడి మళ్ళీ నువ్వే సద్దుకునే దానివి... ఎవరో పిచ్చి వెదవ. పూర్వాక్రమంలో గోడలు దూకే దొంగయి ఉంటాడు....” తేలిగ్గా అన్నాడు.

“ఇలాంటివి జరుగుతాయని వినటమే గానీ యిదే అనుభవంలోకి రావటం. అబ్బ.. తలుచుకుంటేనే ఒళ్ళు జలదరిస్తోంది....”

“నువ్వొక పనిచేయ్....”

“ఏమిటది?” “వెంటనే నీ బంధువు వెవరన్నా ఉండే పిలిపించుకుని తోడుగా ఉంచుకో....”

“నాద్ పాసిబుల్”

“చై?”

“మా నాన్నగారు కులాంతర వివాహం చేసుకున్నారు. అందుకని మా యింటికి బంధువు లేవరూ రాదు....”

“ఈ రోజుల్లో కూడా ఇలాంటివి ఉన్నాయా?!” ఆశ్చర్యపోయాడు.

“మీరీ రాత్రికి నాకు సాయంగా ఉండ కూడదూ?”

“ఉండొచ్చు. కానీ, అందుకోసం విలా వయనది పోగొట్టుకోవటం ఇష్టం లేదు...”

ఆమె కర్ణం కానట్టు చూసింది.

“యస్ బిండు! నేను పద్మని ప్రేమిస్తున్నాను. పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను. ఇప్పటికే సున్నితంగా ఉన్న మా సంబంధాలు- మనిషిదగ్గర ఒక రాత్రి మీ ఇంట్లో ఏకాంతంగా ఉన్నామని చెలిస్తే ఏమవుతాయో నువ్వే ఊహించు...”

పద్మ ప్రసక్తి రాగానే తనదగకముందే

దేవేంద్ర ఉన్న సంగతిని సూటిగా చెప్పడంతో ఆమె ఊహలు నిర్ధారణ అయినాయి. అతని మానసిక బెన్నతలం గురించి, మనసులోనే అభినందించింది.

“పోనీ మీరొక సాయం చేస్తారా?”

“ఏమిటది?”

“నన్ను పద్మ గారింటి దగ్గర దింపుతారా? నేనెలాగూ ఒంటరిగా ఉండలేను...”

క్షణం ఆలోచించి “సరే పద....” అంటూ లేచాడు.

o o o

“లోపలికి రావద్దా దేవేంద్రా?”

కళ్ళ మీద చేతులద్దం పెట్టుకుని కుర్చీలో కునుకుతున్న దేవేంద్ర ఉరికి-పడ్డాడు. కళ్ళు తెరచి చూస్తే- పద్మ!

“యస్...యస్ కమిన్” సంభ్రమంగా సద్దుకుర్చున్నాడు.

వచ్చి ఎదురు కుర్చీలో కూర్చున్నది.

కొద్ది నిమిషాలు ఇద్దరి మధ్యా మాటలు లేవు.

ముందుగా పద్మే నోరు విప్పింది.

“దేవేంద్రా! నిన్ను గత కొద్దిరోజులుగా నా మానంతో బాధ పెట్టి నందుకు క్షమించు....” ఆమె గొంతు రుద్దమయింది.

దేవేంద్రకి కూడ మనసులోంచి బాధ ఎగదన్నది. గొంతులో ఏదో అడ్డం పడి నట్లయి మాటలు పెగిలి రాలేను.

“నువ్వు దేశానికి ఎంతో ఆమూల్యమైన వ్యక్తివి దేవేంద్రా! నీ మనసు చిన్న చిన్న విషయాలకు ప్రాధాన్యమిచ్చి బాహినం కాకూడదు. ప్రేమించుకోవటం, ఆ వ్యక్తినే పెళ్ళి చేసుకుని జీవితాంతం చెట్టాపట్టాలేసు కుని సినీమా మనుషుల్లా బ్రతకాలనుకునే భ్రమలకి మనలాంటి వాళ్ళు గురి రావటం- అది మన విజ్ఞానానికి, మన స్థాయికి తగనివి.

మనకు ప్రేమించే శక్తి వుంటే మన కర్తవ్యాన్ని ప్రేమిద్దాం. మన దేశాన్ని ప్రేమిద్దాం. కానీ, మన స్వార్థం కోసం మన పరిధుల్ని చిన్నవి చేసుకుని సారె గూళ్ళు కట్టకోవద్దు.

“ఈ మాటలు నీకు చెప్పాలని చాలా మాట్లాడుతున్నాను. కానీ నీ మనఃస్థితి అందుకు అనుకూలంగా లేదని గ్రహించి, క్లుప్తంగా నా ఉద్దేశాన్ని స్పష్టమీద రాసి పంపాను. నా మానంలో, నిర్లక్ష్యంతో నీ బలహీనతను పోగొట్టి నీలో పరిపూర్ణ వ్యక్తిత్వం, నిబ్బరం కలిగించానని శత విధాల ప్రయత్నించాను.

“కానీ నువ్వు మారలేదు. ఎప్పటికైనా మారతావనే ఆశ కూడా నిన్ను బిందు నీ గురించి చెప్పిన విషయాలు విన్నాక చచ్చి పోయింది. అందుకే ఈరోజు మన మధ్య నాకై నేను నిర్మించుకున్న ఇనుపతెరని చీలుస్తూ వచ్చాను....” ఓటమి ధ్వనిస్తున్న గొంతుతో అంది.

దేవేంద్ర వేదాంతిలా నవ్వాడు.

“అష్టరాల మనం మనుషులం పద్మా! రాబోయే లాటి మర మనుషులమయితే, అనుభూతులు మనల్ని వేధించేవి కావు. మనసుకి సారథం లాంటిదేమన్నా వుంటే అది ప్రేమ ఒక్కటే.

“నీ ప్రేమలో పడి నా కర్తవ్యాన్ని విస్మరిస్తాననే భ్రమ నీ వెళ్లా కలిగిందో తెలియదు. మహామహుల జీవితాల బెన్నత్యం వెనుక తప్పకుండా ఒక శ్రీమూర్తి ఉంటే తీరుతుందంటారు. నువ్వు నాకలాంటి సహచరివి కావాలి. ప్రేమికుల జీవితాలెప్పుడూ విషాదాంతమేననే మన సాహిత్య నివాసం నిన్ను భయపెట్టించేమోనని ఇన్నాళ్ళూ అనుకున్నాను. నేను గొప్ప వాడి నన్నావ్. మరింత గొప్పవాడినవారంటే నీవు నాతో జీవితం పంచుకున్నప్పుడే సాధ్యం.... జీవి

తంలో నేను పెళ్ళి చేసుకుంటే కేవలం నిన్నే! లేకపోతే, యీ జన్మకింతే....” విరక్తిగా అన్నాడు.

పద్మ లేచి నిలబడింది.

దేవేంద్ర అలాగే నిర్లిప్తంగా చూస్తున్నాడు.

“ఓ.కే.... వస్తాను దేవేంద్రా” అంటూ అతన్ని విఠాతానికి ఎప్పగించి వెళ్ళి పోయింది.

దేవేంద్ర అలాగే స్తబ్ధంగా ఉండిపోయాడు.

పద్మ ఎందుకు వచ్చినట్లు?

ఎందుకు వెళ్ళిపోయినట్లు?

ఏమి నిర్ణయించుకున్నట్లు?

ఇవే ప్రశ్నల మధ్య అతను ఎంతసేపు కదిపాడో అతనికే తెలియదు.

హను మ్రోగినప్పుడు కాస్త తెప్పరిల్లి యాంత్రికంగా అందుకుని “దేవేంద్ర....” అన్నాడు.

“నేను. పద్మని! నీతో మా నాన్నగారు మాట్లాడతారట... మాట్లాడు....”

“హల్లో....”

“చెప్పండి సార్!”

నువ్వు మా అమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకుంటానన్నావట కద?”

“అవునండీ....”

“కట్నం ఏమీ అక్కర్లేదుగా?”

మీ అమ్మాయే నాకు కట్నం....”

చచ్చి గుడ్ రేపు మా ఇంటికి రండి”

హను పెట్టేశాడు.

‘పద్మా యీ ఆర్ టూ సెంటిమెంటల్’ అనుకుంటూ నవ్వి హుషారుగా బయటకు నడిచాడు.



నానాదేశస్థాయి

“మనమిప్పుడే కాకినాడ వెళ్ళిపోవాలి!” శివప్రసాద్

తల్లిని కంగారుపెడుతూ.

అనసూయమ్మ కొడుకువైపు విచిత్రంగా చూసింది.

“మరో రెండు మూడు గంటల్లో అందరూ బయల్దేరబోతున్నారుగా! ఆ కాస్తకే మనం విడిగా వెళ్ళిపోవడం దేనికి?” అందామె.



“లేదమ్మా! నాకు కాకినాడలో అర్థంటు పని వుంది!” అన్నాడు శివప్రసాద్ ఇక నింతేగాత్రమూ ఇక్కడ అరక్షణం కూడ వుండటానికి కుదరదన్నట్లుగా.

దీనివారం నుండి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు బస్లో అలేఖ్య సాయంత్రం ‘దీకి’ రమ్మని అమ్మనించింది.

బాదరూ తననే ఆస్తక్తిగా చూడటం గమనించి రావడం కుదరదని గద్దెగా చెప్పలేక “ఓ” అనేవాడు అతను.

అలా అనకపోతే అమ్మ, అమ్మ స్నేహితులు బస్ ఆపేసి హంగర్ స్ట్రయిక్

మనస్థాయి

గాని చేస్తారేమో ననిపించింది శివప్రసాద్ కి.

అలేఖ్య ఒక్కతే అయితే తనకంత ప్రమాదం లేదు. అసలామెతో ఒంటరిగా మాట్లాడాని మనసు ఉవ్విళ్ళూరుతోందికూడ.

కాని తనని అలేఖ్య పిలిచింది- తనతో స్టైల్స్ ఫింగ్స్ పంచుకోదానికి కాదు! ఆవిడ స్నేహితురాల్యంతా అక్కడ చేరి తననేవో ప్రశ్నలు వెయ్యాలట! ఆటో గ్రాఫ్స్ యివ్వాలట! సాయింత్రానికి ఎంతమందిని రెడీచేస్తుందో! వెళ్ళకపోతే బలవంతంగా ఎత్తుకుపోయేట్లున్నాయి వాళ్ళ ముఖాలు!”

ఒక్కోక్షణం ముందుకీ జరుగుతుంటే, ఆ అలేఖ్య మిత్రబృందంతో సరాసరి యిక్కడికే దాడి చేస్తుందేమోనని భయంగా వుండతనికి.

తనేమాత్రం అలక్ష్యంగా మరో రెండు గంటలుండిపోయినా వాళ్ళకు దొరికిపోయినట్లే!

అలా వాళ్ళకి దొరికిపోవడం కన్నా బాల్సన్స్ నోసెక్కి బేఆఫ్ బెంగాల్లోకి చూశేయడం నయం!

వాళ్ళమాపులు చూస్తూంటూనే కాలిబొటనవ్రేలి దగ్గర్నుండి వణుకు ప్రారంభమవుతోంది అతనికి.

అతని ప్రమేయం ఏ మాత్రం లేకుండానే అతనో రచయితగా చాటుకుంటుంది తెలిసిపోయేడు.

ఎంతోమంది ఆసక్తిగా, రెప్పవేయడం కూడ మరచిపోయినట్లుగా తననే గమనించడం అతన్ని సిగ్గుతో కృంగిపెట్టింది.

అతను నిజంగా రచయిత అయివుంటే ఆ థిర్ ఎలా వుండేదో! కాని...., ఫలివేషం వేసిన నక్కలా .. ఛీ! ఛీ! ఇందులో అసలు రచయితని చూసివుంటే..?

అసలీ పెళ్ళికి వచ్చి తను చాల బుద్ధి తక్కువ పనిచేసేడు.”

“ఎరక్కపోయి వచ్చి....” అని ఏడుస్తూపాడుకోవాల్సిన అగత్యం నిజంగా ఏర్పడింది శివప్రసాద్ కి.

ఆ అలేఖ్య నిజం చెప్పాలని ప్రయత్నించినా.... వింటేగా!

ఆ అమ్మాయిమీద మొదటిసారిగా విపరీతమైన కోపంవచ్చేసింది శివప్రసాద్ కి.

“ఈ అబద్ధాలు తన ప్రమేయం లేకుండానే ఒకదానిమీద మరొకటిగా పీరుకొని ఒక్కసారి పేకమేడలా కుప్పకూలిపోవడం ఖాయం! అప్పుడు తనపని.

“ఏంటంత కంగాడు! అర్జైంటు పనివుంటే నువ్వెళ్ళరా శివా! అమ్మ మాతో బాటుగా బస్ లో వస్తుందిలే! అప్పుగింతరికి అక్క- లేకుండా ఎలా?” అంది అతని పిన్ని సీత తోకక్కం చేసుకుంటూ.

శివప్రసాద్ ముఖం అనవాయిత్యంతో ఎర్రబడింది.

ఇక ఏం మాట్లాడ లేనట్లుగా గబగబా తన వస్తువులు సద్దుకోసాగేడు.

అతను ప్రముఖ రచయిత శివప్రసాద్ అనే విషయమప్పుడే పెళ్ళివిడిదిలో దాదానంలా పాకిపోయింది.

దాండుంది- ముఖ్యంగా నీస్లో వున్న ఆమ్మాయిలు అతన్ని చూసి గుసగుసలు పోవడం, పొందిచూడటం, చలుకరించాని ప్రయత్నించడం అననూయమ్మ కూడ గమనిస్తూనే వుంది.

ఈ కొన్ని గంటల వ్యవధిలో కొడుకు చేసిన మనకార్యమేమిటో అవిడకర్థం కాలేదు కాని.... ముల్తానితో అమ్మాయిల్ని ఆకర్షించగల సమ్మోహనా శక్తి ఏదో తన కొడుకులో వుందని గర్వపడేదామె అంతరంగం.

కెప్టెన్ డాక్ తల్లిని గమనించడం లేదు.

మరికొన్నిసార్లు ఆ పూలలాంటి విషయం పాకిపోయే ప్రమాదం కనిపించిందతనికి.

"నీకంటేనూ మేడ యింత గ్లామరుంటుందా?" అని ఆశ్చర్యపోయేదు కూడ.

"అలా చూడడం ఏమిటో కాని....దాం పెన్నేషనే సృష్టించేడు!" అని అమ్మాయిలెవరూ మౌనం చేసే మనస్తాపంగా.

దేవుడి పోషకం (విద్యుత్తు) తప్ప తన జీవితాన్నిలా చుట్టేసుకోవడమే ఆతనికి అభిప్రాయం!

అతనికొకటి అదే అదే అదే తనలా వెంటాడి వేదిస్తుందని ఏ మాత్రమూ భయం అతనికి ఉండదు!

దేవుని అనుభవం అతని అనుభవం మనసుని అదుపులో పెట్టకాని అతని దేవుని అనుభవం అతని అనుభవం అననూయమ్మ.

అతని అనుభవం గమనించడం.

ఒక కణం పడిపోయింది "అవును కాని శివా...." అంటూ ఆమె అతని వైపు చూసింది.

"ఏంటమ్మా!" అన్నాడతను తల్లివైపు తిరిగి చూసి.

ఆమె వెంటనే మాట్లాడలేక పోయింది.

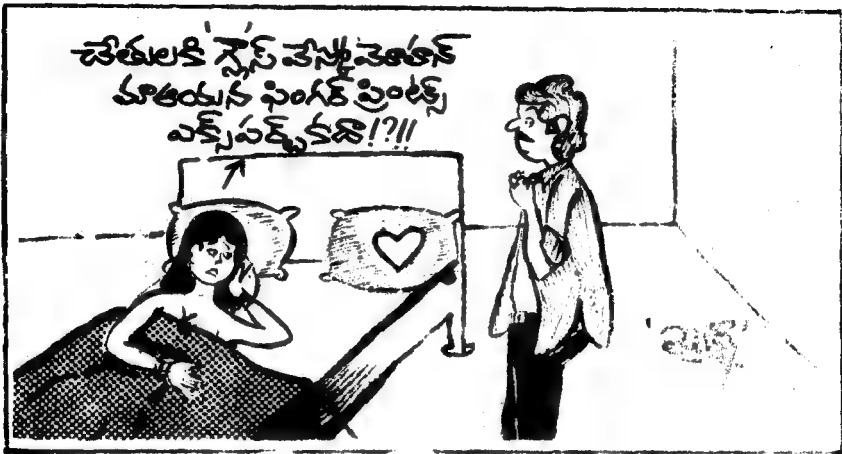
దమ్మ అవసరమైనప్పుడే తల్లి అలా సందేహాస్తూ నసుగుతుందన్న విషయం అతనికి అనుభవ ఫూర్వకంగా తెలుసు.

అందుకే "దమ్మమైనా కావాలామ్మా!" అన్నాడతనే జేబులోంచి పర్సు బయటికి తీస్తూ.

"దేవుని అనుభవం అతని అనుభవం మనసుకు చున్నట్లుగా.

"దేవుని అనుభవం అతని అనుభవం మనసుకు చున్నట్లుగా!" అన్నాడు శివప్రసాద్ దాగ్ లోకి వెళ్ళి.

దేవుని అనుభవం అతని అనుభవం మనసులో దిరుగువ్వ లొంగిచూసింది.



“నేపడిసిందానికి తిన్నగా నానా చెబుతావా?” అని అడిగింది.
 శివప్రసాద్ కూడ నవ్వి “అదేం ప్రశ్నమ్మా! చెప్పింది చెప్పింది...
 జవాబు చెప్పేనా?” అన్నాడు ప్రశ్నలతో. చేతులకి ఫింగర్ ప్రింట్స్
 కూర్చుని తలచుకుంటూ.

తన బట్టల కనాకరం చూడటం మానుకోవాలని అతని భార్య అంది.
 అది మానం.

తన బట్టల కనాకరం అతని భార్య అంది. అతని భార్య అంది.
 నవ్వుతో అతని భార్య చేతి అతని బట్టల కనాకరం చూడటం మానుకోవాలని అంది.

అలా అంది. ఇంతలావు చెబుతూ అతని భార్య అంది. అతని భార్య అంది.
 దిందిస్తున్నట్లే కనిపిస్తుందా తల్లీ కళ్ళకి.

ఆ అనుభూతిలో వున్న అనందం చూడటం అతని భార్య అంది.

అది చేదలం మాత్రమే అని పొందిన శ్రీ మూర్తికే పరిమితం.

అనసూయమ్మ చనువుగా అతని చేతిలోని దువ్వెన లేసుకొని కొడుకు తం
 తువ్వి “ఛ! ఛ! తండ్రినాం చేసి ఎన్నాళ్ళ యిందిరా బావా!” అంది దువ్వెనలో
 ముద్దీ చూస్తూ.

తల్లీ పమిట వెంగుతో ముఖం తుడుచుకుంటున్న శివప్రసాద్ తండ్రి
 “ఏం?” అన్నాడు అమాయకంగా.

“ఈ ముద్దీ చూడు నేను కుంకడు బావలతో పోస్టాచునీ... విడిచుకు
 వదిలిన పోస్టాచుతో పోవు! అలా అంది. అతని భార్య అంది.
 తిన్నట్లే చూడు తల్లీకోడు!” అంది అతని భార్య అంది.

ఆ మాటలే ఎవరో కిసుకొచ్చింది. అతని భార్య అంది.
 గాభరాగా చూడటం మానేడు.

ఎవరో యిద్దరుమ్మాయిలు అతనటు చూడగానే గణక్కున ఫక్కాకి రప్పకున్నారు.

శివప్రసాద్ సిగ్గుతో తల కొద్దేసి నట్టయింది.

కోపంగా తల్లి చేతిలోని దువ్వెన తుడబీక్కున్నాడు.

“నువ్వుంటే! మరి చిన్న పిల్లాడిలా చేసి మాట్లాడతావు! వాళ్ళు చూడటం వచ్చుతున్నారో!” అన్నాడు ఉక్రోశంగా,

మందారంలా కోపంతో ఎర్రబడిన కొడుకు ముహం చూసి అనసూయమ్మ ప్రితే నవ్వేసింది.

“ఇంతలోనే నీకేం పరువు నష్టం కాదులే! వచ్చిందగ్గర్నుండి చూస్తూనే ఉన్నాడు— ఈ పూరి అమ్మాయిల భాగోతం! ఎప్పుడూ మగాణ్ణి చూడనట్లు! ఇళ్ళకంటే ఒక అరసోలెడు ఉప్పతో దిప్పితియ్యాలి!” అంది.

శివప్రసాద్ తల్లి మాటలు పట్టించుకోలేదు.

గబగబా బాగ్ తీసుకొని “నేనెళ్ళాస్తాను మరి! రేపే మనం తిరిగి ప్రోటాబాదు బయల్దేరాలి!” అన్నాడు,

“అది కాదురా!” అంటూ మొదటి కొబ్బిందావిడ. “తొందరగా చెప్పమ్మా భాతు మళ్ళీ ఒన్ టైము దాటి పోతుంది!” అన్నాడు శివప్రసాద్ కొంచెం తీసుకుంటున్నట్టుగా.

“అదేరా! సింహాచలంలో నీతో బస్సెక్కినమ్మాయి....” అంటూ అగి కొడుకు కళ్ళతోకి చూసింది అనసూయమ్మ సందేహంగా.

తల్లి చూపులోని భావాలు చదివిన శివప్రసాద్ కొద్దిగా తడబడి “అమ్మాయి.... అవును.... అమ్మాయే!” అన్నాడు కంగారుగా.

కొడుకు తడబాటు చూసి అనసూయమ్మకి నవ్వు రాబోయింది కాని, నవ్వులే ఉన్నట్టే నిజం ఖచ్చితం చెప్పుడని బలదంతంగా నిగ్రహించుకొంది.

“చాగుండరా నీ మాటలు! సత్యంగా వున్న ఆ పిల్లని అమ్మాయి కొడవకానిరీ విసిరి గుండెలు కావాలి? నేనడుగు తున్నది ఎవరమ్మాయని!” అంది మెత్తగా.

చైతన్యమందు కలిగిన తర్వాత మోచిస్వామి గుర్తరాజ్య సమితి యెవరో అడగడం ఆ సందర్భంలో అప్పుడతని చేయించాడు. ఆ సమావేశం ముగిసాక ఆయనకు అందరినీ ఉద్దేశించి మాట్లాడాడు.

“మన విధంగా అందరినీ అందరినీ మన స్వేచ్ఛలను ఉపయోగించుకొని అందరినీ చూడాలి. ఇతరాలతో అందరినీ చూడాలి. నేనూ అందరినీ చూడాలి, నీవూ అందరినీ చూడాలి. ఈ అర్థం మనముందే వైపు నుంచి వచ్చిన సమావేశం సందర్భంగా సర్దుబాటుచేయాలి.”

“నాకు తెలీదమ్మా! అమ్మయే....నాతో వచ్చి మాట్లాడిందంటే!” అన్నాడు గాభరాగా.

కొడుకు మాటలు ఎవరైనా వింటున్నారేమోనని అటూ ఇటూ దిక్కులు చూసింది అనసూయమ్మ.

“షే! ఎవరైనా వింటే నవ్విపోతారు. ఆడపిల్ల పాదీ రైర్యం నీకు లేనందుకు! ఇంకకీ ఆ అమ్మయి నీకు నచ్చిందా?” అంటామె తెలివిగా.

తల్లి మాటలకి అతని ముహం సిగ్గుతో ఎర్రబడి పోయింది.

“ఏంటమ్మా నీ మాటలు! నాకు పైం లేదు వస్తా!” అంటూ బాగ్ లీసుకొని ఎవరో తరుము తున్నట్టుగా విడిదిలోంచి బయటపడ్డాడు శివప్రసాద్.

అమ్మయి నచ్చలేదనో.... మరేదో అయిష్టంగా మాట్లాడనందుకు అనసూయమ్మ అనుమానం మరింత బలపడింది.

“పిచ్చి సన్నాసి!” అంటూ నవ్వుకుందామె.

“అక్కా!” అంటూ పక్కగదిలోంచి గట్టిగా కేకపెట్టి పిలచింది సీత.

అనసూయమ్మ ఆలోచనల్లోంచి బయటపడి “వస్తున్నా!” అంటూ ఆ గది వేపు నడిచింది.

హాల్లో దరిదాపు యాభయి సంవత్సరాలున్న వ్యక్తి ఒకతను కూర్చుని వున్నాడు.

తెల్లమచ్చలకు చికిత్స



తెల్లమచ్చలు నయంకాని వేమీ కాదు. సకాలంలో నరైన చికిత్స చేస్తే మిగిలిన జబ్బులలాగే ఇది కూడ నయంచేయొచ్చు. మా విరంతర పరిశోధనల ఫలితంగా తెల్లమచ్చ (బొల్లి)ను నయం చేయటంలో మేము విజయం సాధించాం. ఈ మందు ఎంత శక్తివంతమైందంటే ఎంతవేగంగా తగ్గిస్తుందంటే-ఉపయోగించిన



వెంటనే చర్మం రంగు మారటం ప్రారంభిస్తుంది, కుదుళ్ళను నాశనం చేస్తుంది. మరియు చర్మం యొక్క సహజరంగును త్వరగా పునరుద్ధరిస్తుంది. ఇతర వైద్యులతో మీరు విసిగిపోయింటే మా మందును ఒక్కసారి వాడినంతనే మీకు తృప్తి కలుగుతుంది. మీ జబ్బును గురించి పూర్తి వివరాలు వ్రాసి మా ఉచిత నలహాను అడగండి.

SHRI AYURVEDIC PHARMACY (P.O.)
P.O. KATRI SARAI (GAYA)

సీత గోదకి జారబడి ఆయనతో మాట్లాడు తోంది.

అతను అనసూయమ్మని చూడగానే "నేను గుర్తున్నానా అక్కయ్యా!" అన్నాడు వరుస కలుపుతూ

అనసూయమ్మ అతని వైపు ఆయోమయంగా చూసి "ఎవరూ" అన్నట్లుగా చెల్లెలి వైపు చూసింది.

"మన అర్జునరావు అన్నయ్య బలరామయ్య రాతగారి కొడుకు!" అంటూ వరుసలు చెప్పింది సీత.

అనసూయమ్మ గుర్తు తెచ్చు కుంటున్నట్లుగా నవ్వింది.

"ఇంకా ఏం గుర్తుందానలే! రాక పోకలుండేగా! ఎప్పుడో చిన్న తనంలో కాకినాడలో అనుకుంటా.... అఖిరి సారి చూసేను. ఎంత మారిపోయేవక్కయ్యా! ఆ రూపమే లేదు!" అన్నాడు అర్జునరావు బాధపడుతున్నట్లుగా,

ఆ రోజులు గుర్తొచ్చినట్లుగా అనసూయమ్మ ముఖం వ్హనమయ్యింది.

"ఇప్పుడు వర్ణమలే అన్నయ్యా! అక్కయ్య ఆ కష్టాలన్నీ గద్దెకేక్కిసినదే! శ్రీరామ చంద్రుడిలాంటి కొడుకు! ఒక్కక్షణం ముందొచ్చివుంటే చూసేవాడివి!" అంది సీత నవ్వుతూ.

"నిజంగానా! ఏం చేస్తున్నాడు?" అంటూ వివరాలడిగేదాయన.

అనసూయమ్మ కొడుకు చేస్తున్న ఉద్యోగం సంగతి చెప్పింది.

"బాగుంది! ప్రయోజనకరమైనదన్న మాట! సంబంధాలేవైనా చూస్తున్నావా?" అన్నాడు అర్జునరావు సీత యిచ్చిన కాఫీ తాగుతూ.

"నా తెవరున్నారూ ఆ సంగతులు చూద్దానికి! వాడికా పెళ్ళి ధ్యాసలేదు!" అంది అనసూయమ్మ దిగులుగా.

"బాగుంది! కల్యాణం వస్తే ఆగుతుందా! ఎప్పుడో చిన్నప్పుడు చూసేను వాణ్ణి! ఎర్రగా బుర్రగా బాగానే వుంటుంటాడు మా పిల్ల పెంకిది! లేకపోతే నా అట్టణ్ణి చేసుకునే వాణ్ణి!" అన్నాడాయన నవ్వుతూ.

"మాకంత అదృష్టమా!" అంది అనసూయమ్మ నిరాశగా.

"ఇందులో అదృష్టమేముంది? మీ వాడికి పెళ్ళాం, మా పిల్లకి మొగుడూ కావాల్సిందేగా! ఎలాగ్నీ దాన్ని తల్లిలేని పిల్లని కాస్తగరాంగా పెంచే చెడగొట్టేను. అది పెళ్ళంటే పెళ్ళి.... పెదాకులంటే పెదాకులు చెయ్యాలిందే! అయినా ఒక ప్రయత్నం చేద్దాం! వెళ్ళగానే మీ వాడి పొడో ఒకటి పంపించు. మా అమ్మాయి దేవరీ మీద పెట్టి ఒకట్రయర్ వెస్తాను!" అన్నాడాయన హాస్యరీతితో.

అనసూయమ్మ ఆయన మాటలకి నవ్వి 'అలాగే' అన్నట్లుగా తలూపింది.

అనసూయమ్మ ఎర్రని చీటిమీద వ్రాసిస్తూ "పెళ్ళికి రాలేదేం అన్నయ్యా!" అంది సీత.

"ఎక్కడమో ఆ వయసుననీ వచ్చే ఏకకదరైతే ఏం తెంటానో అని

శక్తి ప్రాదక్షిన్యం



శ్రీచింత: విక్రమా ఫిలింస్, శ్రీకెడ్.వి.యం.సి. ఫిలిం సిస్టమ్స్ బుల్డింగ్.

బయటికి రానివ్వడం లేదు అమ్మాయి ! ఇప్పుడయినా సముద్రపుబొద్దుకని యిలా చక్కా వచ్చేను. ఎన్నాళ్ళయిందని మిమ్మల్నిందర్నీ చూసి" అన్నాడు అర్జునరావు ఆప్యాయంగా.

"మొత్తానికి అమ్మాయి అదుపాజ్ఞలలో చిక్కుకున్నావన్నమాట !" అంది సీత నవ్వుతూ.

"నిజమే ! అమ్మాయికి పేరుకి నేను తండ్రినే కాని...నిజానికి ఆమెలో కన్నతల్లిని చూసుకుంటున్నాను. మన చేతుల్లో లాలింపబడ్డ పిల్లలు పెద్దవాళ్ళయి ప్రేమతో మనల్ని శాసిస్తుంటే...ఆ అనుభూతి మాటల కందనిది ! నా రాజీపోయి ఇన్నాళ్ళయినా నేను బతికున్నానంటే....నా కూచరికి నా పట్లవున్న వాత్సల్యమే!" అలా చెబుతున్నప్పుడు ఒక రకమైన ఆనందోద్వేగంతో ఆయన కంఠం సన్నగా వణికింది.

అనసూయమ్మతో పాటు సీత కూడ చలించిపోయినట్లు చూశారతనివైపు.

"ఆనలు సంగతి చెప్పడమే మరచిపోయేను. మా వాడు రచయితలు కూడానా ! ఈ సంగతి పప్పుడే పెళ్ళియింట్లో అమ్మాయిలు గుసగుస లాడుతుంటే తెలిసింది. మా అక్కయ్యయినా చెబితేగా !" అంది సీత అక్కగారి వైపు నిఘారంగా చూస్తూ.

అనసూయమ్మ చెల్లెలివైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది. అప్పటి కర్తవ్యమయ్యింది- అమ్మాయించెందుకంత ఆసక్తిగా తన కొడుకుని గమనిస్తున్నారో !

ఎంతో మందిలో లేని ఒక ప్రత్యేకత తన కొడుకులో వుందనుకునే సరికి ఆమెకు కాస్త గర్వం కూడ కల్గింది.

"అలాగా ! నేను పాత మనిషిని కదా ! ఇప్పటి కుర్ర రచయితం గురించి తెలియదు !" అన్నాడు అర్జునరావు సంత్రమంగా.

"నాకు మాత్రం యిలాంటివేం తెలుసు ! ఏదో వాడి గదిలో కూర్చుని అర్థరాత్రి వరకూ రాసుకుంటూనే వుంటాడు! కథలే కాటోలు!" అంది అనసూయమ్మ కాస్త గర్వంతో కూడిన అమాయకత్వంతో.

"మరి నేనెళ్ళాస్తాను. వెళ్ళగానే ఫోటో పంపడం మాత్రం మరచి పోకు!" అన్నాడాయన గుమ్మం దాటుతూ.

ఆవిడ అలాగేనంటూ తం వూపింది.

ఆ అందమైన సాయింత్రం దాదాపు మీద చేరిన అల్పేక్ష మిత్రబృందం ముఖాల్లో ఒకలాంటి ఆనందాన్ని తాండవిస్తోంది.

అందరూ మాదిమాటికి వాచించేవు చూసుకుంటూ నిట్టూరుస్తున్నారు. మరో ఖాళీ అకగా వీధిపైగా చూపులు సారిస్తున్నారు.

కూర్చు కనుమల వెనుక ఎర్రబడిన ఆకాశాన్ని చిరుచీకటి పరదాలు మెల్లి

ప్రముఖ హాలీవుడ్ దర్శకుడు జాన్ ఛోర్ట్. ఎక్కువగా నావహో, చెయిన్నీ తెగలవాడితో వెస్టర్న్ సినిమాలు తీర్చాండేవాడు. “చెయిన్నీ అటమ్” చిత్రం రెవ్ ఇండియన్స్ మీద సానుభూతి కలిగించే విధంగా నిర్మించబడింది. ఆ చిత్రంలో ఛోర్ట్ నిన్నాల్లో ఎక్కువగా నటించిన జాన్ వెన్ లేకపోవడం గమనించి నావహో ఒకరను ఛోర్ట్ నడిగాడు “ఈ సినిమాలో మీరు గెలుస్తామని జాన్ వెన్నని తిసుకోలేదు ఏదీ?”

మెల్లిగా కప్పతున్నాయి.

నీలంరంగు మిశ్రమం చేసిన ఫ్లేట్ లో, నల్లరంగు బ్రష్ పడేసినట్లుగా సముద్రం క్రమక్రమంగా నల్లబడుతోంది!

దాదా మీద అమర్చిన దీబుల్ మీద పరచిన తెల్లటి గుడ్డలు గాలి విసురికి కదలున్నాయి. వాటిమీద అమర్చిన ఫ్లవర్ వాజు పడిపోతుందా పట్టుకుంటూ అడిగింది వినోద “ఈయన గారింకా వస్తారని ఆశ వుందా నీకు?” అంటూ.

“దెఫినిట్ గా వస్తారు!” అంది అలేఖ్య ఎంరో నమ్మకంగా పిథివైపు చూస్తూ.

“ఇంకా ఎప్పుడు? అర్ధరాత్రా?” అంది మరో అమ్మాయి చిరాగ్గా.

“పగటి వెలుగులో అమ్మాయిల మొహాలు చూడాలంటే భయమేమో!” మరో అమ్మాయి కొంటెగా నవ్వుతూ.

“పొద్దుదే మన మజాకా కాస్త రుచి చూసేడుగా! ఇంకేం వస్తాడు! నాకు నమ్మకం లేదు!” అంది ఇంకో అమ్మాయి.

“ఇంతకీ మనకి భయపడే పేండిచ్చేడంటావా?” సందేహంగా అడిగింది వినోద.

“అయినలాంటి వాళ్ళని చూడటం మనకి అరుదైన విషయం కావచ్చు కాని- మనలాంటి వాళ్ళని ఆయన రోజుకి డజను మందిని స్టడీ చేస్తుంటారు. ఆయన రచయిత! మైండిట్!” అంది అలేఖ్య కోపంగా.

స్నేహపూర్వకంగా అలేఖ్య వైపు చిత్రంగా చూసేరు.

“అది అతని మీద ఈగని కూడ వాలనివ్వడం లేదు!” అందొకమ్మాయి నవ్వుతూ.

“అది మనందరి కంటే చాల వెనుక అతని రచనలు చదవడం ప్రారంభించింది. అందుకే అంత యిది! ఎక్కడో విన్నాను, కొత్తమతం తీసుకుంటే గుర్తు లెక్కువట!” అంటూ వెక్కిరించింది వినోద.

అలేఖ్య వినోదవైపు చురుగ్గా చూసింది

ఏమోదో!
అలా వెళ్ళానో!



ఇవప్రసాద్ అన్నమాట తప్పింది. తప్పించుకున్నాడని ఆమెకి లోలోపం చాల బాధగానే వుంది. అసలీ కోతి మూకనంతా చేర్చుకుండా ఒంటరిగా ఏ దిక్కో రమ్మంటే అతను తప్పక వచ్చేవాడేమో! తనే పొరబాటు చేసింది. ఏళ్ళంతా తను ఆభిమాన రచయితతో కాస్తేపు ఇప్రోగోష్టి ఏర్పాటు చెయ్యమంటే వాళ్ళమాట తీసేయ లేకపోయింది. పొద్దు సంహారంలో ఏళ్ళు చేసిన అగదానికే అతను అంబాజీపేట అముదం తాగినట్టుగా ముఖం పెట్టేడు. అందుకే తెలిసి.... తెలిసి ఏళ్ళ చేతికి దిక్కడం యిష్టం లేక తప్పించుకున్నాడా?" అర్థం కావడం లేదు ఆలేఖికి.

చూస్తుండగానే చీకటి దట్టంగా నాల్గదిక్కుల్ని ఆక్రమించింది.

ఏడుల్లో రద్దీ తగ్గడం చూశానేమో సముద్రపు మోష స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది.

సెర్పిలైటు ప్రమణాలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఆకాశంలో నక్షత్రాలు ఒక్కొక్కటిగా పొడుస్తున్నాయి.

ఇక అతను రాదని మనసు స్పష్టం చేస్తున్నా ఏ కథమన్నా రాక పోతాడా అనే ఆశమాత్రం ఆమెలో పూర్తిగా అడుగంటి పోలేదు.

గుండెల్లోంచి ఉదికి వస్తోన్న నిరాశని, నిస్సహని తట్టుకో లేనట్టుగా ఆమె కళ్ళు తడి అయ్యాయి.

అలేఖ్య స్నేహితురాళ్ళకేమీ పట్టలేదు.

"ఇక ఆ మహానుభావుడు తప్పించుకున్నట్లే! మరమెంత సేపు కడుపులు మాడ్చుకుంటాం!" అంటూ ఒక తిండిపోతు అమ్మాయి అనడమే తడవు మిగతా వాళ్ళు దాని కోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్టుగా బ్రేల్లో అమర్చిన పేకట్టుమీద విరుచుకు పడ్డారు.

"నువ్వెన్నయినా చెప్పు! అతనికి తనే మహారచయితనని చాల గర్వం. అందుకే ఇలా వస్తానని చెప్పి మరి దగా చేసేడు" అంది ఒకమ్మాయి అలేఖ్యవైపు ఓరగా చూస్తూ.

“ఉండే తప్పేం కాదులే! నీకు లేదూ గర్వం! చలానా రచయిత కద
బాగుండన్న పుత్రరం పడినందులే పత్రిక పట్టుకుని వారం రోజులు కాలేబీ చుట్టూ
తిరిగేవు! మరి నీలెవెట్లో వూహించుకుంటే అతనిచెంత గర్వం వుండాలి!” అంది
అలేఖ్య వెక్కిరింపుగా.

“చెప్పేనుగా అలేఖ్య అతన్నంటే వూరుకోదని!” అంది ఆ అమ్మాయి
వెటకారంగా.

“ఏది ఏమైనా అడ్మిన్స్ట్రేటివ్ గర్వం వుండకూడదు!” అంది వినోద.

“నిజమే! వుండకూడదు! అతనే అనివార పరిస్థితులవల్ల రాలేకపోయేదో
ఏ మాత్రం ఆలోచించకుండా ఎందుకలా ఎవరికి తోచిన వ్యాఖ్యానాలు వాళ్ళు
చేసేయ్యడం!” అంది అలేఖ్య కోపంగా.

ఇంత చిన్న విషయానికే ఆ అమ్మాయి కళ్ళు ఫిర్రబడి పోవడం అలేఖ్య
స్నేహితురాళ్ళకి ఆశ్చర్యాన్ని కల్గించింది.

ఆసలు అలేఖ్య బాధ అక్కచెవరినీ తెలియదు. తనతో ఇంత దగ్గర
అనుబంధం వుండికూడ అతను పట్టనట్లు నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తించేదన్న విషయం
ఆమె మనసుని గాయం చేస్తోంది.

తనపట్ల నిర్లక్ష్యమా? నిరాసక్తతా?

—ఎంతో మందిలో తనూ ఒకరి కాదుకదా!

క్రివేణి® ఇంకు

**గమ్
ఆఫీసుపేన్స్**
వాడి.

వాటి విశిష్టతను
గమనించండి.



16:1221-71



తయారుచేయువాడు:

కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ

751, తిరువత్తియూర్ హై రోడ్, మద్రాసు-600 081

అలా అనుకోగానే ఆమె సున్నితమైన శరీరం చిగురాకులా కంపించి పోయింది.

రాబోతున్న కన్నీళ్ళని బలవంతంగా నొక్కిపట్టిందామె.

సరిగ్గా అప్పుడే ఇంటిముందొక ఆటో ఆగినశబ్దం !

అందరి దృష్టి అటు మళ్ళింది !

శివప్రసాద్ కాని వచ్చేదేమోనని అందరూ చిలచిల లాడుతూ పట్టగోడ దగ్గరికి పరిగెత్తుకొచ్చేరు.

అలేఖ్య ఓణం అదోలా అయ్యింది.

అతను కాని వచ్చేదేమోన్న ఆక యింకా మనసులో మిణుకు మిణుకు మంటూనే వుంది ! అయినా వెళ్ళి చూడాలంటే ఆదోలాంటి టెన్షన్ !

మెల్లిగా తనూ పేరాపెద వాల్ దగ్గరికి నడిచింది.

ఆటో దిగి ఆయాసంగా మీటర్ రీడింగ్ పే చేస్తున్న తండ్రిని చూడగానే ఆమెని నిరాశ మళ్ళి నిలుపునా కప్పేసింది.

జారి పడబోతున్న కన్నీటి చుక్కని స్నేహితులకి కనిపించకుండా తుడుడుకుంది.

గేటు తీసి రాబోతున్న అర్జునరావు పైకి చూసేడు.

దాబా మీద దీపపు కాంతిలో కలువపుల స్వచ్ఛంగా కళకళలాడుతోన్న అమ్మాయిల ముఖాల్ని చూడగానే ఆయన ముఖం వికసించింది.

“ఏంట్రా, వైన సమావేశమయ్యేరు ?” అన్నాడాయన నవ్వుతూ

“ఒక చిన్న పార్టీ చేసుకుంటున్నాం బాబాయ్ గారూ !” అంది వినోద.

“ఏంటి విశేషం ?” అంటూ ఆయన మెల్లిగా మెద్దెక్కివాళ్ళతో కలిసి పోయేడు హుషారుగా.

వినోద ఆయనకి స్వీటందించబోతే ఆయన అలేఖ్య వైపు చూస్తూ “వద్దులే ! నేను తినకూడదుగా !” అన్నాడు జాలిగా. తండ్రి ముహూం చూస్తే నిజంగానే జాలి పుట్టుకొచ్చింది అలేఖ్యకు.

‘ఈ రోజుకి తీసుకోండి !’ అంది నవ్వుతూ.

ఆయన ఆనందంగా స్వీటందుకుని తింటూ ‘ఇక చెప్పండి, ఈ తరంగం మంలా దేనికో !’ అన్నాడు అక్కడే వున్న ఓ కుర్చీలో కూలబడుతూ.

“ఏం లేదంకుల్ ! ఈ రోజు ఒక ప్రఖ్యాత, సంచలన, యువరచయిత పౌద్ధుట పెళ్ళిలో కలిసేరు. సరేకదా సరదాగా పార్టీ యిద్దామని మర్యాదగా పిలిస్తే.... తప్పించుకున్నాడు ఇంతకి మా రసగుల్లాలు, జీడిపప్పు పకోడి అతనికి ప్రాప్తంలేదు.” అందొకమ్మాయి శివప్రసాద్ మీద జాలిపడిపోతూ.

“ఎవరమ్మా అతను ?”

“శివప్రసాదని నీకు తెలియదులే అంకుల్ !” అంది వినోద. అర్జునరావు



LAKSHMI Pubs

మహాశ్వేతి మూవీస్

ఆర్ద్రం

యస్.వి. వెంకట్రాణ్ • అనిల్ కుమార్

అతోచనగా చూస్తూ 'శివప్రసాద్ ?' అన్నాడు.

"నువ్వు చదివేవా అంకుల్ ఆతని నవల్లు?" అంటూ ఆశ్చర్యంగా అడిగిందికొక అమ్మాయి.

అర్జునరావు జవాబు చెప్పకుండా జేసులో కాగితం తీసి చూసి.... "అతను ప్రొద్దుట సింహాచలం పెళ్ళికి గాని వచ్చేడా?" అన్నాడు.

అలేఖ్య తండ్రివైపు విస్మయంగా చూసి 'నీకు....నీకాయర తెలుసా డేజీ!' అంది.

"నా కతను డైరెక్టుగా తెలియకు కాని....వాళ్ళమ్మ తెలుసు. అతను వాళ్ళ పిన్ని కొడుకు రాజా పెళ్ళికి వచ్చేడు!"

'అవునా!' అంది అలేఖ్య పట్టలేని సంతోషంతో.

"అవునరా! మీరంతా మీ స్నేహితురాలి పెళ్ళం చే ఎవరిదో అనుకున్నాను ఇంతాదేసి పెళ్ళికొడుకు మా సీత కొడుకే!" అన్నాడు అర్జునరావు గర్వంగా.

వాళ్ళంతా అర్జునరావు కేసి అర్థం కానట్లుగా చూసేరు.

"ఇంకా అర్థం కాలేదా మీకు! మీ రచయిత శివప్రసాద్ మీ స్నేహితురాలి తర్తకి అన్నగారవుతాడు! ఇప్పుటి కయినా తెలిసిందా?" అన్నాడాయన నవ్వుతూ.

వాళ్ళందరి ముహూర్తం చెప్పలేనంత ఆనందం లాడబించింది. శివప్రసాద్ తమకి దాం దగ్గర వాడయిపోయినట్లుగా ఫీలయి పోసాగేరు.

"సీత యిప్పుడే చెప్పింది. అతనేవో కథలపీ రాస్తాడని!" అన్నాడు అర్జునరావు వాళ్ళకి కావాల్సిన ఇన్స్పిరేషన్ తను యివ్వగల్గుతున్నందుకు ఒక విధంగా సంతోష పడుతూ.

"మై గుడ్ నెస్! ఆవిడ బెప్పేవరకూ మీకు తెలీదన్నమాట!" అంది ఎనోడ నెత్తిమీద చెయ్యిపెట్టుకొని.

"ఈ వయసులో ఈ కుర్రకారు కథలు చదవడానికెక్కడ కుదురుతుందమ్మయ్!" అన్నాడు అర్జునరావు.

అలేఖ్య మెల్లిగా తండ్రి పక్కకొచ్చింది.

ఆ అమ్మాయి మనసులో కొటి సందేహాలు సముద్ర తరంగాల్లా లేది ఒకదానితో మరొకటి పోటి పడున్నాయి.

"డేజీ!" అంటూ పిలిచింది మెల్లిగా.

అర్జునరావు కూతురి వైపు తిరిగి 'ఏంటి బేబీ!' అన్నాడు.

"ఇంతకీ....నువ్వుకాయరతో మాట్లాడేవా డేజీ! ఇప్పుడాయన మన యిండి కొస్తున్నట్లుగా చెప్పలేడా?" అంటూ అడిగింది అలేఖ్య మెల్లిగా.

"మాట్లాడే వాడే! నేను వెళ్ళేసరికే అతను వెళ్ళిపోయేడు!" అన్నాడు అర్జునరావు.

"ఎక్కడికి!" కంగారుగా అడిగింది ఎనోడ.

చున్నిల్ ఓసారి దారిన పోతుంటే ఓ పాప ఎదురొచ్చింది.

“గుడ్ మార్నింగ్ అంకుల్! ఎక్కడికెళ్తున్నావ్” అనడిగింది పాప.

“ఇంటికి ‘టీ’ తాగటానికెళ్తున్నాను! నువ్వెక్కడికెళ్తున్నావ్ పాపా?”

“నేనూ ఇందలే! ‘టీ’ ఉంచో రేదో చూద్దానికి”

చున్నిల్ తన ఆత్మకథలో ఈ విషయం పసావిస్తూ ఆ చిన్న జవాబు తనపై ఎంత ప్రభావం చూపిందో నాలుగయిదు పేజీలు చాచాడు.

“కాకినాడ! ఓక్కడ అణం ముందొస్తే మా వాణ్ణి చూసేవాడివి కదా అంటూ ఎంతో ఇదయింది అనసూయమ్మ, రేపు...గోదావరి ఎక్స్ ప్రెస్ కి వాళ్ళమ్మని తీసుకొని పైద్రాచాడు వెళ్తాడట!” అంటూ మిగతా వివరాలు తాపీగా తెప్పించు అర్జునరావు.

అవమానంతోనూ, అశాభంగంతోనూ అక్కడ వాళ్ళందరి ముఖాలు ఆదోలా అయిపోవడం ఆయన గమనించలేదు.

అలేఖ్య కళ్ళలో చెప్పలేని నిరాశ, నిశ్చయ వోటు చేసుకొన్నాయి. ఆమె వెంటనే స్వల్పన మెట్టు దిగి క్రిందకి వెళ్ళిపోయింది.

వినోద నిటారుగా నిలబడి “మమ్మల్ని పూర్వం చేసేదన్నమాట!” అంది.

ఆ అమ్మాయి గొంతులో తీవ్రభంగపాటు తారాకు అవమానం కదలాడింది స్పష్టంగా.

వెంటనే ‘అయిడియం’ అంటూ చరచతా మెట్టు ఉరుకుతున్నట్లుగా క్రిందకి దిగింది వినోద.

మిగతా వాళ్ళు వినోద ఏం చేయబోతుందో తెలియక ఆశ్చర్యంగా అనుసరించేరు.

వినోద వెంటనే టెలిఫోన్ దగ్గరకెళ్ళి ఒక వెంటర్ డయర్ చేయసాగింది.

వినోద ఎవరికి ఫోన్ చేస్తుందో అర్థంకాక అలేఖ్య ఆ గదిలో కొచ్చింది.

‘ఎవరికి? ఎక్కడికి’ అన్న అలేఖ్య ప్రశ్నలు ఆమె వినిపించుకోలేదు.

మరో నిమిషంలో కనెక్షన్ దొరికింది.

“హలో! కాళ్యా! నేను వినోదని! అవును వైజాగ్ నుండే! రేపు సాయంత్రం....గోదావరికి శివప్రసాద్ అవును సంచలన రచయిత శివప్రసాదే.... ఆ...కాకినాడ కంపార్టుమెంటులో ఖచ్చితంగా వుంటాడు....రాజమండ్రి కోటా కూడ అందులోనేగా! ఆయన గారికి అభిమానులంటే పిచ్చిక్రేజ్! ఇక్కడా మేమంతా చేసిన పిచ్చిప్రశ్నలకి ఎంతో....ఓపిగ్గా జవాబులిచ్చేడు! ఆదోగ్రావులు కూడ తీసుకున్నాం. మీరు కూడ....అంతా వెళ్ళండి!....దైము....దాం తక్కువంటావా? హర్షాలేదు! ఆయన చేతివేళ్ళలో కంప్యూటర్ నిస్టమ్ వుంది...

నిమిషానికి ఆరవై సంతకాలు చెయ్యగలడు!....మీ క్లాస్ మేట్స్ ని అందర్నీ తీసుకెళ్ళు...మరచి పోవద్దు. బెస్టాఫ్ లక్ !” అంటూ కసిగా రిసీవర్ని హాక్ మీద పెట్టేసింది వినోద.

అలేఖ్యతో పాటు ఆమె స్నేహితురాండ్రంతా మతి చెదిన వాళ్ళలా ఆశ్చర్యంగా చూసేరు వినోదవైపు.

మొదటగా అలేఖ్యే తేరుకొని అడిగింది “ఎవరికి నువ్వు ఫోన్ చేసింది ?” అంటూ.

“నా కజిన్ కాల్యాయినికి, అది విమెన్స్ కాలేజి యూనియన్ లీడర్. ప్రాక్టికల్ జాక్స్ అంటే దానికి ప్రాజెం. వందమందిని తక్కువ తీసుకెళ్ళడు!” అంది వినోద వేళ్ళు విరుచుకుంటూ

“చ! చ! దాం రప్పపని చేసేవే!” అంది అలేఖ్య కంగారుగా.

“అతని కంటేనా! తప్ప ఒప్పులేం లేవు! చిన్నఫన్! ఈ డెబ్బకి మహారాజయితగారి చెయ్యి మూడు రోజులు పనిచెయ్యదు. చెయ్యికుంటాడులే అమ్మాయిల సంగతి!” అంది వినోద తల నిర్లక్ష్యంగా ఎగరేస్తూ.

వినోద చేసిన పనికి అలేఖ్య తప్ప మిగతా మిత్రబృందం అంతా ఎంతగానో సరదా పడిపోయింది.

ఆ మర్నాడు రాజమండ్రి స్టేషన్లో జరగబోయే సంఘటన్ని ఇప్పటి నుండే పూహించుకుంటూ నవ్వులతో ఇళ్ళదారి వచ్చేరు.

○ ○ ○

అందరూ వెళ్ళిపోగానే అలేఖ్యని విపరీతమైన ఒంటరితనం ఆవరించేసింది.

శివప్రసాద్ ఎందుకు తననింక అలక్ష్యం చేసి వెళ్ళిపోయేదో ఆమెకు అతువట్టలేదు.

తనని చూడగానే అతని కళ్ళలో మెరిసే మెరపులో కుటిలత్వం కనిపించలేదామెకు !

అనుకోకుండా తిరిగి గమ్మత్తుగా కలిసి, గుండెలో ఒదిగి నిశ్చింతంగా వున్న ఆకర్షి, కౌరికర్షి తన ఉనికితో ఉవ్వెత్తున కెరటాల్లా లేవగొట్టి తనకేం సంబంధం లేనట్లు వెళ్ళిపోయేదంటే...?

అలేఖ్య ఆ నిజాన్ని భరించ లేకపోయింది.

ప్రేమలోని వ్యధ గుండెని కుదిపి కన్నీటి రూపంలో బయటపడింది. అప్పుడుగాని మనశ్శాంతి లభించలేదామెకు.

ఆ రాత్రి ఆమెకు సుదీర్ఘమై మొదటిసారిగా జీవితంలో భరించలేని ఆవేదనకి గురిచేసింది.

ఇంకా వుంది

సందర్భత్రై(రణీ)ఆపనలు

తెలిపే కిల్పి

సుజ్ఞాతపిల్లని
వెక్కిరింబుదిను
అవును మరే
కనుసుజ్ఞాత
కన్నెపిల్లని
వెక్కిరింబుదిను
ఎంతటి దులిపిస్తానో
కన్నుకలిపి
గుండెదులిపి
మనసుమలిపి
పెళ్ళికి బంపే వయసులిపి
నిజంగి భవే బలిపి

వ్యవస్థ-అవస్థ

క్షణికమైన
అక్షణికమైన
దాబ్బుతీసుకొని
చేసే సంసారం
ఆడపైతే వ్యభిచారం
మగపైతే ఆచారం
అందుకే
వైవాహిక వ్యవస్థలా
వివేకతో పడిపోయే వారు
తోవేలగా నిలబడి పోలేరు



నాకు తెలిసిన శకుంతలని

పరిచయం చేస్తాను.

సిరిపురం జగన్నాథం పండితులంటే మా సీమలోని నాలుగు జిల్లాల్లోనూ మంచి పేరు. ఆయుర్వేదంలో దీర్ఘ, అర్చకత్వంలో గురుత్వం వుంది. ఆయన ఏడుగురు సంతానంలో ఆరోపిల్ల శకుంతల. ఎప్పుడూ పూజలూ, పునస్కారాలూ, స్నానాలూ, జపాలూ, మందులూ-మాకులూ సాగిపోయే వాతారవణం అయినా... పిల్లల్ని ప్రయోజకుల్ని చేయాలన్న అవసరాన్ని గుర్తించిన లోకికుడు.... శకుంతల తండ్రి. ఫలితంగా ఆమె అన్నలు మంచి ఉద్యోగాల్లో స్థిరపడితే ఆమె బియ్యేడాకా చదువు కొచ్చింది.

ఏదాది క్రితం రామ్మూర్తిలో ఆమె పెళ్ళిని ఉన్నంతలో ఘనంగానే వెళ్ళబడ్డారు. జగన్నాథంగాడు.

కాశరాని కొచ్చిన రెండోనెంలోనే భర్త పద్ధతులు, మెట్టనింటి పరిస్థితులూ అవగత

మైనై శకుంతలకి. మూకుబెడ్ రూములున్న ఆధునిక భవంతిలో నివసిస్తున్నా ఆమెకు ఆ ఇల్లు ఇరుగ్గానే తయారైంది. ఎప్పుడూ జ్వరం తగిలినట్టే అనిపించసాగింది.

అవ్యక్తమైన అశాంతి, కోపమూ, ఆవేదనా, ఆందోళనా మొంతెత్తిరోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ ఆమెలో అవన్నీ మొక్కలుగా, బెట్టుగా, పెరగసాగినై.

“నాన్న ఎప్పుడూ ఇంతే. ఇప్పుడే పెళ్ళికి తొందరే మిటని అంటే విస్తేడు...” అని తనలో తాను చాలాసార్లు అనుకునేది శకుంతల. వాస్తవం తన పాత కలల్ని పక్కకి నెట్టాలని చూస్తున్న పృథక్ల సంతకర్షణతోనయ్యేది శకుంతల మనసు.

శకుంతల కదలో ఇప్పుడు జరుగుతున్నది చెప్తాను.

“ఇవతల ముఖ్యమైన విషయాలు మాట్లాడుతుంటే. ఆలా బెల్లంకొట్టినరాయిలా కూచోడం వాళ్ళపొగరుకి నిదర్శనం.”

పెళ్ళాం ఉదాసినరకి ఉగ్రుడై పోయాడు రామ్మూర్తి.

తక్కున మొహం పక్కకిరిప్పి సూదీగా భర్త కళ్ళల్లోకి చూసింది శకుంతల. ఆ చూపుల్లో వేద రామ్మూర్తికి చురుక్కున తగిలింది.

“నేను మాట్లాడాల్సిందేలేదు” అంటూ లేచి తన గదిలోకి నడిచింది శకుంతల.

వమ్మిడి అంత మొహం చేసుకుని నిలబడిపోయాడు రామ్మూర్తి. ఏం చేయాలో పాలుపోలేదు. కాలా, చెయ్యి ఆడలేదు. భార్య సమాధానానికి విక్కచచ్చిపోయి సోఫాలో కూలబడి గోళ్ళు కొరుక్కుంటూ వుండిపోయాడు. పళ్ళి అలాగే వుండిపోలేక “తం బిరుసుదనం” అని పళ్ళు కొరికేడు. కాళ్ళు నేలకిరాబించేడు.

“వత్తి పెంకి మటం....” అని మెదిలేలు విరిచింది శాంతమ్మ. ఆమె రామ్మూర్తి తల్లి.

తన మీద తనకే జాలి కలిగింది రామ్మూర్తికి. జాలిలో నుంచి విసుగు జనించింది. “ఆరు కాదు...నా తంబ్రాలు” తనలో తను గొణుక్కుని నుదుట అరచేత్తో కొట్టుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత కొంతసేపు తల్లికొడుకులు మంతనా లాడుకున్నారు. పక్కగదిలోనే పడుకున్న శకుంతలకి వాళ్ళద్దరి మంతనాల్లోని నిర్ణయం అర్థమౌతునే వుంది.

తన చెల్లెలు వాసంతి పేరున విజయ వాడలో పదిసెంట్ల ఇళ్ళవ్వలం కొంటున్నాడు రామ్మూర్తి. అది ఆ నిర్ణయం!

శకుంతలకి రోషం. ఉక్రోషం ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసిస్తే గుండెల్లో పిడుగులుపడి, మనసులోని అసహాయత కళ్ళల్లో వర్షం కురిపించింది.

ఒకగంట తర్వాత...

వేది మొహం శకుంతుని వచ్చి అర్థం

ముందు నిలబడింది శకుంతల. కళ్ళల్లో కాంతి, మొహంలో కారుణ్యమూ శరీరంలో లావణ్యమూ వెలిసిపోతున్నట్లు అనిపించింది.

“గోరంతల్ని కొందంతలు చేసుకొని బాధపడుతున్నావా” అని తనను తాను ప్రశ్నించుకుంది. “లేదు లేదు లేదు” అని మనస్సొప్పి సమాధాం చెప్పింది.

మొహం లిలకం దిద్దుకుని, బుక్ షెల్ఫ్ కేసి నడిచింది. ఆ పనుక్కుంగా ఆమె చేతులు “తనలోరాసు” మిడికి వెళ్ళినై. మనస్సుని ప్రశాంత పరచడానికి ఆమె పదేపదే చదివే పుస్తకం అది.

షాయర్లతం ఆరుగంటలపు తుండగా పుస్తకం మూసిలేచింది శకుంతల. వందేంట్లోకి నడిచింది.

వంటవిడ దుక్కిణమ్మ “టీ ఇవ్వనా అమ్మా” అంటూ ఎదురొచ్చింది. అవిడకు శకుంతలంటే అభిమానం.

“నే చేసుకుంటాను” అని తానే టీ కలపుకుంది. అక్కడే వున్నస్థాలు మీద కూర్చునితాగింది.

వంటగదిని వోసారి కలయ చూసింది శకుంతల. వోపక్కన హద్ స్టేడ్, వోపక్కన గ్యాస్ స్టవ్, వొక అర్మిరాలో పాతిక మంది ఫోజనాలకి సరిపడేక్రోకరీ, వెనక్కి గోడకున్న అరల్లో స్టీలుడబ్బాలూ, గిన్నెలూ, పళ్ళెలూ. ఆ పక్క అరలో మిక్సి, వోఅరలో నాలుగు సైజుల్లో కుక్కుర్లు ఆ పక్కనున్న అరలో మిల్క్ బాయిల్, చివరగా కాఫీ ఎస్ పెస్సో, గట్టు చివర వాటర్ ఫిల్టర్.

సన్నగా నవ్వుకుంటూ బయటికొచ్చింది. హాల్లోనుంచి నడుస్తుంటే తివాచీసాగసుగా గా పాదాల్ని ముద్దెట్టుకుంటోంది. ఇవాళ అన్నింటిని చివరంగా చూస్తోంది శకుంతల. అటూఇటూ సోఫాలు...మధ్య టివారు

....దాని మీద ఖరీదైన ప్లవర్ వాజ్, కార్పర్లో రక రకాల లతలు చెక్కివున్న ఓ రోజువుద్ స్తంభం...దాని మీద అందమైన పూలతో మరిచాక ప్లవర్ వాజ్, గోడల నిండా ప్రకృతి దృశ్యంతో కూడిన పటాలూ, ఏవేవో కాన్వల్యెన్స్లతో ఎవరెవరో విలపి లతో కలిసి రామ్మూర్తి తీయించు తున్న పొటోలూ వున్నై.

దేశంలోని పొటోగ్రాఫర్లందరూ కక్ష గట్టి, నిన్నిలాగే జనానికి చూపిస్తాం. అని వొట్టేసుకున్నట్టు, వాటన్నింటిలోనూ రామ్మూర్తి మొహాన్ని సాధ్యమైనంత అసహ్యంగా తీశారు.

హాల్లో మరో మూల ఇంపోర్టెడ్ స్టిరియో అండులోనే రేడియో కూడా వుంది. దాని ముందు సోఫాలో కూర్చునిదానిలో నుంచి వస్తున్న ఏదో సంగీతాన్ని ఎంటూ తల ఆడిస్తోంది శాంతమ్మ. శకుంతల రాకని గమనించి మొహం పక్కని తిప్పుకుంది ఆవిడ.

ఆమె ముఖ కవళికలని గమనించి ముందుకు సాగింది శకుంతల.

హాలు దాటితే వసారా. వసారాలోంచి క్రిందికి మెట్లు. క్రింది వసారాముందు పోర్టికో, పోర్టికో బయటరాన్, గార్డెన్ క్రిందిభాగంలో ఇంటివాళ్ళున్నారు. బయటికి వచ్చేసింది శకుంతల. లాన్లో కూర్చుంది.

పళ్ళిమాన సూర్యుడు ఉరిపోసుకుంటు న్నారు. ఆశయ సాధనలో వైఫల్యానికి ప్రాయశ్చిత్రంగానా? ఏమో? అలావిందు కనుకోవాలి? తన కర్తవ్యం నిర్వహించిన తృప్తితో విక్రాంతి తీసుకోబోతున్నారేమో?

శకుంతల ఏకాంతాన్ని తంగం చేస్తూ ఇంటివాళ్ళ అమ్మాయి ఇందిర వచ్చింది. శకుంతల ఎదురుగా కూర్చుంది. పిచ్చా సాటిలో 'పద్మారిధరూ. షణ్ణం తర్వాత

అడిగింది, ఇందిర. 'అక్కా....నువ్వెలా ఏదోపోగొట్టుకున్నదానిలా వుంటావెందుకు?'

శకుంతల ఊహించని ప్రశ్న ఇది అయినా నిభాయించుకుని సమాధానం చెప్పింది, "నాకు పెళ్ళయిందిగా" అని ఇందిరకు అర్థంకాలేదు. అయోమయంగా శకుంతల కేసి చూసింది.

సన్నగా నవ్వింది శకుంతల.

"అయితే నే పెళ్ళి చేసుకోను" తక్కున అని వీరకొంగు మెలిపెట్టూ బుంగమూతి పెట్టింది ఇందిర.

శకుంతల గతుక్కుమంది. తికమక పడింది కూడా. మెదడులోఏవో ఆలోచనలు ప్రవహించసాగినై. రైలుపెద్దెలో కిటికీ పక్కగా కూర్చుని బయటికి చూస్తున్నట్లని పించసాగిం అక్కడ. ఆ తర్వాత నిశ్శబ్దం ముద్దకట్టింది.

ఏడుగంటలు దాటు తుండగా వచ్చారు రామ్మూర్తి. అలికిడివిని స్పృహలోకొచ్చింది శకుంతల. ఎదురుగా ఇందిరలేదు. తన ఆలోచనల్లో ఆమె ఎప్పుడు లోపలికి వెళ్ళి పోయిందో తాను గమనించనేలేదు. నెమ్మదిగా లేచి లోపలికి వచ్చేసింది.

రామ్మూర్తి వెనకాలే బండివాళ్ళు ఓక పెద్ద కర్రపెట్టెని తెచ్చి హాల్లో వోమూలగా వుంచి ఊడదీయసాగారు. ప్రిజ్ అది!

శాంతమ్మ మొహం చాటంత అయింది. కొడుకుని వివరాలు అడుగుకూ సంకృప్తి నిందిన కళ్ళతో అతని కేసి గర్వంగా చూస్తూ కూర్చుంది.

డ్రెస్ ఛేంజ్ చేసుకొచ్చి సోఫాలో కూర్చున్నాడు రామ్మూర్తి.

కాఫీతెచ్చి ఇద్దరికీ ఇచ్చింది శకుంతల.

"ఎక్కడ పెట్టిర్తాం దీన్ని?" భార్యకేసి చూస్తూ అడిగేడు రామ్మూర్తి....కాఫీ సిప్ చేస్తూ.



“రాత్రి చెప్పానుగా” అని తక్కున వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయింది శకుంతల.

రామ్మూర్తికి పొలమారింది. కళ్ళు చెమ్మగిల్లినై. తల్లి అరచేతో మాడుమీద చదుస్తూ, ఏదో గొణగసాగింది.

భార్య సమాధానం నుంచి చాలాసేపటి దాకా కోలుకో లేకపోయాడు రామ్మూర్తి.

నిజాని పూర్తిగా సర్దుతుండగా భార్యని మళ్ళీ పిలిచేదలను. ఆమెరాలేదు. రుక్మిణమ్మ వచ్చి ‘శకుంతల స్నానం చేస్తున్నదని’ చెప్పింది.

తల్లికొడుకులు ఒకరి మొహాకారు చూసుకున్నారు. చివరికి వంటగది తలాపు పక్కగా హాల్లో నిలిచింది ఫ్రెజ్.

శాంతమ్మ తాన్ని అక్కడా ఇక్కడా స్పృశించి, లాక్కి, తెరిచి, మూసి, కొట్టి, పట్టుకుని మురిసిపోయి మని ముసిగవ్వలు నవ్వుకుని ఆనందించింది. కొడుకుని మెచ్చుకుంటూ “నా కొడుకు ప్రయోజకుడై నాడు” అని తనలో తాను చాలాసార్లు అనుకుంది.

ఫ్రెజ్ తెచ్చిన వాళ్ళని పంపేసి లోపలి కొచ్చేడు రామ్మూర్తి. తల్లి ఆనందం చూసిన అకని మనస్సు సంతృప్తితో నిండి పోయింది.

“నే చెప్తినే....వాడి కనలు తృప్తిగా లేదమ్మా. ఇదెందుకుసార్. ఇంకేదైనా ఆలోచించండి.... అని మధ్యాహ్నం దాకా వాకడేరాద, ఈసారి చూడాలి.” తల్లి దగ్గరగా వస్తూ అన్నాడు రామ్మూర్తి.

“అవువేరా వాడి ఆనందంవాడిది. ఈసారి ఇంకో విలువైన వస్తువేదైనా చూసి అడుగుదాంలే” అవులిస్తూ సోఫాలో వెనక్కు వారింది శాంతమ్మ.

నెమ్మదిగా కదిలి శకుంతల గదిలో కొచ్చాడు రామ్మూర్తి. “నీ పద్ధతేం బావు లేదు” అంటూ మంచంమీద కూర్చున్నాడు.

“అవును” అంటూ చీరకుచ్చెళ్ళు సరి చేసుకుని కుర్చీలో కూర్చుండి శకుంతల.

“అండే?....” రెట్టస్తూ విషయాన్ని సాగదీయటం మొగలెట్టాడు రామ్మూర్తి.

“చెప్పాను గదా....మీ పద్ధతేదీ బావు లేదు.”

“అది నేననే మాట.”

“నా మాటా అదే”

పరాధవాన్ని ఊర్పించుకోలేకపో తున్నాడు రామ్మూర్తి. ‘అరే...నీ సర్వాగ్రహం...’

“అవును....సాగుతుంది. దాన్ని మాన్పిం

చదానికి మీరేం చేస్తున్నారు కనుక. పైగా అగ్నికి ఆజ్ఞాన్ని తోడు చేస్తున్నారు.”

రామ్మూర్తికి ఏడుపు ముందుకొస్తోంది. “సరే....అయితే....” అని తక్కువ లేదీ గణగణా అడుగులేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. ఆ వెంటనే అతని గది తలుపులు శబ్దం చేస్తూ మూసుకున్నాయి.

శకుంతలకి బాధా, ఆవేదనా కలిగితే. ఆ తర్వాత కొద్దిసేపటికి మనస్సుని చిక్కపట్టుకుని బేబుల్ తోని కవరునీ, కవరుతోని కాగితాల్ని చేతిలోకి తీసుకుంది.

ఇది జరిగిన పదిపదిహేనురోజుల్లోనే ఆ హురికి టి.వి. రిలేస్టేషన్ వచ్చింది. ఆ వేళ కార్యక్రమాల ప్రారంభదినం.

సాయంత్రం నాలుగవు తుండగా టాక్స్ లో టి.వి తెచ్చాడు రామ్మూర్తి. మరో అర్థగంటలో యాంఛెనా ఫిక్స్ చేయించడం పూర్తయింది.

కార్యక్రమాల ప్రసారం మొదలైంది.

“ఎంత ఇష్టం లేకపోయినా, ప్రోగ్రామ్ని చూడొచ్చు” యలాహపంగా కార్యనుద్దేశించి అన్నాడు రామ్మూర్తి.

ఆమె హాల్లో వోమూల కుర్చీలో కూర్చుని ప్రతిక చదువుకుంటోంది.

“నయించని పాయసాన్ని ఆరిగించే అవస్థ నాకు అక్కర్లేదు” అని అక్కణ్ణుంది కదిలింది శకుంతలం.

పళ్ళు కొరుక్కున్నాడు రామ్మూర్తి. శాంతమ్మ మూతి పదహారు వంకర్లు తిప్పి ‘పజపెంకి’ అన్నది.

రాత్రి...ఓంటిగంట యింది.

ఉలిక్కిపడి లేచింది శకుంతలం.

“పాడు పీడకల” అనుకుని మళ్ళీకళ్ళు మూసుకోబోతూ పక్కమంచం కేసి చూసింది. రామ్మూర్తి లేడు.

మంచందిగి నెమ్మదిగా గది బయటికి

వచ్చింది. హాల్లో రుక్మిణమ్మ నిద్రపోతోంది శకుంతలా అడుగులు సాగినై. వంటగది పక్కగా వున్న శాంతమ్మ గదిలో సవ్యధి విసవడింది. ఆగి, ఊపిరి బిగపట్టి కిడీ పక్కగా నిలబడింది. తలుపు కంఠంలోంచి సన్నగా వెలుగు బయటకు ప్రసరిస్తోంది. జాగ్రత్తగా ఆ ఖాళీలోంచి ఓంటికంటితో రోఫలికి చూసింది శకుంతలం.

రామ్మూర్తి....శాంతమ్మ....చారిముందు నగలు, డబ్బు....! !

శకుంతలకి పెదవులు పొడారిపోయినై. ఇంట్లో అంతడబ్బా, అన్ని నగలూ వున్న విషయం ఆమెకు తెలియనే తెలియదు. నన్నుగా మాటలు విసబడటంతో ఆశ్చర్యం లోంచి తేరుకుని జాగ్రత్తగా విససాగింది.

“ఇట్లు కట్టుకుందారా అబ్బాయ్”

“ఇప్పుడే కాదులేవే. కొన్నాళ్ళుపొసి. ప్రస్తుతానికి వీ టి ని వాసంతి దగ్గరపెట్టిరా” నగలూ డబ్బూ వుంచిన పెట్టెను శాంతమ్మ మంచం దగ్గరగా బోషాణంలో వుంచి, పైన సామాను సర్వేస్తూ అన్నాడు రామ్మూర్తి.

అతను వస్తున్న సవ్యధివిని చప్పుడు కాకుండా కదిలి తనగదిలోకి వచ్చేసింది శకుంతలం.

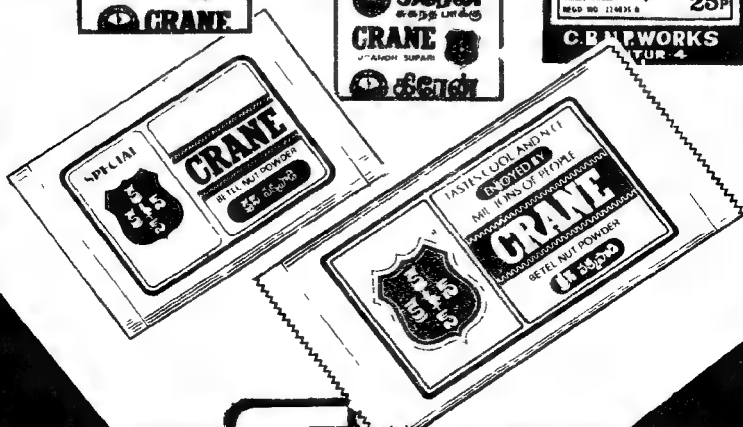
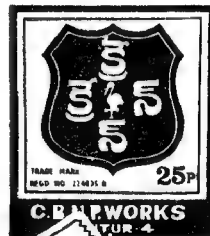
కొద్దిసేపట్లోనే తన మంచం మీదికి చాలాడు రామ్మూర్తి. నిద్రపోతున్న తర్జను చూస్తూ పడుకుంది శకుంతలం. ఆ పైన ఆలోచనల్లోనే ఆమెకు శ్లేషచారింది.

ఉదయం తొమ్మిది గంటలవుతుండగా డెలిగ్రామ్ వచ్చింది. జగన్నాథంగారు పోయారు.

రాత్రి పీడకలకి కారణం తెలిసింది శకుంతలకి. వెంటనే ప్రయాణమై పుట్టింటికి బయల్దేరింది.

బస్స్టాండులో—

ఎన్నిసార్లు తిన్నా యింకా యింకా
తినాలనిపిస్తుంది



క్రస్
వక్రపాడి
దీనికి సాటి మరొకటి లేదు.

రామ్మూర్తి భార్య కళ్ళల్లోకి ప్రాదేయ పూర్వకంగా చూస్తూ, “నువ్ తిరిగిరావడం నా శకూగా వస్తావని ఆశిస్తున్నాను.” అన్నాడు.

శకుంతల ఏం మాట్లాడలేదు.

బస్ బయల్దేరింది.

రామ్మూర్తి అడుగు పక్కకి వేస్తుంటే అప్పుడు అన్నది శకుంతల... “మీరూ నా వారు కావచ్చుగా...” అని.

బస్ వెళ్ళిపోయింది. మెదమీద మిథత పద్మనిపించింది రామ్మూర్తికి.

జగన్నాథంగారి దినవారాలు ... పెద్ద వాళ్ళ చావుపెళ్ళితో సమానం అన్నట్లు... జరిగింది. ముగ్గురు అక్కలూ, బావలూ ఇద్దరు అన్నలూ వదినలూ.... ఎటువాళ్ళు అటు బయల్దేరుతున్నారు.

ఆవేశ.... శకుంతలతో ఏవోపిచ్చాపాటి కలుర్లాడుతూ మూడో అక్క అడిగింది, “ఏం చేశావూ. మీ ఆయన దోసిళ్ళతో”

సంపాడుతున్నట్లుగా, గుమ్మెట్లా దీపపు సెమ్మెలా వచ్చావేం?” అని.

“ఏం... మీ ఆయనకి తప్పుగావుందా?” అని ఎదురు ప్రశ్న వేసింది శకుంతల. అకన్నా, రామ్మూర్తి దిక్కే ప్రవక్తశాఖలో పట్టేస్తున్నారు. కాకుంటే రామ్మూర్తి మధ్య తరగతి అధీశుడు: శకుంతలబావకి అంది తరగతి గుమాస్తా.

“ఏంటి అ పెకసరపు సమాధానం” అని మొహం చిన్నబుచ్చుకుని, “ఎరక్క పోయి అడిగేను” అని వెళ్ళిపోయింది.

శకుంతల చిన్నన్న అమె దగ్గరికొచ్చి, “రామ్మూర్తికి మంచి పలుకుబడి వుందని తెలిసింది. మీమేనల్లుణ్ణి ఏవైనా ఉద్యోగంలో పడేస్తాడేమో చెప్పవే....” అని అడిగేడు.

“వాసుని ఇక్కడే వుంచివెళ్ళు మన సక్కంతో పాటు ఉంటాడు. ఉద్యోగాల

సంగతి తరువాత చూద్దాం” అంది

సక్కం శకుంతల తమ్ముడు. దీగ్రీ పస్టియల్లో వున్నాడు. వాసుని కూడా అదే వయస్సు ఏం వయస్సుతో ఏమో... వెళ్ళా వెళ్ళా కొడుకుని తనతో తీసుకునే వెళ్ళాడు ఆయన.

ఖాళీస్టేషన్ లా మిగిలింది ఇల్లు.

వెలరోజులు యాంత్రికంగా గడిచి పోయినై.

ఒకరోజు మధ్యాహ్నం.... తను ఆశిస్తున్న ఉత్తరాన్ని అందుకుంది శకుంతల. ఇకతను ఒకరి మీద ఆధారపడవలసిన పనిలేదు.

ఆ రాత్రంతా ఆలోచించి ఆలోచించి ఒక నిర్ణయాని కొచ్చింది.

మర్నాడు రామ్మూర్తికి ఉత్తరం రాసి పోస్ట్ చేసేసింది.

శకుంతల జ్ఞాని చూసిన రామ్మూర్తి తల్లి క్రిందులయ్యాడు. గుండెబిగవట్టి, నాలిక పికచకట్టి, పెదవులు ఎండిపోయినై కింక ర్రవ్వలా మూవత్వం ఆనరించి అమా వాస్తవాల అయిపోయాడు. ఆలోచనలుపరిచివి కావడంవలన అయోమయాన్ని సృష్టించాయి.

శాంతమ్మ సరేసరి. ఏదేడుతరాలూ కాప నార్తాలు పెస్తూ, తిట్లదండకాలు వల్లెస్తూ చిందులు రాక్కింది.

వారం తిరిగేసరికి శకుంతల ముందు వారేడు.. రామ్మూర్తి.

పరామర్శలయినై. భార్య గదిలోకి వచ్చాడు.

అక్కడ శాంతి వాతావరణం చల్లగా కమ్మ తెమ్మెరలా వుంది. —

‘కూర్చోండి....’ శకుంతల గొంతులో నిబ్బరం; నిశ్చలత్వం అమె సముద్రమంత గంభీరంగా వుంది. రేడియోలో ఎవరో గాయని మంద్రస్వరంలో చెరకురసలా గాన మాదుర్యాన్ని స్రవిస్తోంది.

గొంతు పెగుల్చుకుని సంజాయిషీ ఇచ్చు కుంటున్నట్లు మొదలెట్టేడు రామ్మూర్తి. 'నా పరిస్థితి అర్థం చేసుకో శకూ. నేనుగా కావాలని ఏవర్సీ ఏమీ అడగను. మాడిపార్డు మెంటు అలవాట్లూ ఆ చారాలూ అలా వచ్చిస్తే. నేను మడి కట్టుకూర్చున్నా బతకనివ్వరు.' అని 'ఓహో....విచ్చి పుడు తోంది. నిజానికి చెప్పాలంటే నెల తిరిగే సరికి వచ్చే ఆ ఆదాయాన్ని ఏం చేయాలో తెలిడం లేదు. మతిపోతోంది నాకు' అగేడు.

శకుంతల భర్త కళ్ళల్లోకి తీక్షణంగా చూసింది.

రామ్మూర్తి తలవంచుకున్నాడు. క్షణాల తర్వాత సన్నగా అన్నాడు. "చిలికి చిలికి గాలివానలా చెయ్యకుట్టిజ్..."

"నాకెలాంటి దుర్మార్గ చనలూ లేవు. ప్రాణనాశాపరం నాకూ తియ్యవైనదే. నా సంసారాన్ని నేనూ స్వర్గంగా చేసుకోవాలనే నా కోరిక కూడా. మీకు రాశాను కదా. నేనిప్పుడు బాధ్యత కలిగిన ఉద్యోగినిని కూడా. ఇక ఏం చేయాలో నిర్ణయించు కోవలసింది మీరే. నా దృక్పథం సరియైన దేనని నేను వాదించటంలేదు. కానీ, అది మన మనసులకి నీడనూ, చల్లదనాన్నీ ఇస్తుందనే నమ్మకం నాకున్నది. ఇక మీ ఇష్టం." ఏమంటారన్నట్టుగా అతని వంక చూసింది శకుంతల.

శకుంతల ప్రతిమాటనూ శ్రద్ధగా విన్నాడు రామ్మూర్తి. అతని మనసు ద్వైదీ బావంతో ఊగుతోంది. తలఎత్తి ఆమె వంక సాలోచనగా చూసేడు.

పై మెట్టు మీద వుండి శకుంతల. తాను కింది మెట్టు మీద ఉన్నాడు. బలమూ, బల హీనతా మధ్య ఊగులాటలో పడ్డాడు. అతని మనసంతా అలజడికిలోస్తోంది.

శకుంతల మాత్రం స్వామి ముందువేసిన సాంప్రదించి భూపంలా వుంది.

ఇదీ జరిగింది.

రామ్మూర్తి ఆ తర్వాత ఏం చేశాడనేది నిఖరంగా చెప్పాలను కోవడం లేదునేను.

శకుంతల ఆదర్శానికి జోహారుగానే, నేను ఆమె కథ చెప్పాను. ఆదర్శాన్ని కలిగివుండటం వేరు; ఆదర్శాన్ని ఆచరించాలంటే కావలసిన మానసికమైన సత్తువని సంపాదించుకోవడం వేరు.

శకుంతలలోని ఈ గుణం ఆమెని ఈ కథకే కాదు....రాచపుండుతో బాధపడు తున్న ఈ వ్యవస్థకే నాయకురాలిని చేసింది.

శక్తివంతమైన దీపపు వెలుగు సముద్ర మధ్యలో అంధకారంలో కొట్టుమిట్టాడే వ్యక్తికి మార్గదర్శిని కాక ఏమాతంది?

శకుంతల ఆ వెలుగు !!

మరి ఆ వ్యక్తి...రామ్మూర్తి!! ✽

క్రికెట్ ఛాంపియన్ గార్డ్ W.G. గ్రేన్ ఓసారి ఊళ్ళో ఆడుతున్న స్పెషల్ చూవలో ఆడువానికి పప్పుకున్నాడు. అతను బాటింగ్ చేయడానికి వచ్చి సెలవుగానే వచ్చి బాట్ కే అవుట్ యిపోయాడు. అయినా అతను బాటింగ్ ఆపలేదు.

"ఈ జనమంతా నేను బాటింగ్ చేస్తూంటే చూడాలి కొద్దారు. నువ్వు బాటింగ్ చేయడం చూడాలి కాదు..." అన్నాడతను బౌలర్ తో. ●

ఉదయం పదిగంటలు కావ
స్తోంది.

అతనితో మాస్తూన్నాడు. అరగంట
నింటి అతను అక్కడే నింబికివున్నాడు.
అతని దగ్గర ఇంకా చాలామంది మను
షులు నిల్చుని అసహనంగా అటూ ఇటూ
దిక్కులు చూస్తున్నారు.

అతను చాలా కాలంగా వున్నాడు.
అరేబియన్ వాడే వుంది. అతను పైకి

దువ్వకున్నాడు. కప్పున నల్లని అద్దాలు
పెట్టుకున్నాడు. ఎడమచేతి మధ్యవేలికి
ఎరుపురాయి వుంగరం కూడా వుంది.
ఎందరూనిమీద పడుతున్నప్పుడు తరు
క్కున చూచుస్తోంది.

సాధారణంగా నా ఎన్నికలో పొర
పాటు ఉండదు. అతను తప్పకుండా
దబ్బున్నవాడే అవుతాడు. అతని
దగ్గర డబ్బు - అప్పుడు కనీసం ఓ
వందరూపాయలు వుండే వుంటాయి.

నా అందరూ తప్పు అయ్యే అవకాశం
లేదు.

ఇది నా గమ్యం.

- నామో

నా గమ్యం నేను చూడవలసిందే

అతని మాటలు వీలై దొంగ
తనం వచ్చింది.

అతని మాటలు వీలై దొంగ
తనం వచ్చింది. అతని మాటలు
వీలై దొంగ తనం వచ్చింది.

అవ్వడు

అక్కడినుంచి హార్ట్రెంట్స్ పాపులైజు
నడిచాడు.

అతనిని అనుచు వచ్చాడు.

అతనిని అనుచు వచ్చాడు. అతని
మాటలు వీలై దొంగ తనం వచ్చింది.

అతని మాటలు వీలై దొంగ
తనం వచ్చింది. అతని మాటలు
వీలై దొంగ తనం వచ్చింది.



నించి దబ్బు తీస్తున్నప్పుడు చూశాను
అందులో పదిహేయల కాగితాలు కని
సం ఓ ఇరవై వుండే వుంటాయి.

నా సంతోషానికి అందులేదు.

ఆ పర్సును కొద్దియగలిగితే రెండు
రోజులవరకు హాయిగా గడిపెయ్యవచ్చు.

ఇంతకీ నా అదృష్టం ఎలా వున్నదో
ఈ రోజు ప్రతిరోజూ అదృష్టం గలించి
ఆలోచించడం నాకో అలవాటుయిపో
యింది. ఎందుకంటే నీను చిన్నతనం
నించే చాల చురుకైన వ్యక్తి అంటే అది
అందుకే నాకెవరూ పోగొట్టేదు. అందుకే
బాటిగా నేను విసిగిలిపోయాను.

హార్ట్ బ్రేక్ అనిపిస్తూనే ఉన్నాను అతడు
సిగరెట్టు ముట్టించాడు. వివాసంగా పోగ
వీలున్నా అన్నది వినింది కనిపించింది. అత
ని రెండుమూలకే ఆలోచించి అతనిని
చూచాను.

అప్పుడు నాకు అవకాశం జరిగింది. అది
నాకు మరొక అవకాశం అనిపించింది. అప్పుడు
నేను అతనిని చూచి అతనిని చూచాను.

ప్రతాప రవిశంకర్

రాతేడు.

బస్సులు అలస్థంగా రావటం, రైల్వే
పెరగటం నాలాంటిదే తదనివాళ్ళకు చూగా
ఉపయోగంగా, అభిమానంగా వుం
టూంది. అందుకే నేనెళ్ళానూ బస్సుల్లో
అలస్థంగా రావాలనే కోరుకుంటున్నాను.

సిగరెట్టును చూడంగా విసిరాను.

ఒకసారి కళ్ళతో చూసి కర్చిఫర్తో
తుకుతుకుని మళ్ళీ తగిలించుకున్నాడు.

ఉన్నట్టుండి పప్పుడు చేసుకుంటూ
బస్సువచ్చి అక్కడ ఆగింది.... చిక్క-
సారిగా జనం దానిమీదకు విరుచుకు
పడ్డారు.

ఉలిక్కిపడి మురుదుకు చూచాడు ఆ

దాటుగా వున్నతను. అతడివెనుకే నేనూ-
ఒకర్నొకరు తోసుకుంటున్నారు. ఎవరో
ఒకాయన నూట్ కేసు అద్దం పెట్టాడు.
అంతా ఆయన్ని తిడుతున్నారు.

ఎవ్వరికీ జేబుల గురించి, పర్సుల
గురించి, జేబుదొంగల గురించి, దొంగ
తనం గురించి ఆలోచనే లేదు. అలాంటి
సమయంలోనే ఓ ప్రయాణికుడిగా
వాళ్ళలో ప్రవేశించి నేను ఆ సుకున్న
కార్యాన్ని సాధించి వాళ్ళనించి తప్పుకుని
దూరంగా వచ్చేశాను.

వాళ్ళింకా నెట్టుకుంటూనే వున్నారు.
క్షణంకూడా ఆలస్యం చెయ్యలేదు
నేను.

బయటకు వచ్చి రిషాలో ఎక్కాను.
ఆ హాల్లోవున్న ఓ ముఖ్యమైన సెంటర్ కు
బయలుదేరాను. ఇప్పుడు నా జేబులో
ఆ పర్సువుంది. అందులో ఇరవైకిపైగా
పది రూపాయల నోట్లు వున్నాయి.
ఎన్ని వున్నాయో లెక్కించాలని అనిపిం-
చింది. ఐనా బయటకు తియ్యలేదు.
ఇప్పుడు కాదు తర్వాత ఆ పనిచెయ్యాలి
ఇప్పుడు నేనుకూడా కూల్ డ్రింక్
తాగొచ్చు. ఎన్ని సిగరెట్లయినా కాల్చే
య్యవచ్చు. రెండురోజులు ఈ వృత్తికి
సెలవు పెట్టవచ్చు-

రిషా అగింది- రెండురూపాయలి
చ్చాను. రిషావాడు చిల్లర ఇవ్వబోయాడు
కానీ నేను తిసుకోలేదు.

ఖరీదైన హోటల్లోకి వెళ్ళాను.

రెండురకాల దిప్పెళ్లకు అర్థం ఇచ్చి
కుర్చీలో వెనక్కువాలాను.

నా ఆలోచనలను ఎక్కడోవున్నాయి.

ఈరోజు నా అదృష్టం బాగానేవుంది.

ఎందుకంటే ఇన్నేళ్ళుగా జేబు దొంగత-
నాలు చేస్తున్నా ఓక్కసారికూడా పట్టు
పడలేదు. పోలీసు రికార్డులలోకి ఎక్క-
లేదు. ఇండుక్కారణం. నేను ఒకే ప్రదేశ-
ంలో లేక ఒకేఊళ్ళో స్థిరంగా వుండక
పోవటమే-

టివీస్ తిన్నతరువాత రెండు కూల్
డ్రింకులు తాగాను.

బాగుంది.

ఒక్కసారి అటూఇటూ చూసి పర్సు
బయటకు తీశాను. తెరిచాను. పదిరూపా-
యలనోట్లను లెక్కించాను.

ఇరవై రెండు వున్నాయి.

ఇంకొంచెం చిల్లర వుంది.

మరో అరలో ఏదో ఉంది. వేళ్ళు
బోనిచ్చి దాన్ని బయటకు లాగాను. అది
ఒక ఫోటో-

దాన్ని చూడటంతోనే నా గుండె
ఆగిపోయినట్లు అనిపించింది. సంతోషం
కలిగింది- వెంటనే దుఃఖం కూడా కలి-
గింది.

అది నా చిన్నతనంలో ఫోటో- ఆ
ఫోటోలో నా పక్కనే నా తమ్ముడు
కూడా ఉన్నాడు.

నేను ఇంత కష్టపడి ఎవరి పర్సును
కొట్టేశానో నాకు అర్థమయ్యింది
నా తమ్ముడు పర్సును నేను కాజేశాను.

అతను- ఆ దాటుగా ఉన్నవాడు నా
తమ్ముడే! చిన్నతనంలో ఎప్పుడో విడిపో-
వటంవల్ల దాదాపుగా ఇరవై ఏళ్ళ
తర్వాత వాడిని గుర్తించలేకపోయాను.
అందువల్లనే ఇలా జరిగింది...

ఒక్క నిమిషం కూడా ఆలస్యం
చెయ్యలేదు.

పెట్టుబడి లేకుండా విదేశాలకు పోవడం ఎలా?

తెలిసిన వ్యక్తులకు, విదేశాలకు పోవుటకు సామర్థ్యము లేని వారికి నమ్మగ మార్గ.
దర్శకత్వము ఇవ్వబడును. స్కాలర్ షిప్ లు ఉపయోగించుకొనవచ్చును.

మూల్యము: రూ.40/-, పోస్టేజి: రూ.10/-

మెడికల్ ప్రాక్టీసిన్ లకు టీ పెద్దవారికి మూత్రమే
ఎనటామిక్ సెక్స్ ఆట్లాస్.

రచన: డేవిడ్ హెచ్. ఫిల్లర్, యం.డి.

325 పటములతో-అమెరికన్ ప్రచురణ

వల: రూ.30/- పోస్టేజి రూ.10/-

M/S. HIND CO. (B-28)

Book Centre,

S.N Puri, P.B NO: 7042

New Delhi-65.



బిల్లు చెల్లించి రివ్యూన బయటకువచ్చి
ఆ సెంటర్లో ఛాకిగా వున్న ఆటోరిజ్
ఎక్కి బస్టాండుకు వెళ్ళును. ఆ స్టాపులో
బస్సు లేదు. జనంకూడా ఎక్కువగాలేరు
కొంచెంసేపు అక్కడవుండి వెనక్కు
తిరిగాను.

ఇరవైయేళ్ళ తర్వాత నా తమ్ముడు
నా ఎదురుగానే కనపడినా గుర్తించలేక
పోయాను.

నిజంగా దురదృష్టం... ఇప్పుడైనా
పర్సులో ఆ ఫోటోఉన్నందున చెబుసుకో
గలిగాను.

మళ్ళీ నేను వాడిని కలుసుకోగలనా?
ఇంతకి వాడు ఆ బస్సులో ఏ ఊరు
వెళ్ళాడు? ఏ ఊళ్ళో వుంటున్నాడు?
ఇలాంటి ప్రశ్నలెన్నో నాలో తలెత్తాయి.
ఆ డబ్బు నా తమ్ముడిదని తెలిసిన
తరువాత దాన్ని నేను అనుకున్నట్టుగా
ఖర్చు పెట్టలేకపోయాను.

ఆ సాయుధ తం కూడ చాచేపు

బస్టాండులో సగపాటు. ప్రతిమనిషిని
జాగ్రత్తగా పరిశీలించాను. అతనిమొహం
నాకు బాగానే జ్ఞాపకం.... ఆ రూపం
చెరిగిపోకుండా ప్రతినిమిషం నా మన
సులో గుర్తుచేసుకుంటూనే వున్నాను.

ఊరంతా తిరిగాను. ఎక్కడా వాడు
కనిపించలేదు. గొప్పనిరుత్సాహం నన్ను
ఆవరించింది. ఆ తర్వాత నాలుగురోజులు
వరుసగా నాతమ్ముడికోసం వెతుకుతూనే
వున్నాను. ఐనా వాడు దొరకలేదు.

చివరికి నేనుకూడా నా తమ్ముడు
ఎక్కిన బస్సునే ఎక్కి ఆ బస్సులో
చివరి స్టేజీవరకూ వెళ్ళాను. ఆ పూట్లో
కూడా రెండురోజులు తిరిగాను. ఐనా
ప్రయోజనం లేదు.

వాదా మధ్యలో ఏదైనా పూట్లో దిగా
డేమో! ఎలా తెలుస్తుంది? ఎక్కడనీ
వెదకటం...

తిరిగి వచ్చాను.

రోజూ చాలాసేపు వాడికోసం

చూస్తూనే వున్నాను.

నాకు బాగానే గుర్తు. విడిపోయే ముందు ఆ ఫొటో వాడి దగ్గరే వుంది. విడిపోయిన తర్వాత కూడా చాలా రోజులు నేను వాడికోసం ప్రయత్నం చేశాను. ఎక్కడా దొరకలేదు.

మా ఆమ్మకూడా చనిపోయిన తర్వాత రోడ్డున పడి ఊరువదిలిన మేము ఎక్కడో ఒక పూళ్లో జరుగుతున్న సంబరంలో జన ప్రవాహంలో విడిపోయాము. అంతే. మళ్ళీ కలుసుకోలేదు.

నాకు చిన్నతనం రోజులు ఒక డాక్టర్ గా గుర్తుకు వచ్చాయి. నాపట్ల తమ్ముడి ప్రేమ గుర్తుకురాగానే కన్నీళ్ళు వచ్చాయి. అలాంటి తమ్ముడి పర్పునే కొద్దేశాను. చివరికి.

అఖికి నా వృత్తి నా తమ్ముడిని నాకు తెలియజేసింది. నేను మరోవృత్తిలో వున్నట్టుయితే నా తమ్ముడిని ఈ జన్మకు చూసి అవకాశం వుండేది కాదేమో!— నెంరోజులు గడిచాయి.

ఆ రోజుకూడా ఉదయం పదిగంటలు. ఆవుతున్నప్పుడు బస్టాండుకు వచ్చాను.

దురంనించే నాకు అతను— ఆవును— వాడే— నా తమ్ముడు చాటుగా కనిపించాడు.

రివ్యస పరిగెత్తాలనిపించింది. నడక వేగం పెంచాను. మరోరకం దుస్తులు వేసుకున్నాడు! ఐనా గుర్తించగలిగాను. కళ్ళకు అవే నల్లని అద్దాలు, ఎలా

సంగా సిగరెట్టు కాలుస్తున్నాడు. ఐతే అక్కడ జనం రద్దీలేదు. ఒక్కడే నిలబడి వున్నాడు.

“తమ్ముడా” అని కేక వెయ్యాలని పించింది. కానీ వాడు నన్ను గుర్తిస్తాడో లేదో తెలుసుకోవాలి.... నేనెవరో, వాడెవరో తెలియచెప్పాలి ముందు అనుకున్నాను. దగ్గరగా వెళ్ళాను నవ్వుమొహంతో— వెళ్ళి జేబులోనుంచి పర్పు బయటకు తీసి “ఈ పర్పు మీదేనా?” అనడిగాను.

అతను అచ్చరంగా “అవును. ఇది మీ దగ్గరకు ఎలా వచ్చింది?” అన్నాడు చేయి ముందుకు పెట్టి—

అందులోనించి ఫొటో బయటకు తీస్తూ “చెప్పకోవాలంటే సిగ్గుగావుంది. ఐనా ఫర్వాలేదు. దీన్ని నేను కొద్దేశాను. ఈ ఫొటోని చూడు. ఇందులో నీపక్కనే వున్న ఈ మనిషి ఎవరనుకున్నావ్? నేనే నీ అన్నయ్యను... నువ్వు నా తమ్ముడివి” అన్నాను సంతోషంతో కూడిన తడబాటులో.

ఫొటో నా చేతిలోనే వుంది.

అతను పర్పును అందుకుని డబ్బు చూసుకుని దాన్ని జేబులో పెట్టుకుంటూ ఇలా అన్నాడు:—

“సారీ. ఈ పర్పును ఎప్పుడు ఎవరిదగ్గర కొద్దేశానో గుర్తురావటం లేదు”

నేనొక గొప్ప అగాధంలోకి జారిపోతున్నట్టునిపించింది. ○